

di. xxij. b. li. 4. per totum.
Debitum reddere in matrimonio sed exigere potius
phibentur coniuges certis festis & per totam die q̄
nis matrimonii sit facere et signum di. xxij. k. li. 4
p totum. nota & pcedes 3 per totum.
Debitum reddere tpe maximi lucris vel tpe orationis
nō est congruū nō t̄rariū faciēns facit & pece-
prum di. xxij. e. li. 4. per totum ad duo prima.
Debitum reddere p̄gnatib⁹ nō est mortale n̄ pericu-
losum p̄gnatib⁹ ipsi ideo exhorande sūt vt ces-
sent di. xxij. a. 2. li. 4. per totum.
Debitum reddere nō autē exigere potest is qui p̄vna
ro voto ante m̄mōnū p̄tractū abstric⁹ fuerat. no-
ta ratione bonā di. xxvij. p. li. 4. per totum.
Debitum reddere an teneatur aliquis contigū si de
cōmuni consensu in matrimonio vouerit. no. & etias
quid si alter cōiugū vouisset ante matrimonium
di. xxij. g. li. 4. per totum.
Debitum reddere vxori fornicarie an quis p̄t de-
bet & si factū an post agere p̄t ad separatiōē t̄hoi
& r̄a eade ob fornicatiōē di. xxvij. k. li. 4. ad ar-
gumentum scripti casus.
Debitum soluere in matrimonio q̄ & quis tenet & qd̄
vxo plus erit q̄ illi p̄t & qd̄ sit fecit impotentē
di. xxij. a. li. 4. per totum.
Debitum reddi an debeat eadem hōza qua orandi est
tpe orationis vel non & an in aliquo casu p̄t reddi &
exigē debitū in sacro loco & an etiam in publico dist.
xxij. l. li. 4. p totum.
Debitum reddere in matrimonio an quis possit tem-
pore cōiōnis vel etiā exigere p̄t infirmitatem di.
xxij. m. li. 4. per totum nota singulari.
Debitum soluere in matrimonio an q̄s tenetur nō exi-
gere di. xxij. c. li. 4. per totum.
Debitum reddere nō posse vix si m̄lker dicat i iudicio
vir autē & asserat se posse reddere sed queritur cui sit
credendū & si mulier probare nō potest qd̄ dicit an
periculosē iaceat circa virū illum & nota q̄ et facien-
dum sit di. xxvij. g. li. 4. per totum.
Debitum nō valens reddere vxori p̄t abominatio-
nem quā habet ad eā an possit separi di. xxvij. f. li.
4. per totum.
Decalogus q̄re fuit in omni legetam naturali q̄
moyseica & q̄re di. xl. c. li. 3. ad duo vltima nota bñ.
Decalogus p̄cipiunt bona oia faciēda & oia mala vitā-
da directe vel indirecte di. xvij. j. 3. li. 4. p totum.
Decalogus in veteri deseno referebat gratiā dist. j.
q. li. 4. ad primū & c. legistatio verus quare terribi-
lis & noua benigna di. i. q. li. 4. ad primū.
Decalogus obseruare an teneamur ex charitate ita
vt si nō habuerit aliq̄s charitate & implet m̄ p̄cepta
an peccet moraliter. nota p totū opiones & q̄ p̄ba-
bilis di. xxvij. f. li. 5.
Decensissimū est quicquid deus facit. nota ad vlti-
mum di. i. k. li. 3.
Decepiens aliquis alium mendaciō vt seruet euz
ab iniuria peccat & nō nocet alteri di. xxvij. f. li. 5
ad penultimum.
Deceptio duplex notat⁹ quā scandalum dicit⁹ dece-
ptio cui m̄ cadaliatus sit esse malū ad qd̄ inuitat⁹
di. xvij. b. 3. li. 4. ad sextum.
Deceptio hominis carū p̄cepta a sensibilib⁹ q̄ ex ima-
ginatione & ideo demones q̄nq̄ etiā assumunt cor-
pora vt efficacius decipiant nota ad vltimum dist.

vij. b. li. 2.
Decimari quid sit & quō decimatus ē leui & alij in
lumbis partū cū mō non fuerit nil in potentia & an
res in potentia potest decimari cū nō habeat nume-
rum actu efficiētē decimari & an xpi caro decima-
ra sit & si nō que sit eius rō. nota totū valde bene
p̄lchra di. iij. e. 2. li. 3.
Decimas dare duabus de causis fit. nota solutio-
nem dist. iij. e. 2. li. 3.
Decimari & decimare differūt. nota solutiōē & alia
quia pulchra p omnia di. iij. e. 2. li. 3.
Decimatus est leui & decimas accepit sed differēter
di. iij. e. 2. li. 3. ad tertium.
Decimatio abrae qd̄ significabat & ipa oblatio mel-
chisedech di. iij. e. 2. li. 3.
Decime quō p̄tinebant ad ceremonialia nō autē mo-
do r̄io m̄sere. nota di. xxvij. g. li. 3. ad sc̄das q̄oz.
Declinare a malo an etiā ponit actū voluntariū ita
vt sit actus iusticie meritorius vel in sola negatione
et an mere p̄ palmā di. vij. a. li. 4.
Declinare a malo an sit actus iusticie cū videat⁹ p̄-
re negatiū di. xxvij. e. li. 3. ad vltimā questionem.
Declinare a malo dicit⁹ dupl̄r q̄n ē pars iusticie di.
xvij. t. li. 4. ad quintum.
Decore est ex spē creaturaz inter q̄s aia rationalis
& vltima i decore nature. nō. di. i. a. li. 3. i r̄oib⁹ p ve.
Defectus aliquis dicitur aliquis cum debet mel-
se fm naturam & nō inest alias non dist. xxi. c. li. 3.
ad argumenta.
Defectus duplex notatur & vñ sunt sacramenta
cōtra alij dona di. i. c. li. 4. ad vltimū.
Defectus quattuor. nota ex p̄tō. & quare p̄ r̄a illos
non ordinari sacra & an directe ordinat⁹ in pecca-
tum. nota ad argumēta di. iij. a. li. 4.
Defectus nostros xps debuit assumere nota totum
di. xv. a. li. 3.
Defectus nostros an xps omēs accepit vel aliq̄s
et aliquos nō di. xv. c. li. 3. prorum.
Defectus nostros suscepit vel assumpsit xps ob tri-
plicem finē sc̄z ad ostensionē veritatis humane na-
ture et p̄t p̄tinentiā ad opus redemptionis & ad
spem nostram erigendam. nota totum bene di. xv.
f. libi. tertij.
Defectus p̄tōs xps nō habuit fed assumpsit. no-
ta totū bene & qd̄ est p̄ r̄a habere di. xv. g. li. 3.
Defectus quida sūt nature & quidam p̄sonales vbi
nota quos assumpsit xps & quare nō fuit leprosus
gibbosus vlt̄aud⁹ vlt̄ipocēs & c. di. xv. c. li. 3. p totū
Defectus corporales ex vicio cōp̄tōnis an erūt in
corporeibus. nota di. xliij. l. 2. li. 4. p totum.
Defloras virginē cū p̄tractū matrimonij decepto
torio. nota qd̄ in penitentiā debeat recipere & quō te-
netur satisfacere di. xxvij. c. li. 4. p totum.
Defomitas multiplex potest esse in vno p̄tō nō ta-
men ob hoc p̄tini illud erit multa p̄tā nec p̄ singul⁹
defomitatibus singulariū est inuigenda p̄tā & q̄
vnum peccatum potest esse alio defomitate pot-
est dupliciter attendi di. xxvij. b. li. 4. per totum
nota singulari bene.
Defomitates plures possunt esse in vno peccato li-
cer p̄tini vñ sit vñ causant⁹ hūmō defomitates &
an habeant causam p se di. xvi. f. libi. quart. ad ar-
gumēta per totum.
Defomitas victimi aut corruptio an aliqd̄ horum

erit in corporeibus gloriois. nota etiā horū r̄tū dif-
ferentiam di. xliij. q. li. 4. p totū.
Defunctus possunt dari indulgentie & nota an hu-
iūmodi sūt dicende suffragiaz que suffragia p de-
functis magis valeant & quō ponunt⁹ p̄cipue tria q̄re
enim ieiunium nō sit vnum et illis dist. xlv. d. li. 4
per totum.
Defuncti machabeoz apud quos p̄dolorum est
inuentum an peccauerūt mortaliter in spolijs dist.
xlv. c. li. 4. ad tertium.
Degenerare naturam multis cōtingit ex causis
nota di. xix. k. li. 1.
Degradatio ad quid sit & an degradatus habeat
clauem & quid sit quando talis restituitur dist. xix.
c. li. 4. per totum.
Degradat⁹ p̄t heresim q̄nq̄ potest venire ad ma-
iorem virtutem sed nō ad p̄sistētia dignitatē di. xiiij.
b. 2. li. 4. in fine.
Deitas est nō dicitur cōmunicabile sed esse di-
uinum. nō ora quare di. xv. v. li. p̄mū.
Deitas an sit natura di. v. e. li. p̄mū.
Deitas p̄nāp̄tū p̄t ipse dicitur magis q̄ diuinitas
nota di. xv. v. li. p̄mū.
Deitas an fuerit separata a carne christi iter duo no-
ta solutiōē & alia di. xxi. a. li. 3.
Deitas dicitur fons vite quōs coepe xpi vitā nō de-
dit nec imp̄tōnis hoc fuit. nota totum dist. xxi.
c. libi. tertij.
Deitas licet sit fons vite nō fuent causabat vitas in
corpore christi iter duo ad eam quoniam siue ad aliam
cōclusionē di. xxi. a. li. 3.
Deitas in factō eucharistie an sit v̄t facti aut etiā spe-
cialiter intenta per actū consecrationis cum tamē
ex parte deitatis specialiter reficatur & est sp̄ialis ab-
solutio eucharistia di. xij. d. li. 4. p totum & sp̄ialiter ad
vltimum.
Delectatio est generatio in sensibilem animam in
solutiōē di. xxvi. a. li. 3.
Delectatio notatur duplex. sc̄z post laborē que ē fru-
ctus & delectatio in bonitate gratitudinis diuine
ad tertium di. xxvi. d. li. 2.
Delectatio duplex notatur. sc̄z p̄tēntis & mulieris &
an delectatio mulier⁹ potest esse mortale. nota solu-
tiōē & ad argumēta di. xxvij. n. li. 2.
Delectatio & dolor accipiuntur p̄tēntis & improprie & q̄n
est in sensibili & q̄n in rōnali p̄tēntis & voluntate disti.
xvi. g. li. 4. ad quartū p̄mū questionis.
Delectatio ē factio in sensibilem animā & est delecta-
tio terminus alteratiōis ex passione aliqua & q̄ sit de-
lectatio rationalis dist. xvi. j. li. 4. ad octauum et
obiciōne eius.
Delectatio mortua q̄ dicitur. nota ad sc̄dam q̄nēm
post solutiōnis argumentū di. xiiij. n. li. 2.
Delectatio simpliciter absolute est in sensu tact⁹. no-
ta ad sc̄mū siue ad sc̄mū q̄stionē di. xxvij. b. li. 3.
Delectatio p̄fecta. nota vbi sit & quōb⁹ modis dē
di. xxvij. r. li. 4. ad tertium.
Delectabile simpliciter nō habent alij sensus a tactu
nota ad vltimū di. xliij. li. 2.
Delectabile in cōi nō habet p̄fectā rationē delecta-
bilis r̄io p̄tēs illud nō sumit aliqd̄ capitale viciū
di. xxvij. r. li. 4. ad argumēta.
Delectare in muliere vt mulier est nō p̄tēntis oib⁹ spe-
ciēbus luxurie di. xvi. a. 2. li. 4. ad penultimū.

Delectatio vebemens ē maior q̄ q̄nq̄ cum meretri-
ce dicitur refrenata. & tame delectatio minor in gu-
la non dicitur refrenata. nota rationem dist. xxvij.
m. li. 4. per totum.
Delectatio equalis in duobus actibus non facta a
eius equalis in bono vel in malo di. xxvi. n. li. 4. ad
duo vltima.
Delectatio an sit in intellectuali naturali & an differe
a gaudio & an sine circa idē diuersimode & quid sit
delectatio cū intellectuali natura & quid sit effect⁹
alterius an gaudiū delectationis vel eōuerfo dist.
xliij. j. li. 4. per totum.
Delectari corā patre quid sit di. iij. q. li. 1.
Delectatio p̄sentie dei opponitur carentie v̄sōis dei
di. xvij. l. li. 4. ad vltimū. nota in fine.
Delectari de libro vite qd̄ sit. nota totū bene. disti.
xxvi. f. li. 3.
Delectatio omis p̄ponit semp cōceptionē eius de q̄
est delectatio. nota an solone immediate di. iij. o. li. 2.
Delectatio necessaria ē in vno q̄nq̄s materia vo-
ti est certissima & bona & qd̄ facit in voto. nota disti.
xxvij. a. li. 4. ad duo penultima.
Delectatio dar vim obligandi ipsi voto & nota quō
di. xxvij. f. li. 4. p totū bene nota.
Delectata vestis p̄t dari in elemosynā dupliciter et
delectata cibaria similiter & quare nota ad duo prima
argumēta sc̄z q̄is di. xv. v. li. 4.
Delectatio & iocunditates in omni natura rōnali & non
rationali quas possunt h̄re in vita inq̄rta sūt differe-
ntes p̄tēs fundamētū modis & an correctio fra-
terna est semp de emendatione delicti disti. xxi. a.
li. 4. ad quartum.
Delecta quis intelligit dicit p̄tēntis sc̄z ratione
multitudinis ratione ignorantie & adherētie disti.
xvi. l. 3. li. 4. in solutiōne.
Delectatio duo ḡia naturalium assignantur quo-
rum vnum amiserunt aliu dicit⁹ ad huc. nota bene
di. x. m. li. 3. ad vltimum sic & in hominibus duo
assignantur ibidem.
Delectatio tripliciter habet sciētia. nota sol. di. vij. d. li. 2.
Delectatio naturalis cōgnitio p quas formas sit nota
& quare hec manet in demonibus & non in dānatis
animab⁹ di. l. g. li. 4. per totū.
Demones habent lumē nature fortissimū quo v̄runt
in malum. nota ad vltimū di. vij. c. li. 2.
Demō dicit⁹ tenebra cū t̄i natura alia quo ad cōgnitiōē
sunt splendida. nota ad sc̄m di. vij. d. li. 2.
Demones et natura habent q̄ loquuntur semp mu-
tuo ea que cadunt sub libero arbitrio nec indigent
verbo di. i. e. n. li. p̄mū.
Demones p̄tēntis nominari oibus noibus angelorum
sc̄z nō seraphim & throni. nota albertus p te de bea-
titudine di. ix. f. li. 2. per totum.
Demones an habeant ordines. nota ad tertium di.
ix. d. libi. 2.
Demones malum esse est contra intellectum delectoz
mem. nota quis sit ille delectoz mem intellect⁹ ad q̄n-
tum di. vij. d. li. 2.
Demones q̄ntō ita bñ habent sciētia sicut liberi
arbitriū & voluntatem. nota ad p̄mū di. vij. d. li. 2.
Demones dicuntur habere p̄tēntis fantasias furore
irrationalē & cōcupiscentiā amētē. nota de omib⁹
istis ad sc̄m di. xvij. d. li. 2.

Demonis opa oia sūt malefacta licet de genere ho-
noium. no. di. i. ad duo arg. di. v. f. li. 2.
Demonis potest velle bonū de potestate ex habitu
loquēdo s; ex natura pōi velle. nota ad scdm scde q
stionis di. v. f. li. ij.
Demon semper vult malum ex deliberatione nec cō-
gitur ad hoc nec obstinatio e; est tñ extra di. xiiij.
k. 2. li. 4. ad duo vltima t ad scdm.
Demon continua habet mala voluntatē t ex delibe-
ratione vult malū semp; t vnde est eius obstinatio
an ab certisico vel intrinseco t an pena e; aggra-
uatur ex p̄tina mala voluntate t alla mtra de ma-
lis angelis vide di. xiiij. k. 2. li. 4. per totum.
Demes t damnati an p̄tinue demerētur eo q cō-
tinue peccant t an pena eorum crecit continue. no-
ra per totum ad argumeta tercie questioms qua-
si circa finem norate di. v. f. li. 2.
Demes cum sint obnoxii in malo t damnati si-
cut homines dānati an iam peccent ante finale iu-
dicium? sic quare ipsi plus q; homines dāna-
ti quin non peccant di. l. b. li. 4. p. totum ibidem nō
habēt iā demones finale cōdenationē di. v. f. li. 2.
Demes an p̄cipisunt esse viuere t intelligere vel
an indignantur sine nature. nota ad argumeta di.
v. f. li. 2.
Demes cum accipiūt aliquid p̄ revelationem nō
illuminantur sed accipiunt per simplicem elocutio-
nē. nota ad vltimū di. viij. d. li. 2.
Demos t sūt clarū mysteriū incarnatōis p̄ myste-
rium vtriusq; glōse di. xxx. g. li. 4. p. totum.
Demes sciebant ante passionē xpm esse filii dei
scientia nō certitudinis sed cōsuetudinali nota ad ar-
gumeta di. xiiij. f. li. 3.
Demes credunt t contrēmisunt. nota q fides ip-
sorum nō est reliquē visionis in verbo nec specula-
tū sed practica t vnde illa cognitio per totum di.
xxij. f. li. 3.
Demes an possunt in trāsmutatōis corpōib; indu-
cere formas substantiales. nota p totū di. vij. b. li. 2.
Demes an trāsmutantur corpōa t per quē modū
nota totū bene di. vij. g. li. 2.
Demes futura p̄dicere possunt t suos p̄betas
docere de talibus sed semp cum intentionē mala. no-
ra p totum di. vij. e. li. 2.
Demes per quem modum inspirat suos p̄betas
nota bene di. vij. e. li. 2. ad tertium.
Demes futura aliqua possūt dicere t aliquo mo-
do scire mentem hominis. nota qualiter di. vij. d. li.
b. i. 2. ad penultimum.
Demes libentius apparēt sub aspectu vno q̄ alio
et sub cōstellatione vna q̄ sub alia. nota p̄ter cau-
sas t quāuā in suis opatiōib; p̄ cōstellationē. no-
ra p totum s; p̄ncipaliter solutiōne di. vij. f. li. 2.
Demes an iuuentur p̄stellatiōib; in suis opibus.
nota di. vij. f. li. 2. nota per totū.
Demes vti in mathematicis vel magis tale sem-
per est q̄ p̄metia fides di. vij. m. li. 2. in solutiōne.
Demes nō gmituntur habitare nobiscū in terra ne-
nimis acriter nocerent tam copozaliter apparen-
do q̄ nō cūmēta inferendo. nota ad quantum dist.
vi. e. li. 2.
Demes libentius habitāt in aere caligioso q̄ in in-
ferno licet violent in hoc aere cōstent. nota qua-
re ad tertium di. vi. e. li. 2.

Demes sunt in medio regionis aeris t nō in supio-
ri que est luminosa t tranquilla. nota bene ad duo
vltima di. vi. e. li. 2.
Demonum locus an sit aer caliginosus t ad qd sint
ibi tristi t nō in inferno t q̄ nō permittunt nobiscū
habitare di. vi. e. li. 2. per totum.
Demes q̄ nō gmituntur ēē in regione ignis sicut in
caligioso aere. nota ad tria vltima di. vi. e. li. 2.
Demes hnt quasi eternaturā q̄ remanēt apud nos
ad exercitiū nostrū nō autē anime dānate di. vi. f.
li. 2. in rōnibus. p̄ veritate ante solutiōne.
Demes in aere isto existentes habent secū ignem
nō nō comburūt domos. nota quare t an aer sit lo-
cus pene vel ad quid sint ibi di. xliij. a. s. li. 4. ad
duo vltima.
Demes secū ferūt ignē infernale qui material' est et
tamē nō incendit ignis ille ea quib; appropinquant
demes di. vi. g. li. 2. in solutiōne t ad reliqua.
Demes quocūq; vadunt infernū secum portat. no-
ra de quo inferno intelligit illa glōsa iacobī ter-
tio di. xliij. d. li. 3. in solutiōne.
Demes an ignē infernali ardeat cum sint spiritus
ignis autē iste copozus t nota modum p̄ quem t
an sibi contrarius et an spiritus maligni sunt di-
cendi calidi t an sit contrarietas inf demes t illū
ignem agerem di. xliij. d. 2. li. 4. per totū.
Demes an sint rotores aniarū in purgatorio di.
xci. f. li. 4. per totum.
Demes nō est forē in nobis sed debilis licet se for-
tis sit. nota ad argumeta di. xci. f. li. 2.
Demes iusta p̄tate nos temptant t in eis inq̄vōlū-
tate. nota ad scdm di. vi. e. li. 2.
Demes decipiūt efficacius p̄ assumptionē corpō-
pōzū q̄ si nō assumerent di. vij. b. li. 2. ad vltimum.
Demes est in multis doib; in corpōib; videlicet
sic credendū est q̄ angeli boni etiam sint in multis
hominib; bonis. nota solutiōne t rationes pro ve-
ritate di. vij. f. li. 2.
Demes quicūq; immittit sūt sanguini nostro t puocat
concupiscentiā t in saporib; ad puocandum gulam
di. vi. g. li. 2. in p̄mis rōnib; q̄ sūp veritate.
Demes sunt in corpōe humano vti in loco nec obfū-
sit q̄ aia est in corpōe t illa nō est in corpōe vti in lo-
co. nota ad scdm di. vij. f. li. 2.
Demes accipiūt experimentū cū tamē nō vrantur
sensu di. vij. d. li. 2. ad penultimū.
Demes diuersos modos tēp̄ratiōis habet t nō indiget
semper assumere corp̄. nota p totū di. vij. f. li. 2.
Demes cui pri aie p̄mittere t cui nō t vtrūq; sūp
intellectū t supra affectū. nota totū di. viij. k. li. 2.
Demes temptas hominē an sit fortior q̄ is q̄ tempta-
tur. nota solutiōne di. vi. b. li. 2.
Demes vis in baptizandis duplex notat t cōtra-
vnum est baptisim' t aliud exorcismus di. vi. p. li.
4. ad p̄tina questione per totū.
Demes vtrūq; ab vno scō an possit aliū tēp̄rare admi-
nus in eodē gte p̄t. nota qd dicit possit certitudi-
liter de illa q̄e di. vi. f. li. 2. per totum.
Demes an p̄suscipiunt iudeis passionē xpi. nota to-
tum di. xliij. g. li. p̄mū.
Demes in fine mudi pu gnabūt oib; vtrūq; nota in
solutiōne t ad argumeta di. vi. f. li. 2.
Demes an possunt curare quos leserant. nota ad
vltimū di. vij. b. li. 2.

Denominatio debet fieri ab vltimo t optimo sui
sed nota de quo vltimo intelligit di. 3. a. li. 4. ad 6^m.
Depositus gladius nō est reddendus furioso t tñ
peccatori imozali debet dari facim licz spūal' se
interficat di. xiiij. r. li. 4. ad p̄tina.
Deprecatio duplex notatur t q̄is sit q̄is i sacris
viti baptismate vbi nō sit p̄ modū t quare hoc dist.
ij. b. li. 4. post solutiōnes argumetoz.
Derogare scripture sacre quid sit. nota ad tertium
di. xiiij. a. li. 2.
Derivari an debent dici in filium ea que sunt i pa-
tre di. ix. v. li. p̄mū.
Descendere an vniat xpo fm diuinam naturā
nota solutiōne. di. xiiij. g. li. 3.
Descensio xpi ad infernū quare fuit t an descendit ad
p̄fundissimū infernū di. xxiij. d. li. 3. i. solū. t ad argu.
Descensus ad inferos articulus est de hoc dubi-
tasse iohannem non est purandum. temeritatis em-
hoc est t heresi manicheozum p̄notum qui dicit
runt. p̄ter huiusmodi dubitationem cum esse dā-
natum di. xxiij. g. li. 3. p. totum.
Descensus xpi ad inferos nō ponitur in simbolo nice-
nō explicite. p̄ter errozē ip̄l' sic pullulante. nota ad
argumeta de dicto etia egre q̄ dicit in omelia de
ratione millionis dilapuloz iohannis ad xpm di.
xxij. f. li. 3. t ibidem de descensu xpi ad inferos du-
bitatur an esset articulus vtrū quidam volunt di-
cere sed hoc non est notum affirmare vtrū ait albert'
nota bene.
Desiderio melioris boni quādo fit t an sit peccatū
nota ad decimū di. xl. d. li. 2.
Desiderium est motus nō motum desiderii aut
motus motum t desideratū p̄ se mouer di. xvij.
c. li. 4. ad argumeta.
Desideriū capitur dupliciter. scilicet cōiter t p̄p̄ie t an zue-
mar aie rōnali. nota ad septimū di. xvij. d. li. 3.
Desiderium duplex notatur circa illud in quem de-
siderant angeli prospicere ad vltimum scde questio-
nis di. xxvi. b. li. 3.
Desiderium duplex notat. scilicet conditionatum t natu-
rale gr̄a p̄fectū t an desiderii t possibilez cōditiona-
tum sit vniū di. xliij. r. li. 4. ad tertium t quartum.
Desiderium t desideratum qualiter sit mouentia. no-
ra di. xvij. c. li. 4. ad argumeta.
Desideriū anxiū nō est nisi de possibili di. xliij. f. li. 4.
ad scdm.
Desiderium bians ad gratiam vocatur os t nō est
bians per preparationem t hoc meretur imple-
ri benedictione. nota ad tertium t quartū distin-
tū. k. li. 2.
Desperatio an est ex contemptu vel timore t cum
quis in p̄mudum maloz venerit quare desperat t
contemnit di. xvij. g. 2. li. 4.
Desperatio occasio p̄tate p̄scientia casus t etia
ipsa p̄scientia p̄tate esse cauela cōtra casū nota totū
di. iij. c. li. 2.
Desperatio ē cā p̄tate incredulitat' i p̄be. p̄e p̄ma.
Desponamur a deo t ad optatum qd scdm leges
fieri nō potest in spiritalibus bene nota. dist. x. o.
libri tertij.
Desinare est equiuocū ad p̄ponere t mittere. nota
q̄ ratione virtutis ponitur in diffinitione p̄de-
finationis. nota in quinta solutiōne ante finem di.
xl. c. li. p̄mū.

Detectio peccati duplex est scilicet p̄tē vt mozb' et et-
ciam vt reputatur laudabil' ac' p̄ pessimis t vna
est in confessione alia autem non dist. xvi. q. li. 4.
ad septimā questionem.
Detestabilitas peccati dupliciter potest attendi t p̄ cō-
sequens gratias di. xxvij. b. li. 4. ad vltimum.
Detractor tenetur ad fame restitutionē nisi dicit
vbi prodesset debet. scilicet p̄claro nō tñ intentione infā-
mandi di. xv. v. 2. li. 4. ad p̄tina t scdm.
Deuocio qd sit fm amb. di. 4. b. li. 4. i argumet'
Dei esse rōne p̄tate p̄tate qz est tñ nō p̄tate
eius p̄tate dēterminari di. iij. a. li. 2.
Dei vni esse nō p̄tate nisi quia est nec tamē proba-
tur cuiusmodi vni est ipse sed hoc fide tenem'. nota
ad p̄tina di. xxiij. n. li. 3.
Dei esse vni vtriusq; supponit null' p̄boz p̄tate nec
p̄tate p̄tate di. xxiij. f. li. 3. ad argumeta.
Deum esse t esse vnum quādo est articulus t quā-
do non di. iij. a. li. p̄tina.
Deus tripliciter dicitur di. ij. b. li. p̄mū.
Deus accipit quatuor modis in p̄be. p̄e p̄ma.
De' nihil habet p̄ p̄tate p̄tate s; p̄ cēntā di. g. li. 1.
Deus nō est spūs mirabilis di. iij. c. li. 1.
Deus non est copus alius di. iij. c. li. 1.
Dei natura sola incōmirabilis est di. vij. p. li. 1.
Deus vniuersale non est di. ij. p. li. 1.
Deus nō potest esse in p̄dicamento substantie nec in aliq̄
genere p̄tate rōib; di. vij. g. 2. li. 1.
Deus nō est vniuersali' q̄ ens nec de' est extra p̄tate
remētis. nota ad tertium di. xxvi. b. li. 1.
Deus ille termin' nō dicit vniuersale vel singulare
di. vi. a. li. 3. ad argumeta.
Deus superior est narratōe t deficit lingue a nar-
ratione e; p̄ter nobilitatem ipsius di. ij. l. 1.
Deus per quid distinguitur ab alijs entibus. nota
di. vij. r. li. 1.
Deus est subiectum in theologia nō absolute sed fm
qd est alpha t o di. l. a. li. 1. articulo. 2.
De' an dicat antiqu' t nou' p̄ rō. di. xxvij. r. li. 1.
Deus est qui est p̄tate p̄ter simplicitatē diuine natu-
re in essendo di. ij. f. li. p̄mū.
De' dicitur infans eo q̄ nec loco nec tpe nec comp̄ensio-
nem intellectus finitur di. ij. b. li. 1.
Deus cum dicitur de eo qd essentia lict est deus t de
hij; q̄ participatē t nūcipatē sunt di; equoz
est nō a casu t fortuna sed per p̄s t posterius dist.
ij. b. li. p̄tina.
Deus an sine qualitate bonus intelligi potest di. vij. f.
libi p̄tina.
De' se finit qz vtrā dicam' semp est equal' t nihil sui
est extra ipm t sūū intellectū di. ij. b. li. 1.
Deus fm qd libet attributi infans' est t ideo aliter
do nobilitatis eius de significata nō includit tota in-
tellectu di. ij. f. li. 1.
Deus. tria sūt in deo. scilicet p̄tate t potentia t bonitas
de ordine illoz p̄tate di. ij. b. li. 1.
Deus dicitur iustus i iusticia alia t alia ratione di.
rv. m. 2. li. 4. ad vltimū.
Deus an sit se t habet in se an cōceditur deus
nūq; est t qz est alibi q̄ in seipso t qz est in alio q̄ in
seipso. nota per totum di. xxvij. m. li. 1.
Deus hec dicitō nō sūt sibi cōiungit terminū distri-
butiū sicut persona ad scdm di. xxv. f. li. 1.
Deus nō habet pluralē nūm' t fm p̄tate gr̄ama

tice di.ij.p.lib.primi.
Deus omne nomen quo nominam⁹ deū quare magis
nō ueniat deo q̄ cōueniat di.ij.l.li.pmi.
Deus est nomen nature et pot⁹ q̄ alia noia q̄ etiā ipō
nuntur deo ab opatione di.ij.b.li.pmi.
Deus nullū nomen etiā qui dicitur qd̄ ē facit nobis de
terminatā notionē significatiōis in deo di.ij.l.li.pmi.
Deus fin nullū attributum finiblis a nostro vel ab
aliquo intellectu creato di.ij.l.li.pmi.
Deus hoc nomen ego sum q̄ sū est ip̄s⁹ trinitatis et at
tribuit filio p̄ appropriationē di.ij.l.li.pmi.
Deus noster pot̄ dici et tū aliā noia p̄sonalia et
attributa p̄nominā nō recipiunt ut dicatur filius
noster sapientia nostra spiritus sanctus noster. nota
rorum di. rviij. b. li. pmi.
Deus imponitur ab actibus q̄busdam significanti/
bus effectus in creatura ideo potest dici deus me⁹
di. rviij. b. li. pmi.
Deus dicitur p̄ncipiū et finis di. i. a. lib. pmi.
Deus vno modo se h̄z ad oēs res sed nō est ita in for/
mis creatis q̄ sū equales speciales nō vno mō se ha
bene ad sui formati di. ij. a. li. 4. ad quartū.
Dij in plurali inueniuntur in scriptura quō accipit an p̄
prie vel impoprie di. ij. p. li. pmi.
Deus inominabilis est noie repenitance p̄fecte id
q̄ est di. ij. l. li. pmi.
Deus qd̄ dicitur p̄m interpretationē nois di. ij. b. li. j.
Deus quō sit noiabilis a nobis di. ij. l. li. pmi.
Deus nora qd̄ sonat et cū omnia sint in deo an etiā dā
nari di. l. e. li. 4. per totū.
Deus licet simplicissim⁹ est tū multis modis signifi
catur et ex illi pot̄ fieri cōpositio nora et idep̄tate
di. 4. b. libi pmi.
Deus etiā nominat⁹ ab operib⁹ q̄ per se et naturaliter
conueniunt creature licet p̄ posterius di. ij. b. li. l.
Deus imponitur ab operib⁹ que finis nō ueniunt nisi
deo di. ij. b. li. pmi.
Deus dicitur locus q̄ p̄ner et saluat et ad ipm est morus
cordiū di. rrvij. p. li. pmi ad p̄mū dubium.
Deus deus cū nominat⁹ p̄ esse an significat pelagus
substantie infinitū vel qd̄ quid est di. ij. l. li. l.
De non debet aliqd̄ nob̄ s̄ nos eōtra omnia q̄ possu
mus tenetur licet de⁹ non requiratur di. rrvij. d.
li. 4. ad duo vltima
Deus an moueat se di. vij. q. li. l.
De⁹ nō pot̄ ambulare celo qui peccat et mozi falli mi
ser fieri vna nec tū hoc dicend⁹ est impotēs. no
ta solutiōne et ad argumēta di. rxiij. b. li. l.
Deus ut deus vel bonū ut bonū odio nō pot̄ habe
ri ad penultimū di. v. d. li. 2.
Deum nemo ledere pot̄ nec dānificare sed honorem
eius peccando subtrahimus di. xv. l. li. 4. in solu.
De⁹ cōtentionē significat et nō essentia di. v. e. li. pmi
Deus quasi dicitur significat et nō recipit significatiō
nō diuersitatis respectu p̄sonari di. ij. f. 2. li. pmi
ad p̄ma duo.
Deus supponit⁹ quolibet supposito p̄batur adiun
ctum tū quandoq̄ appellat filium vel patre. di. 4.
f. li. pmi.
Deus ab eadē habet q̄ est hoc q̄ est hoc con
uenit p̄pter indifferētia eius qd̄ est cū essentia di.
vij. r. li. l.
Deus an relatiuū sit di. v. e. libi pmi.
Deus a deo nō distinguitur. di. r. f. li. pmi.

Deus est trinus et vnus. nota p̄ quo supponit deus
di. rxiij. b. li. pmi ad tertium.
Deus est trinitas an cōcedit di. iij. r. li. pmi.
Deus de deo an solus filius dicat vel etiā sp̄s sc̄s
nora que nō significat tibi cum dicitur filius est
solus de⁹ de deo di. rxiij. k. li. pmi ad argumētū
Deus in se claudit diuersitatem suppositi ideo po
test dici deus genuit deum di. v. e. li. pmi.
Deus refertur ad deū hec non est vera ratio ponit⁹
di. iij. f. li. pmi
Deus genuit eundē de eodem ipō qualiter intelliga
tur di. 4. g. li. pmi.
Deus genuit aliū deū hec p̄positio nō ē recipiēda ra
tio ponitur di. iij. a. li. pmi.
Deus an genuit deū seipm vel deū aliū nora dispa
rationē di. iij. e. li. pmi.
Deus an potest dici multiplex aut triplex sic trini⁹
dicitur di. r. r. li. pmi.
Dij in plurali an sicut dicim⁹ pater et filius sūt due
persone ita dicere possumus pater et filius sūt duo
dij di. i. r. g. li. pmi.
Deus quomodo describitur ab augustin⁹ q̄ sit cau
sa constituit vniuersitatis et lux percipiēde verita
tis et fons bibēde felicitatis di. iij. a. li. pmi.
Deus an causa sit et qualis disti. i. m. circa tertium
libi pmi.
Deus causa est immediata boni et entis. disti. i. q̄
libi pmi.
Deus est vita aie sicut anima vita corporis et nora an ē
vita anime per prius quo ad essentiam vel poten
tiam di. rviij. g. li. 4. per totū.
De⁹ per opera sua quo ad extra nō mutatur ut per
creare et incarnari di. vij. p. li. pmi.
Deus mouet creaturā aliquā ut eam inhabitet di.
vij. q. li. pmi.
Deus dicitur esse in rebus quinq̄ modis nora solu
tionem di. rrvij. e. li. pmi ad argumēta.
De⁹ cū omnibus creaturis essentialiter p̄sentia
et potentialiter et quomodo relecti in omnib⁹ crea
tis di. iij. b. li. pmi.
Deus est in omnib⁹ nō indusus et extra omnia nō ex
clusus. nora totū di. rrvij. e. li. pmi.
Deus non dicitur eodē mō esse in reb⁹ et res in ipso
nora ad p̄mū di. rrvij. d. li. l.
Deus vno modo se habet ad nos porrigendo grām
sed nos nō vno modo habem⁹ nos a dipsum di. rxi
vij. a. li. 2. ad quartum.
Deus continet creaturam ne in nihil decidat disti.
ij. b. libi pmi.
Deus operatur in natura et non est operatio eius
separata ab op̄e nature ita ut ipse agat in p̄e vna et
natura in alia nec etiā natura tantū dispōnit mate
ria ut qd̄a theoloq̄ voluit dicere. nora solutiōne
et alia omnia di. l. li. 2.
Deus est p̄ncipale agens in omni natura. nora quō
ad vltimum di. l. li. 2.
Deus cum operatur immediate sine alterius mini/
sterio tria sunt in deo causa operis: et nora que co
respondent illis tribo sc̄z voluntati virtuti et nora.
di. rxiij. d. li. 4. ad quintū et tertium.
Deus immediate fecit creaturas quas tamen me
dio aliquo perficit eas fm̄ congruentiam p̄fectū
bilis. nora de gratia et materia p̄ma di. rxi. a. li.
2. ad argumēta.

Deus est finiens vniūq̄q̄ ens et non finitur ab ip̄s
di. ij. b. li. pmi.
Deus an fuerit dīs ab eterno di. ij. k. li. pmi.
Deus an dicat dīs ip̄s ex rpe di. rxi. g. li. pmi in so
lutiōne et ad argumēta.
Deus pater tradendo filium in mortem p̄ nobis cru
delis nō erit. nora totū di. rxiij. o. li. 3.
Deus an cepit esse homo et homo incipit esse de⁹. no
ta p̄ totū quō sine p̄cedende di. vij. a. li. 3.
Deus est homo et filius dei fac⁹ est homo et filius dei
est homo an possunt h̄mōi locutiones saluari p̄ ar
tem di. vi. a. li. 3. per totū.
Deus est creatura quare nō admittit sicut hec de⁹
est homo. nora ad argumēta di. vi. a. li. 3.
Deus in via an possit a nobis videri per speciem. no
ta di. rxiij. f. li. pmi.
Dum esse omnia in intellectu volūtare et memoria ad
gloriā videtur di. rxiij. k. li. 3. ad argumēta.
Deus pater sine medio qd̄ est ratio vel similitudo
ip̄s di. i. m. li. pmi.
Deum in substantia qd̄ est nemo videt licet mlti s̄bam
dei viderit. no. di. rxiij. k. li. 3. ad argumēta.
Deus nō finit in intellectu igitur significatur excede
re omnem notionē et rationē di. ij. l. li. pmi.
Deus aringitur per intellectum fm̄ q̄ simplex est nō
fm̄ q̄ infim⁹ est di. ij. m. li. pmi.
Deus licet incōprehensibilis sit et excellēs nostrā mē
tem apprehendit fm̄ d̄ a nobis. nora pulchra similitu
dinē ad hoc di. ij. d. li. pmi.
Deus videt a beatis et nora an per specē cum ip̄e nō
habet aliquā specē vniuersales. nora de lumie glo
rie et i q̄ et quō replet anima di. rxi. d. li. 4. p̄ totū.
Deo et p̄sonis fruimur inquantū idem sūt cū summo
bono di. i. l. lib. pmi.
Deos multos quo gentiles ponebant di. i. b. lib. 4.
ad quintum.
Deozū genera tria erant et ideo d̄ nō habebis et non
facies r̄. di. rrvij. b. li. 3. in argumētis prime q̄
stionis et solutionem eius.
Deus hū⁹ fecit qd̄ dicitur p̄mōi. p̄mōi q̄ p̄ma.
Dextrū et sinistrū an celum habeat ex sua natura di.
rxiij. c. li. 2. nora solutiōne.
Dextrū et sinistrū celo duplex assignat. nora solutiō
nem di. rxiij. c. li. 2.
Dextrū et sinistrū in celo vñ sit et multi hū⁹ ignozan
tiam habētes mirabilia dixerūt et vñ causa f̄a ce
oempireo. nora solutiōne di. ij. e. li. 2.
Dextera patris ad quā sp̄s ascendit sc̄m vtrāq̄ na
tura. nora qd̄ sit di. rxiij. b. li. 3. in solutiōne.
Diabolo⁹ enōmie nature deformat. di. rxiij. f. li.
p̄mi in solutiōne.
Diabolus nora q̄ nō debet dici de⁹ est in diabolo
vel sp̄s h̄mōi⁹ et in diabolo ratio ponit⁹ in solutiōne
et ad argumēta di. rrvij. l. li. pmi.
Diabolus inuult nos semper vlturpauerat: s̄ deus in
se hoc permittit di. rxi. e. li. 3. in solutiōne.
Diabolus debuit nos in sua potestate habere. nora
rationē di. rxi. b. li. 3.
Diabolus cum nos fraude deceptos tenuit cur eri
gebat iusticia ex p̄e liberator⁹ nostri cū tū fraus
non debet patrociniari diabolo. disti. r. e. li. b. tertij
ad vltimum.
Diaboli potestas p̄ncipaliter quo ad q̄rtuo⁹ debili
tata est per ch̄isti passionē in solutiōne di. rxi. d. li.

tertij et ibidem quo ad vñ p̄ncipale p̄ter hec q̄uo
nos sumus liberati totaliter ab e⁹ potestate.
Diabolo⁹ ueniunt nouē actus q̄ enumerant⁹ sed
vnus est summ⁹ et p̄ncipalis et alij oēs referunt ad
illum: q̄ x̄ps exhibuit hunc ordinē et q̄ differēt
cōuenit p̄dicatio leprozi diacono et subdiacono et an
differat p̄dicatio oēs hoīz tū m̄ materialit̄ cū ma
gis et min⁹ nō diuersificat specē et nora q̄ explicat
et copozale p̄ner ad diaconum di. rxiij. g. 2. li. 4.
per totum nora singula.
Diaphanū est mediū inter luminosū et opacū di.
rxiij. e. 2. li. 4. in sc̄do argumēto.
Dicere quid sit summo sp̄i. nora p̄ totū solutiō
nem et ad argumēta di. rxiij. f. li. pmi.
Dicere triplex nora f̄a. nora qd̄ est p̄fectū dicere di.
rxi. e. li. pmi in solutiōne.
Dicere et intelligere se et cognoscere se differunt. no
ta solutiōne di. rxiij. f. li. pmi.
Dicere an addat aliqd̄ sup̄ intelligere fm̄ rōnem in
telligendi di. rxiij. j. li. l. ad sc̄dam questionē.
Dicere an sumatur pro actu generatiōis disti. r.
g. lib. pmi.
Dicere est equiuocū ad esse naturale et esse personale
no. ad sc̄dm di. rxiij. f. li. l. et de dicere plēn⁹. nora
sub sequēt fra. q̄ in solutiōne et per totū.
Dicere est equiuocū ad dicere notionale et essentiale
di. r. e. li. pmi.
Dies sex in quib⁹ omnia dicunt⁹ distincta et orna
ta an accipiant vno vel plurib⁹ modis di. rxiij. c. lib.
2. nora per totum.
Dies sc̄do nō est annera benedictio ut dicitur de⁹ vi
dit q̄ esset bonū. nora totū di. rxiij. g. li. 2.
Dies ordo ponitur et diuersitas q̄ ad cōputationem
intij et finis. nora p̄ totū di. rxiij. c. li. 2.
Dies errorū iudicij philosophice citri pot̄ q̄uis
quidā philosopho⁹ hoc vidēt⁹ finere q̄ solunt.
Hec etiā citur reuelatiōe p̄bera et vel apostolo⁹
quātomagis ignozata in nouib⁹ q̄uis sc̄is bñ sūt
signa p̄cedentia reuelata et q̄ q̄ introuenerunt se de
reuelantib⁹ h̄mōi oēs fami apparuerūt et truciā
nuncupant⁹ ab albero di. rxiij. g. li. 4. per totū ibi
dem q̄ nec fil⁹ sc̄e de die illa. nora intellectu.
Dies et noctis vicissitudo nō erit post diei iudicij cum
sol et luna stabūt di. rxiij. j. li. 4. p̄ totum.
Differētia luminis aut penes materiam aut pe
nes formam di. ij. n. li. pmi.
Differētia est causa numeri. nora ad sc̄dm et solutiō
nem p̄ncipalem di. rxi. q. li. pmi.
Differre dicunt⁹ omnia aut ḡne aut specē aut nume
ros: hoc ver⁹ est in h̄is q̄ a se iuuicē fm̄ essentia di
uiduntur et tale differre nō uenit personis diuis
nora ad tertij di. rxi. q. li. pmi.
Differre dicuntur aliqua nō tamē differētia ut de
est materia p̄ma et due differēte oppositē q̄ nō dif
ferūt aliq̄ differētia di. rxi. a. li. j. ad p̄mū. differē
tia nō oia differūt q̄ quedā differunt seip̄s ut due
differētia. nora di. rxi. a. li. pmi ad p̄mū.
Differre et distinguē nō sūt idē. nora q̄ plone diuine
distingunt⁹ nō differūt ad p̄mū di. rxi. q. li. pmi.
Differētia maior maior est causat⁹ in finem nō.
q̄e de⁹ essential⁹ distinguitur a creatura di. rxi. v.
f. libi pmi ad quintum.
Differētia accidentalis in re facit q̄is substantiales
in volūtarib⁹ q̄ differūt penes volūta et q̄ fines acc

pianur di. xxvij. d. li. 4. ad vltimū.
Differentia substantialis aut accidentalis in diuinis
no reperitur s; pōne differē p; creatibus que nō sūt
accidentia; p;er omnino ad simplicitatem sūt s; b;
stante; p; creatas facit distingi pōnas z disti;
guuntur seipso di. xij. a. li. pmi.
Differētie q;ō distinguit q;āto diuina ab alijs q;ales
sunt. nota an negant v; p;uarie z p;ostice zan d;
stinguant fab alijs differētijs p;ostituis di. x. li. 1.
Differētie seprē norantur inter generationē z p;ces;
sionem in diuinis di. xij. a. li. pmi.
Difficile aliqd d; duplicat z an sit difficile iustum
peccare di. xxvij. k. li. 4. p. totū.
Difficile duplex nora in virtute vni; ex pte subiecti
et hoc excludit p;uere doctū d; difficile ex pte inu;
perfectiois habet virtutis z hoc excludunt dona.
nora solutiōe b; z alia sequitur vsq; ad fine qd sūt
dona di. xxvij. a. li. 3.
Difficile z arduum differē quia respectu vni; est
fortitudo doni; zeta aliud fortitudo virt; di. xxvj.
m. li. 3. in solutiōe z ad penultimū.
Difficultas operandi in habētib; equalem gratiā
qualiter facit ad meritū di. xvi. nora b;.
Difficile z bonū circa qd est virt; differēnt; determi;
nantur in virtute theologica z cōsuetudinali. nora
di. xvi. a. li. 3. ad quintum.
Difficile z bonum in theologia virtutib; z in mora;
lib; z intellectu lib; nō vno mō accipi; nora b; ad
vltimū di. xxvij. a. li. 3.
Difficile in virtute z difficile in penitētia nō sūt idem
di. xvi. v. li. 4. ad argumēta.
Diffinitioes diuerse quare possunt esse vni; rei
di. j. n. li. pmi.
Diffinitio alicui; d; termin; q; nec p; nec min; cōti;
ner q; essentialia diffinitū di. ij. b. li. pmi.
Diffinitio p; accidēs que est di. ij. f. li. pmi.
Diffinitioes que accidentalia tantū expiunt non
curant sciri. nora q;re di. xvi. g. li. 4. ad quartā que;
stionē vbi z vide an sūt lachrymē de emia p;ritōis
Diffinitio z denominatio omnis sita fine ad vltimū.
di. xxvj. f. li. 3. p. totum.
Diffusa d; charitas i cordib; nora q;re cū m; diffu;
sio humidit; sit di. xij. m. li. pmi.
Diffusio nora quare plus attribuit; charitati q; alte;
ri virtuti di. xij. m. li. pmi.
Dignus errorū digni iungi in aquā ad refrige;
riū dicit; nora qd sit z req;re dicitōe epulōis.
Dignior natura cognoscit; hoc q; vnum est. p;er
aliud di. xvi. m. li. pmi.
Dign; aliqd est quāto fini. p;inqui; z hoc in politic;
sed in diuinis illud est dign; a quo plus de cōsue;
diuina di. xij. f. li. 4. ad vltimū.
Dignitas non datur a deo fm maiore; virtutem di.
xij. b. 2. li. 4. in fine.
Dignitas est vna tri; pōna z i p; p;be. nora p;mo;
Dignus aliquis eucharistia q; sit nora z quo aliqd
d; dign; duplicat; f. p; equalentiam z p; estimatiō;
nem duplicat; nora. di. xij. q. li. 4. in solutiōe.
Dignum esse vira eterna nemo nouit z hoc nescire
maritima causa sicut est ipsius sanctis nora totum.
di. xij. p. li. 3.
Diligere dei qd ip; respectu oim; equale ē z vna
charitate oia diligit nō m; impit; oib; roez vna d;
ligibilitat; ad penultimū di. xxvij. r. li. 3.

Dilectio dei eterna est nō autem ipsa creatio e; nō/
ta ad ferrum. di. xxvij. a. li. 3. et quid dicat ista dile
ctio ibidem ad quartum.
Dilectio dei an suscipiat magis z minus fm intensio
nem vel remissionē z an diligit deus plus p;fectū
iustum vel p;cedentium iniustum di. x. d. li. 3.
Dilectio trium personarum est operatio z illi; ope
rati appropiatio non equaliter conuenit tribus
di. r. f. li. pmi.
Diligere in diuinis duplex est. s; notionale z essentia
le di. r. g. li. pmi.
Diligunt hoc verbū est notionale z impo;at p;oces;
sionem spūsancti actus z iterum impo;at modū
p;cessionis e; quo pcedit vt amor. z modū dicit
in principali significato cū dicit; pater z filii; diligit
se spūsanctio di. r. g. li. pmi.
Dilectionis ratio z causa nō sunt idem nora ad q; r
tum di. x. r. c. li. 3.
Diligibilis ratio notatur in solutiōe z ad argu
menta di. xxvij. f. li. 3.
Dilectionis actus est p;er obiectum. nora quid sit
dilectio z quomodo nō est denominatio cū dico di
ligo dilectionē di. xvij. c. li. pmi.
Dilectio erigit amari; s; nō de necessitate opozet q;
istud sit iesse. p;te nature sicut nec cognitio req;rit
cognitū i natura p;ia nora ad scōm di. xxvij. a. li. 3.
Dilectio dei tripliciter dicitur z an deus diligit ran
tum membra quantū vni; genitum in solutiōe di.
xxvij. d. li. 3.
Dilectio duplex notatur. s; affect; z effect; z an q;ō
odiat anima sua di. xv. d. 2. li. 4. p. totū.
Dilectio duplex notatur s; amicitie z concupiscen
tie z dilectio prima aliqd diligit p;er le z nō scōa
quia illa diligitur aliqd p;oper nos z an dilectio
ne prima aliqd possimus diligere supra nos si
ne charitate. nora ad scōm et alia di. xv. a. li. 3.
Dilectio duplex notatur s; amicitie z concupiscen
tie di. j. s. li. pmi.
Dilectio an sit magis nora nobis q; fratri quem di
ligimus di. xvij. d. li. pmi.
Dilectio p;ior est z senior electioe z electio p;destina
tione. nora solutiōe di. xl. s. li. pmi.
Dilectione naturāli pōt diligi deus p;er se z super
omnia di. j. s. li. 1.
Dilectionē naturalem qua diligere possumus deū
super omnia facit ratio cognoscens deum sup om
nia di. j. s. li. pmi.
Dilectiois naturalis ē causa effectiua cognitio natu
ralis sūmi bonit; dilectiois a sūt fraternalis cum est
prima bonitas z charitas. nora in fine solutiōum
argumentozum di. ij. s. li. 2.
Dilectio naturalis nō format nec alie virtutes a cha
ritate gratuita di. xvij. c. li. 3. ad vltima questioē
Diligere ac; dignissim; est di. xvij. a. li. pmi.
Dilectiois actū q; est vni; numero diligit res dilecta
et ipsa dilectio s; differēnt; di. xvij. c. li. pmi.
Dilectio vsus in virtutib; ē di. ij. c. li. pmi.
Dilectio nora ad vsum z dilectio ad fructū z q; sit rō
dilectiois s; sit. nora solutiōe z ratiōe imediate p;
cedentē p; veritate di. xvij. c. li. 3.
Dilectionis p;ceptū singulis p;ceptis insuit suam
virtutem z mouet ea ad vltimū finem di. xvij. b.
li. 3. ad duo vltima.
Dilectionis p;ceptum an sit de habitu vel de actu

z si obligat ad semper z de duplici totalitate huius
p;cepti ad argumēta di. xvij. k. li. 3.
Dilectionis p;ceptum speciale quo ad seipsum esse
necessariū nō sūt di. xvij. d. li. 3.
Dilectio in deo an sit p; seipsum q; dilectioe p; z si
lius diligit se z etiā nos di. r. f. li. 1.
Dilectio essentialis q; insundi cordibus fidelū p;rie
missio dia nō potest di. xij. p. li. 1.
Diligēdus est de; q; bon; absolure z vt aia nō est ad
fructum di. x. r. c. li. 3. in solutiōe.
Diligere deum dicit; omnis creatura. z nora an etiā
d; p;ari di. li. li. 4. per totum.
Diligi dicitur deus infinite z sine cōpatione plus q;
prim; nora quō infinite in solutiōe di. x. r. c. li. 3.
Diligere deum super omnia an possimus sine cha
ritate solo amore naturali. nora per totū; bene di.
xxvij. a. li. 3. ibidem an etiam in p;mo statu homo et
an q;lus poterunt nora bene.
Diligere dei supra se facit gratia sed natura ad hoc
impotens est di. x. r. c. li. 3. ad p;imū.
Diligere dei liber ampli; deū q; seipm nec p;ne eq;ri
b; mōi dilectioes. nec debet p;rimū plus diligere q;
deum z seipm. nora p. totum di. x. r. c. li. 3.
Diligi supra nos an debeat christus iesus. nora co
rum distinc. xxvij. g. li. 3.
Dilectionis dei modus an sit sine modo z quid est di
ligere ex toto corde z tota anima z tota mente z an
hoc p;ceptum in vira possit impleri. nora p. co
rum bene di. xvij. k. li. 3.
Dilectionis act; quo diligo p;imū z deū; an sit vni;
mō; vel diuersi nora p. totum di. xvij. g. li. 3.
Dilectio q; diligitur deū z hoiem vna est dilectio s;
lic nō est vni; cultus quo adoramus deū z hoiem
nora ibidem etiam de fide que vna est respectu oim;
articulo z. nora totū in p;ma qōne. di. x. f. li. 3.
Dilectio dei z p;ortimū est ad que referuntur manda
ta de caloga; z ipsa est forma que implentur manda
ta di. xxvij. a. li. 2. ad quartum.
Diligere dei nō p;er spalia nō est sine p;erō mo;ra
li diligere autē deū sup oia z cū hoc spalia imo dera
re est veniale di. x. r. c. li. 3. ad penultimū.
Diligit deū in se plus p;eplariū q; in p;imo: actiui
autē ecōtra. nora ad scōm dist. x. r. m. li. 3.
Diligere fm actum an plus teneant; p;fecti q; alij;
z quare nouicij fm actum feruentius videntur di
ligere q; exercitanti in virtutibus. nora totum dist.
x. r. j. li. 3. ibidem diligere fm actum non atren
ditur in feruore sed fm q;ritatem voluntatis.
Diligere p;imū non potest p;fectus plus q; imp;e
ctus deum. nora totū dist. x. r. k. li. 3.
Diligere deum quis plus tenetur an innocens v; pe
nitens z penes qd accipitur q;ritas gratuita cōno
nis di. x. r. d. li. 4. per totum.
Diligere plus de in ma; si q; dillectio is vel in ma;
debit; z tales non necessariū hnt maiore; charitatē
di. x. r. ij. b. 2. li. 4. ad quartum.
Diligi ex charitate p;opie que possunt. nora distin.
xvij. e. li. 3. ad argumēta.
Diligēda ex charitate sunt q;ruoz. nora rōne diuisio
nis in solutiōe z ad argumēta di. xvij. a. li. 3.
Diligere ex charitate q;ruoz debent; s; deū nōstiplos
corpus z aiām. p;imū nora di. xvij. c. li. 1.
Diligere deum dicit; creatam nō possumus sicut in
creata. nora ad scōm qōnem di. x. r. c. li. 3.

Diligi ex charitate an virtutes possint z ipsa beatus
do creat; z an ista plus q; nos debeamus diligere
z an diligitur illa dilectione concupiscētie z nos
dilectione amicitie z an diligitur virtutes natu
rali amore z alia quatuor gratuito amore. nora ro
tum bene di. xvij. b. li. 3.
Diligi ex charitate angeli debent a nobis sed nō sup
nos; nec facti plus q; nos nota totū di. xvij. e. li. 3.
Diligi ex charitate demones non debent et d; p;ari
q;uis habeamus societatem rationis cum eis que
non sufficit ad diligēdum aliquem ex charitate. no
ta totum di. xvij. f. li. 3.
Diligere ex charitate an possimus irrationalia z si
non quare magis rationalia diligitur. ita cum nō
z ipsa diligitur p;oper aliud sic z irrationalia. no
ta per totum di. xvij. f. li. 3.
Diligēda sunt q;ōs minus bona q; possumus nos
magis diligere q; alium melio;e sicut nec eligimus
semp melio;ia; et nora de ditari z philo;ophari di.
x. r. c. li. 3. ad argumēta z p;a tertia qōnem.
Diligere spalia nora p; que modū p;ritā q; aliq; me
re; rati dilectioe di. xvij. c. li. 3. ad vltimū.
Diligēdi nō sunt equaliter p;imū q;uis nihil diligit
mus in p;ortimū nisi rationem imaginis. nora ad
quartum di. x. r. c. li. 3.
Dilectio qua p;ortimū diligitur an p;ecipue dili
gatur dist. xvij. c. li. 1.
Diligēdo p;ortimū non diligitur nisi materialiter
nora ad vltimū di. xv. d. li. 3. z diligēdo deum et
p;ortimū opozet vtriq; cognoscere.
Diligēdo frater diligit etiam quis ipam dilectionē
z etiam mere; diligēdo ipam dilectionem sed non
est rō eadē diligitur in v;ro; nora b; solutiōe z
z ad argumēta sequentia z p;ma qōne di. xvij. b. li. 3.
Dilectiois ordo supponit diuersitate diligitur; z rō
h; mult; rōib; deū diligit; nō idē est qd diligit; z
is nō est tibi ordo di. x. r. c. b. li. 3. ad scōm.
Diligibilis ordo an attenditur penes affectū vel esse
ctum nora totū di. x. r. c. f. li. 3.
Diligēdozū ordinū sufficiētia notatur per totū
di. x. r. c. b. li. 3.
Diligibilium ordo quo ad differētas g;ales z etiā
speciales notatur di. x. r. c. b. li. 3.
Diligēdo p;ortimū an chaltus seruiat ordinem
charitatis. nora de duplici charitate vel dilectione
di. x. r. c. li. 3. per totum.
Diligere magis nos debent; q; p;imū etiā si melio;
sit sed p;imū diligere magis tenetur q; corp; nostrū
di. x. r. c. li. 3. ad argumēta z r. r. c. li. 3.
Diligere p;ortimū sicut seipsum an sit ordinate cha
ritatis z vnde sumatur bec similitudo. nora per co
rum distinc. xvij. b. li. 3.
Diligi an plus debeat corp; p;riū q; aia p;riū z hoc
in p;ia nora ad penultimū di. x. r. c. m. li. 3.
Diligēdi ordo qd ad p;atēs z filios z p;anguinos z
extraneos bonos qd ad beneficia distribuēda quo ob
seruari debet nora totū di. x. r. c. g. li. 3.
Diligere an possimus magis domesticos q; paren
tes in aliquo casu; nora de affectu z effectū dile
ctionis p;orum dist. xvij. c. li. 3.
Diligēdi sunt nora an semp magis boni plus q; nō
his cōiuncti noranda bene est distinctio in solutiōe
z ad argumēta p;orum dist. x. r. c. a. li. 3.
Diligi quo ad beneficia an magis debeant constan

quinet v' extranei meliores z an pareres plus q'si-
li. nota de duplicib' beneficiis z de dilectioe q' ad affe-
cti z quo ad effecti di. rrr. g. li. 3. per totum.
Diligere inimicos no est i' ius naturale sed mag' co-
formabile deo dist. rrr. a. li. 3. vltimū z diligere
inimicitias no ls ibidem ad penultimū.
Diligere tenent inimicos rā impfecti q's perfecti sed
quo ad exhibitionem effectus plus tenentur perie-
cti. nota rāpōes p' veritate solutione z ad duo pma
argumenta di. rrr. a. li. 3. ibidem diligere inimicos
quō d' vnum de mirabilibus.
Diligere inimicos quo ad affectum nō datur in cōsi-
lium pfectis vt quidam dicunt erroneo imo heretici
sed datur sub pcepto di. rrr. g. li. 3.
Diligere inimici et amici an sit vnus mot' cum ibi
sint duo termini di. rrr. d. li. 3. p' totum.
Diligere inimici vel amici q'd sit melius z maioris
meriti. nota solutione z cetera oia di. rrr. c. li. 3. ibi-
dem q'd magis valeat ad p'ri remissionem z q'd ad
cumulū beneficij in solutione nota ad cetera.
Diligere inimicos quo ad effectū signa familiarita-
tis ostendēdo nō oēs tenentur di. rrr. e. li. 3.
Dilectiois signū exhibendū est inimicitias nō solū a p-
fectis sed z ab alijs b' pfecti mag' tenent. nota totū
beneficij z q' nō di. rrr. b. li. 5.
Diligere iniquitatem est odire aīam suam p' effectum
z nō p' affectū. nota p' totū di. rrv. f. li. 3.
Diluitū generale p' ignē philosophice nō scatur q's
uis p'cularia facti sic p'nt di. rrv. g. li. 4. ad arg'.
Dimissa p'ca dicitur redire p'pter rediū. nota
quadruplicē circa hoc opinione et que sit vera dist.
rxxi. a. li. 4. p' totum nota singula.
Dimittere p'ca est dei iudicis z verbi dei z etiā sacer-
dotis sed diuersimode di. rrv. h. li. 4. p' totum.
Dimitti vni p'ca sine alio impossibile est licet opus
creationis p'nt fm aliquid fieri z fm aliqd imp'ctū
manere z q'suis medic' vni morib' sanat sine alio.
di. rrv. k. z li. 4. per totum nota.
Dirigere conuenit fidei z charitati sed diuersimode
de. nota totum dist. rli. d. li. 2. nec ratio sufficit diri-
gere intentionem ibidem.
Discaldari domus que vocatur. nota in argumentis
dist. rrr. g. li. rrr. f.
Discēdere quis non pōt cū originali z veniali p'ca
q' p'positio est impossibilis z si possibile est nota an
est in inferno vel limbo v' purgatorio. Nota etiam q'
aliq's adolecētis in pmo tpe quo tenet p'nterit tenet
se cōuertere ad deum alias obmittens peccat mor-
taliter di. rli. d. li. 2. ad duo vltima.
Dissepacio an erit in iudicio extremo vt d' Jobe-
lis. di. rli. q. li. 4. ad tertium.
Discretōes psonarū z p'prietates sunt i' vnitatem et
simplicitate nature dicitur cōmūtere z incofufere nō cō-
uerit ad fectū cē p' nate simplicitate di. rli. a. li. 1.
Discretōis in numero z p'vitate in linea facit de
secus p'vitate in p'vitate in linea facit de vni-
tate di. rli. a. li. 1. in solutione.
Distinqui z differre non dicitur nota ad quar-
tum di. rrr. g. li. 1.
Discernere se z cogitare se plus dicunt q's intellige-
re se dist. rli. a. li. 1.
Discretione spiritū caris oīno q'd apparet sensib' rā-
mere dicitur z talis pl' diligeat xpo etia si rpa et ap-
pareat ex t'pore de narābele zacharia et maria.

nota solutionem z alia di. rli. l. 3.
Disciplina monastica dicitur dissolutū cū vicia nō cor-
riguntur di. rrr. r. li. 4. ad vltimū.
Dispensatio q'd requirit q'd non. omnis dispensa-
tio a papa facit hominem securum in foro dei: sed t'm
quo ad homines notat qui semper de dispensatio-
nibus blandiuntur z q' papa non potest dispensa-
re cum iudicio quo ad ordinem suscipiendis nec q'
ad beneficia quin tales peccent mortaliter distin-
cti. m. li. 4. per totum.
Dispensare in q'busda solus deus pōt: z nullus hoim
potest vt q' vna non sit vnus et de forma baptisimi
nisi homo specialiter a deo inspirat' dist. rrv. iij. k.
li. 4. ad secundum z tertium.
Dispensatio an cadat in p'ceptis iuris naturalis z
a quo dispensatur in talibus. nota solutionem dist.
rli. n. lib. dmi.
Dispensatio p'prie habuerit plures viros. z nota
causas dist. rrv. iij. g. li. 4. per totum.
Dispensatio quo ad habendum plures viros ratio/
nabiliter mag' fiebat ante legem q's sub lege distin-
cti. i. lib. quart.
Dispensare in voto cōmuni papa nō potest: z nota an
etiam i' hīs que sancti patres diffinierit et an pōt
dispensari quo ad celebrationem dicitur dicitur nota
q' dispensatio requirit vnitatem vel necessitatem z
q' non sit contra canonem scripturā vel contra mo-
ralia p'cepta alia dispensans potius errat q' di-
spensat quia dispensatio debet esse fm aplm in edī-
ficationem z non in destructionem dist. rrv. iij. k. li.
4. per totum nota singula.
Dispensare in votis q' pōt superior z q' nō: z q' in
voto solēpni vnitatis dispensare papa nō pōt et q'
in q'busdam leu' dispensatur q's in alijs di. rrv. iij.
q. li. 4. per totum nota bene.
Dispensare cum religioso pōt vt habeat p'vium non
tamen noie suo fed nomine ecclesie: nō tamen in vo-
to p'vitate vbi nec papa potest dist. rrv. iij. q. li. 4.
in solutione z ad argumenta nota bene.
Dispensatio an pōt fieri cum religioso vt assumat ad
regimē aliqd z dispensat mod' in cōmunitatib'
votoz capere tenendum est vt fiat t'nc in decōp'e-
fatio dist. rrv. iij. s. li. 4. per totum.
Dispensare platus non potest in oibus votis z dispē-
sandi potestas plenarie est in capite eccle' z in per-
p'uis votis que sunt religionis nō b'nt inferiores
plati di. rrv. iij. r. li. 4. per totum.
Dispensatio quo ad ordinados maxime est faciēda
cum necessitate requirit z assistit idoneitas vite distin-
cti. a. z li. 4. ad argumenta z in solutione.
Dispensatio accipit bigamia z nota p' que quo ad
minores ordines z ad maiores z q' facit' cum eo q'
intra religionem z q' requirit necessario in hōis di-
spensatio dist. rrv. iij. a. z li. 4. per totum.
Dispensare pōt episcopus in voto q'd emissum est in
matrimonio de cōmunitate nō reddendo debito si
fuerit factum vorum sine consensu alterius consu-
ctis di. rrv. d. li. 4. per totum.
Dispensatio sacramentorum duobus modis potest
esse dist. v. a. li. 4. ad p'vium.
Dispensatioes elemofinarū sunt clerici de hīs q' cis-
dant' vt de ar'p' di. rrv. d. li. 4. ad q'rtū sedē q'ntis.
Dispensatio in voto q' differit dist. iij. g. li. 1.
Dispensatio in sermo eiusdem est cui' est habit' z nota

q' hoc dicitur ita pōt intelligi et q' sit verū z q' nō et
q' frequenter dispositio em p' vna subiecti z habit'
p' tot' inducit in p'cella sic character est dispositio
ad oēs virtutes q' sunt in aīa z in ipa est in solo intelle-
ctu dist. vi. d. li. 4. ad tertū septime q'ntis.
Dissentire p'nt boni inter se b'nt merito dicitur. nota q'
re in solutione di. rrr. n. li. 1.
Distātia duplex nota est: scilicet localis z per natura. scōa
autē est cū mixtis spūscis dist. rrv. p. li. 1.
Distinctio duob' modis dicitur. nota ad tria pma ar-
gumenta di. rli. a. li. 2.
Distinctio z discretio. nota q'd dicitur di. rrv. iij. g. li. 1.
Distinctio opus q'd sit z q'nter p' remariū pma z die-
rū multiplicatur. nota p' totum dist. rli. a. li. 2.
Distinctiois operum sufficientia ponitur. nota to-
rum di. rli. b. li. 2.
Distinqui z poni in g'ne nō est idē di. v. b. li. 1.
Distinctiois numerus penes q'd accipit. nota ad vl-
timū q'ntem p' totum di. rli. a. li. 2.
Distinctioe aliq' nota significat' implicite q'da vero vt
p'cepta q'da vt exercitia: nota q' nota trahit' remissū
de' ad itādū p' persona ad scōm di. rrr. m. li. 1.
Distinctio dupl' significat' vt p'cepta. z vt exercitia
nota q' facit' p'positioem negatiuam dist. rrr. m. li. 1.
Distinctioes sunt p'one i' diuinitis quattuor modis
relatiōis di. v. e. li. 1.
Distinctio qui conuenit persone cōmunicari autem sub/
stantie di. iij. c. li. 1.
Distinctio per actum rationalem nō ponitur: nisi in
supposito dist. iij. f. li. 1.
Distinctio minima est relatiōis: maxima autē est cōn-
trarietatis. nota ad q'ntum di. rrv. f. li. 1.
Distinctio relatiōis fm originem est minima omnium
distinctiois z tamen sufficientia in diuinitis ad quatuor
distinctioes. rrr. c. li. pmi.
Distinctio characterū z alterius forme est alia z alia
di. rrv. iij. c. li. 4. ad penultimū.
Distinctio virtutis z characteris differēt di. vi. e.
li. 4. ad scōdam q'ntem per totum.
Distinctio status nō est penes virtutes q' sunt in affe-
ctu sed penes fidē q' est in intellectu. z hec distinctio
est dispositio ad oēs virtutes z ideo character po-
tius dicitur q'ntū fidē q's aliarū virtutum. Ex illo potest
argui q' nō oē q'd distinguit status sit excellentius il-
lo q'd distinguit vt patet manifeste de caracte-
re z fidei: nō excellunt charitatem: sic sit v'isto
dei in patria licet distinguit inter status v'ice pa-
trie z non ipsa charitas tamen charitas excellētiō
est vt dicit' Albertus supra q'ntem. nota bene di.
vi. d. li. 4. ad vltimū sedē q'ntis.
Diuisibile nota q' q'nto aliqd mag' diuisibile rati-
o pmo p'pinq' z tanto p'cept' di. rrv. b. li. 4. in
rōib' vt veritate ad argumenta b'nt nota totum.
Diuisio est duplex scilicet per oppositas res z per oppo-
sitas rationes di. i. e. li. 1.
Diuisiois z tractationis cā pma nō est materia v' sub-
stantia sed q'ntas di. rli. b. li. 4. per totum.
Diues pōt esse melioris z p'vitate in suffragiis ha-
bendis fm q'd q' paup' di. rli. b. li. 4. per totum.
Diues epulo in inferno. nota q'd p'nter an relaxatione
pene vel nō di. rrv. d. li. 3. ad vltimū.
Diues epulo nota sub dicitōne epulonis.
Diuerfitas singularitatis z solitudinis an sint in diui-
nis di. rrv. b. li. 1. in solutione z ad vltimū.

Diuina natura nihil habet extraneū vel in extraneis
di. rli. a. li. pmi.
Diuina natura potest dici passibilis: sed nō passibilis
nota ad vltimū di. vi. d. li. 3.
Diuina natura an sit natura q' p'cepta. nota solutione
z ad argumenta p' totū p'ntē q'ntis di. vi. b. li. 3.
Diuina natura nō pōt dici natura p' d'ns. nota ad cer-
tā q'ntē z ad tertū argumentū p'ntē q'ntis vbi due ra-
tiones assignantur hui' dicitur di. vi. b. li. 3.
Diuina natura nō est multiplicabilis iō deus nō hēt
pluralē numerū p'ntē loquēdo di. iij. p. li. 1.
Diuinitas est attributū incommunicabile q'ntis p'ntē
dere continere z cetera alijs cōueniant qui p'ntē
p'ntē dicitur di. iij. b. li. 1.
Diuina natura an p'onalitate abstracta possit sibi ali-
quid vnire vel assumere di. v. b. li. 3. p' totum.
Diuina natura an debeat dici caro facta incarnata
z natura passā z mortua. nota di. v. n. li. 3. p' co.
Diuinitas an potest videri ab aliqua creatura sine
gaudio: z nota an videretur per ip'eam glorie scilicet
in ip'ca p'ntē maxime mouet ad gaudium distin-
cti. b. li. 4. per totum nota singula.
Diuinitas an oculis corporeis videretur in die iudicij
vt augustinus videntur sonare verba distin. rli. iij.
e. li. 4. per totum.
Diuinationes scire non est malum fm se z quare
nullum p'ceptum morale est daturum p'vitate hui'
vltimo di. sciantia di. rli. b. li. 3. ad vltimū.
Diuinationes quid habeant veritatis z quid nō. nota
per totum di. vi. e. li. 2.
Diuinatione pōt enā p'dicid q'd dependet a libero ar-
bitrio. nota quo z quo nō ad p'vium di. vi. e. li. 2.
Diuinator non sonat semper in malum cum z medi-
ca possunt dici diuinationes sicut et illi qui in aīstis
futurā p'vitate dicitur dist. vi. d. li. 4. in scōdo ar-
gumento de signis.
Diuortij q'd sit nota di. rrr. l. li. 4. per totum.
Diuortij causas qui possunt demerere. nota z an re-
cipiuntur cōsan guinet vt patet z marer z frater ad
accusandum matrimonij. z an idem possit esse accu-
sator z testis in illa causa di. rrr. m. li. 4. per totum
nota singula bene.
Diuortij volens celebrare propter impotentiā qual-
ter iurare debet: similiter quor testes debeat esse
z qualiter iurare. z quor amicos debeat fuisse cū
illa quā se dicit nō posse cognoscere distin. rli. iij. c.
li. b. quart' per totum.
Diuortium quando potest fieri propter frigiditatem
z quando non: si non pōt coire cum vnā h' cū alia
an possit celebrari diuortij di. rrr. iij. f. li. 4. p' totū.
Docere p' exercitiū. nota quo fit in dispensatio dist.
rrv. iij. a. li. 3. ad vltimū.
Docere posse an cōueniat monachis z s'nt' mulierib'
di. rli. q. li. 4. ad duo vltima.
Doctrina z miraacula sūt signa altitudinis vite di.
rxxv. m. li. 3. ad vltimū.
Doctoz nota quando doctoz dicitur p'p'ocrita dist.
rvi. r. z li. 4. in solutione.
Doctoz siue expositoz bon' notatur per modum lo-
quendi in diuinitis scripturis. nota contra p'vium
p'vitosos di. rri. d. li. 4. ad p'vium.
Doctoz sciantia ex rōne arguētū nō adeo est insisten-
dum sicut inspiratiōe eccle' z determinatione eius-
dem di. rli. r. li. 4. in solutione.

Doctores sancti cum discorde in dictis suis contra
ria opinantes & vnius opinio preterit comunitur
tunc alterius est glorianda vt facit Albertus de hie
ronimo & augustinus. nota di. xxvij. f. li. 4. ad argu
menta secunde questionis.
Dolor theologicus & religiosus an peccent
mortaliter mendo: & an faciat ptra professionem
sua di. xxvij. f. li. 5. per totum.
Dolor & semper de peccatis penitens debet: & nota etia
intellectu & an sit vacuus semper dolere. nota di. xiiij.
c. 2. li. 4. ad tertium & argumenta alia.
Dolor no dicitur acutum: & ideo no accipit ordinem vir
tutis vel fructus vel doni di. xxvij. f. li. 3. ad qntu
vel ad scdam questioem ibidem q accipit ordinem
sacramentalis gratie.
Dolor nullus p se experit cu ois dolor sit malus penes
nora quo se habeat volutas circa dolere q est in co
nitione di. xvi. f. li. 4. ad tertium pme qonis.
Dolor & delectatio pnt ee in ronali: nota qnter ac
cipiunt: & quo arrostores & auctora de dolore et de
delectatioe dicit cu negat cu inesse ronali pti di. xvi. f.
li. 4. ad quartu pme qonis.
Dolor quid sit & an sit dolor in adam in ablatioe co
ste distinc. xvij. f. li. 4. in solutione: & ad tria prima
argumenta.
Dolor pot ee p rarius dolori ptra q cu dolore & tri
sticia sunt etia dolere sanantur q dolor accipit du
pliciter dist. xiiij. d. 2. li. 4. ad pmiu scdm tertium.
Dolor an pot pperere aie xpi vel alteri in statu mo
ralitatis. nota roni di. xv. f. li. 3.
Dolor maior dicitur duobus modis. nora an moza
chusit acerbius fuerit q moza aie si daretur per in
possibile di. xvi. d. li. 3. in solutione.
Dolor posse mereri an sit possibile: et quot modis
poret accipere dolor: siue passio dist. xvi. f. li. 4. ad duo
decima & tridecima argumenta.
Dolor penitens simul est cu gaudio de dolore. nora
di. xiiij. d. 2. li. 4. in solutione & per totum.
Dolor in p rito an ealto agere vt no: & qn est ps sacri
di. xvi. f. li. 4. ad vndecimum.
Dolor p ritois an sit vltis vel p ricularis: & nota quod
dolor duplt arredit & quo sit expulsiu? pti dist. xvi.
f. li. 4. ad sextum pme qonis.
Dolor duplex notatur & quo p ritois d: dolor volun
tarie assumptus & q est differentia inter dolorem &
tristitia di. xvi. f. li. 4. ad scdm pme qonis.
Dolor p ritois est ronalis & no sensibilibs & q experi
mur illu dolor est ronalis & equo de dolor de sensibi
li & ronali: an ronalis natura est passibilis vt di
xit pbus dist. xvi. f. 3. li. 4. ad 8m & et obiectione.
Dolor in p ritione hct vt marerialenon vt pars
materialis: s; vt mareria circa qua e volutas dist.
xvi. f. li. 4. in solutione & ad nonu argumentum.
Dolorem mulieres in partu non habuissent in statu
innocentie quis dolor sit sensus diuisionis conti
nui di. xvij. f. li. 4. ad vltimu.
Domesica boni an sint in dilectione pferendi filijs
malis. nota ad penultimu di. xix. f. li. 3.
Dns est nomen suspensionis di. ij. k. li. 1.
Dns est nomen p ritaris di. ij. k. li. 1.
Dns in suo intellectu qntuoz includit di. ij. k. li. 1.
Dnum nullu est inter dante & dari cu p r filij? dant
spem vel spem dant de di. xv. f. li. 1.
Dni seruo? vtu no possunt semper pzo suo libitu vt

quin serui possint seipsos etiam intendere. nota be
ne di. xxv. d. li. 4. ad argumenta.
Domini qui recipiunt aliquem vocatum cu libera in
seruio nolente muliere an peccent mortaliter dist.
xxvi. c. li. 4. ad tertium.
Dominicus homo chaltus dici no debet. nora to
rum dist. viij. b. li. 3.
Dnias diebus quare cessandus sit ab operibus vltibus et
magis sit cessandus nica a portis & vltis q a manna
lib vltibus: & an ecclia hoc iposuit: & qnter seruit
lia opa. nota de duplicibus seruitibus opibus di. xxvij.
f. li. 3. ad tertiu & quarta qone nora bene.
Dnica dies no successit sabbato & qre est ia celebzan
da altera die di. xxvij. f. li. 3. ad tertiu qone nora
tres causas & quare hec dies non fuerit celebris a
pud gentiles nora errorem.
Dnica diei celebratio an recipit dispensationem q ad
modu? & p papaz: an dterminatio septima diei fuit
iudicialis vt ceremoniali di. xxvij. f. k. li. 4. ad pti.
Domus patris in qua multe mansiones sunt qd di
catz an sit vna oim brax? & q differentia inter domu
mansionem. & quare domus vna sit oim & vna mansio
no sit pluriu cu m ois vno se habeat ad omnes
beatos: respectu cuius premij dicitur mansio di.
xlix. a. li. 4. per totum.
Domus edificata a sapia & decorata q sit & quibus inni
titur & q sunt colupne di. j. a. li. 4. per totum.
Donator quare dicitur correlatiu? ipsius doni.
nora bene di. xvij. c. li. pti.
Donu generaliter acceptum quid sit distinc. xxiiij.
f. li. 3. ad primam qone.
Donu triplici dicitur fm qsdia nora oia hnt dist. xvij. f. li. 1.
Donu no tm portat relatione sed significat quoddam
circa qd ponit respectu? dist. xvij. c. li. 1. nora bn solu.
Donu & dari dnt. nora la cobi vba & expositioem et
q magis spulianco conuenit di. xvij. f. li. 1.
Donu & dano an habeat se vt super? & referit: & da
tio qualiter accipit dist. xvij. b. li. 1.
Donu & dari an sit vna ratio. nora q p pte conuenit
spulianco dist. xvij. b. li. 1.
Donu ratio no conuenit filio nec pmo nec per pseques
sed ratio dari di. xvij. c. li. 1.
Donu ratio qd conuenit filio fm intellectum. ra
tio enim filij dicit rationem patris existens & no pti
mi doni di. xij. d. li. 1.
Donu ratio no est pns p cessione vt intentione: s; est pns
p cessione in spe q est spiratio di. xvij. c. li. 1.
Donu pmiu pot? & hct ex parte affect? vt intellect?
eo q amor pmiu donu sit di. xvij. f. li. 1.
Donu qualitas est donabilitas q magis competit tri
nitati q darum di. xvij. b. li. 1.
Donu est spulianco & ab eterno hct ap ritudine q do
netur di. xvij. a. li. 1. filij? aut p hoc qd dicit no habet
ap ritudine ad hoc q donet nora ibidem.
Donu an sit relatio distinguens spulianctum a pa
tre & filio. nora di. xvij. c. li. 1.
Donu esse proprie conuenit spulianco & non ap
propiare. nora solutione & rationem ante ipsam
q est pro veritate di. xvij. c. li. 1.
Donu in suo noie ens ab alio dterminat qd sps ex
suo noie no dicit. nora di. xvij. c. li. 1.
Donu spuliancti in quocumqda dano dantur non per
ficatur per actum dante: s; ille cui datur in melius
mutatur. nora bene di. xvij. b. li. 1.

Donu in quo oia dano donant? & spiritus sanctus. no
ra roni di. xvij. a. li. 1.
Dono duo dantur in datione spuliancti. pncipales:
& qd in illo donatur di. xv. b. li. 1.
Donu pmiu seipo se infuit & no hct causalitate? respec
tu sui di. xvij. a. li. 1.
Donu pmiu est spiritus sanctus in quo omnia donat
tur distinc. xij. d. li. 1.
Dono oia no dantur in alio dono: q pmiu donu da
tur in se dist. xvij. a. li. 1.
Donu ab eterno d: spuliancti missio aut? & donatio ei
ab eterno no conuenit. nora di. xv. a. li. 1.
Donu ab actu donandi dicitur conuenit spiritui ex
tempore sed ab ap ritudine dicitur conuenit ab eter
no distinc. xij. d. li. 1.
Donu d: non qd datur ita q dano sit ca ronis doni
in diuinit? vel q effectus inferat cam p modu p ritis.
nora bene volunone scdam dist. xvij. f. li. 1.
Donu nostru spuliancti dicit no pot? di. xvij. b. li. 1.
Dono spiritus sancti non reficiunt nisi duo habeant
ab ipsa substantia spiritus sancti saporem & vim re
ficiendi dist. xij. d. li. 1.
Dono multa creata dant cu spulianco di. xv. c. li. 1.
Dono? diuisio quo ad numeru? dono? sumit tripli
cter. pma pncis obiecta. scda aut pncis id quo pte
ctores sunt vtriusq: tertia fm duplicis vite p rito
nes q p ritanze & actus. nora roni bene dist. xvij. f.
c. li. 3. ab ididie de actibus dono?
Dono? ordo & combinatio an sit bona & an bn vnu est
regens & aliud erequos p ritoem q no combinat
cum alio dono dist. xvij. d. li. 3. p roni.
Dono in p riculari notant? quo ad actus suos. nora so
lutionem & sequentia di. xxiiij. b. li. 3.
Dono septem spuliancti adaptant? septem gradibus
ordinu di. xvij. f. li. 4. per totum.
Dono quare lex ordinant? ptra penas a beato grego
rio: septimu? contra p rini? supbie no q dicitur hnt
perbia di. xxiiij. b. li. 3. ad qntum.
Dono sunt imperfectiores perfectiones q beatitudi
nes & possunt adaptari beatitudinibus. nora ad vl
timu di. xxv. k. li. 3.
Dono qd differet p riciur aiam a virtutibus britu di
nibus & fructibus & sacramentis. nora bn roni di. xxiiij.
b. li. 3. & q dona sunt ad duo in nobis quoz vnu est
eius substantiale: aliud vero accidentale ibidem ad
secundum & tertium.
Dono an sine virtute? vt an distinguatur a virtutibus
& quo dicuntur esse in adiutoriu? virtutu? data q est
opinio Alberti sed & alias opiniones ibi de donis
nota & de differentiis accidentaliu? dono? di. xxiiij.
a. li. 3. in solutione & per totum.
Dono qntu cu virtutibus infundunt? tm quo ad vsum
imperant? pibus & quo sunt p ridoes virtutu? &
ad expeditu? agenda & cu sint ptra defectu? virtutum
an hoc conueniat eis p accides vel non. nora solutio
nem & sequentia omnia bene cu opinione qnta que
est alberti dist. xxiiij. a. li. 3.
Dono an sine in adiutoriu? potentiarum anime et
pantiarum conformiter chaltus. nora quarta opinio
nem di. xxiiij. a. li. 3.
Donu an dicitur a potentia et darum ab actu. nora
respectu cui? est illa potentia & an ois potentia per
ficatur cum actibus dist. xvij. b. li. 1.
Dono cum sunt ad altiores actus q virtutes quare

non habemus singulis virtutibus correspondentia
dona sed tm aliquibus & nec charitatis. nota bn ad
secundum di. xxiiij. b. li. 3.
Dono dantur ptra vlnus: sed non ptra vlnus pec
cati. nora de duplici vlnere di. xxiiij. b. li. 3. ad se
cundum & sequentia. nora & si sunt contra vlnu? pti
hoc non est eis substantiale.
Dono? spuliancti distributio pertinet ad spm sanctu.
nora di. xv. p. li. 1.
Donu pmiu qd est amor an datur in omnibus do
nis di. xvij. d. li. 1. vbi nota q non omnia dano sunt
dona & ideo nec donatio.
Dono spuliancti duplicia sunt & aliquoz funemag? su
sceptibiles secularis & indigentes & aliquozum sit
magis susceptibiles religiosi et innocentes distinc.
xx. s. li. 4. ad secundam nora.
Dono gratuita a naturalibus distinguuntur in nobis
& no in dono dante di. xvij. b. li. 1.
Dono duplicia de? infundit? salicet naturalia & gra
tie. pma fm capacitate nature sed secida fm libe
ralitate di. xvi. m. li. 1.
Dono habentur ab omnibus existentibus in gratia
aliter tamen & aliter ab imperfectis & perfectis. im
perfecti enim in habitu vt perfectis opus possunt
facere si volunt perfecti autem in actu distinc. xxv.
n. li. 3. in solutione.
Dono in solo xpo fuerit quo ad altissimos vsus. no
ra ad penultimu di. xxiiij. e. li. 3.
Dono nora quo sine in xpo & in angelis: quo quo ad
vsum plenus sunt in patria q in via di. xxiiij. e. li.
3. per totum.
Dono sunt in angelis & in xpo no vt p ratiua sicut
quida dicere volunt: q hoc no est eis substantiale sed
accidit eis ex parte subiecti in solutione & ad tria p
ma. nora di. xxiiij. b. li. 3.
Dores aie tres sunt di. ij. f. li. 1.
Dores ad qd dnt ipse. nora di. xliij. k. 2. li. 4. ad vl.
Dores aie p pte cadunt sub merito: dores vero corpo
ris q ex aia causant? ita directe cadunt sub merito.
nora roni dist. xvij. b. li. 3.
Dores corporis an tm sint quartuoz. nora & sufficien
tia carum & q dores dantur pncis ad p riciendu? co
munionem sua cu sponso & quare no sunt tres fm ap
propriata rni p rariu? di. xliij. k. 2. li. 4. p roni.
Doga decima quare dicitur ipse numerus sal
uandorum cum tamen no faciant decimu? ordinem
nora ad argumenta di. ix. b. li. 2.
Dubitatio quid sit & an sit in xpo & si in xpo vitupe
rabilis di. xvij. b. li. 3. in pncipio.
Dubiu? no quodcuqz facit vt qd se comitit? discreti
mini si dubitat de piculo dist. ix. b. li. 4. ad septimu?
Dubia peccata de quibus dubitatur an sint moralia
vel venialia an sine contentenda distinc. xvi. m. li. 4.
ad secundam questionem.
Dulcedine peccati nullius rei gustus afferit nisi
diuino tm nora rationem quo veritate & alia q
sequuntur di. xxv. b. li. 3.
Dulcis quod esse pot esse amare & amari? & nihilomi
nus est diffusile? ideo requirit virtutem affectum
subleuantem. nora de difficultate differenti in virtuti
bus di. xvij. a. li. 3. ad vltimu.
Dulcia sunt mudi casta? saniet & exarabentia ipam
ex p rundo di. xxiiij. c. li. 4. ad qntum.

Culla quomodo diffinitur et an debet iste cultus homini exhiberi et quare nota quare religiosi semper munitio exhibent reverentiam inclinando distinx. c. l. 3. per totum.

Dulla an sit vna virtus cum latratia et perdulcia et dulla sit communis vna species. nota per totum bene distinx. ix. f. lib. tertij.

Dulla debetur rationali creature non depravare per peccatum irremediabiliter est diabolus nec hijs qui sunt acuti in peccatis nec irrationali creature. nota rationes boni di. r. g. l. 3. per totum.

Dulla et latratia pnt bene habere vnu finem intentionis sed no habent vnum finem operis. et ideo specte distinx. guntur. nota totum di. r. f. l. 3.

Dulla adoratur iohannes angelum sed quare prohibetur fuit ab angelo. nota tres rationes di. r. d. l. 3. ad argumenta pnt qonit.

Duo summe bona a se pluria esse non possunt nec cogitari possunt esse ibidem.

Duratio no oportet q duratio omnis distendatur in se distinx. viij. g. l. 1.

Buetudo mentis nota duplex.

et nota qn silia gule sit di. r. r. iij. f. l. 4. ad scdm in solutione.

Edificas dupliciter fit. et nota effectus

verius qz: nota q vna impedit libertatem alia puocat ad eandem et que fuerit in loth et q penitencia loth hoc pnt delectare quare et ambrosius ipm sanctum vocat di. r. r. iij. b. l. 4. per totum.

Ebrius et ebriolus differunt: queris an possint baptizari di. v. b. l. 4. per totum.

Ecclie diuisio notatur duplex. scz totius et partis ecclie di. r. iij. o. l. 4. ad scdm.

Ecclie partes notatur multipliciter fm duplici diuisione: et q pres significant p partes eucharistie di. r. iij. o. l. 4. in scdo argumentum et in solutione.

Ecclia terreftris descendit ab ecclia celestis: q iohes vidit hierusalē terrefstrē descendere a celesti: et q no descendit de celesti non est de terrefstris: licet hereticus no descendit ab illa nec est in illa pnt in aliquid operari in sacramentis in qntum aliquid usurpat de ecclia di. vi. b. l. 4. ad tertium.

Ecclia militas et triumphas significat mōmonio antiquo et etia nostri tēpis di. r. r. iij. f. l. 4. p totum.

Ecclia dicitur mar renator ex aqua et spiritu. nota ad scdam qdem di. iij. f. l. 3.

Ecclia significatur per epim que non licet esse bigami qm iūis lya et rachel due vxores iacob significant perfectionem vite contemplatiue et actiue que in sacerdotore esse debent: et q diuersimode de ecclia significatur per epim et virginitatem vel etiam vbi nota solutio nem decretis non valent et alberti pulchra sanis dist. r. r. iij. v. l. 4. ad argumenta scdm qonit vsqz in finem nota bene.

Ecclie multiplicatio fit per sacramenta duo munituram fm q est duplex multiplicatio ecclie dist. r. r. iij. f. l. 4. in solutione.

Ecclia multa her a deo q mō nisi certo tpe erar p mulganda vt parer de cogitatioe legali et sily cosan guntitate et affirmare di. r. l. iij. o. l. 4. ad primum.

Ecclie particulari l i id qo carboicum pmulgare. ppter aliquā necessitate di. r. b. l. 1.

Ecclia triplex bñ facit et triplex ptra ea ptingit peccare

nota rōnem p veritate dist. r. r. b. l. 3.

Ecclie ordinari et obediendi q cogit ad platurā et sa perioritate di. r. r. iij. g. l. 3. in solu. et ad argumenta.

Ecclie charitate dimittitur ptra et etia ptra clauū sed diuersimode et sine ecclia trūsbant no mere mur di. r. v. iij. m. l. 1. 4. per totum.

Eccliam pctoz intrat ofrendo et veniā null? sequit nisi per ofensionem di. r. v. iij. b. 2. l. 4. per totum.

Eccliam intrare an possunt qui in illo die vñ sunt actu matrimoniali: et qui antiquos prohibebantur vel excommunicantur et ecclia tempore comunione dist. r. r. iij. g. 2. l. 4. per totum.

Eccliam bona pot papa dispensare no vt possessor sed vt patron? defensionis et p vilitate coi ecclie pot ea dare nota bene di. r. r. v. d. l. 4. per totum.

Ecclisare se pnt munitio stelle qd no pnt facere alie pres orbis subriles. nota q stellas hnt pres pntes et sic etia no fulget alie partes orbis. nota bñ ad secundum et ipm argumentum di. iij. d. l. 2.

Ecclisum an patitur sol et luna in extremo vñ an et tremū iudicij vt rert? dicit dist. r. v. iij. g. l. 4. p totū.

Edificantes sup fundamentum aurum et argentū et lapides preciosos an sentent ignem purgatorij vt non: qz oē bonū remunerabile re ducitur ad terra que neralia que designantur auro argento et lapide pcat/fo di. r. r. f. l. 4. per totum.

Edificiū spūale an habeat fundamentū vñ vñ an sine pla in illo fundamenta et que ordinē hnt bec rert? di. r. vi. f. 3. g. 3. l. 4. per totum.

Edificiū spūale hnt fundamentū qd dicit suba alioz no tamen pncipalē et cēdenti in edificatori vt pr3 de fide di. r. v. e. 3. l. 4. ad argumenta.

Edificiū spūale hnt tres partes ad modū edificij naturalis: et q circa fundamentū qnqz collocant vt mala q dicitur sup edificari. nota desup qualiter accipitur di. r. r. c. l. 4. per totum.

Edificium spirituale confirmat virtutes theologicas nota q differenter in rationibus pro veritate ante solutionem dist. r. r. v. a. l. 3.

Edificare filios naturā docet etiam animalia bñta qz omnia gis hominem. nota contra fornicatores per totum di. r. r. iij. a. l. 4.

Efficaces vniuersaliter de? est et no pot effectū di. r. r. a. l. 1. ante solutionem rōne p veritate.

Efficaces ca duobus modis et. no. ad pmi. di. r. r. v. a. l. 1.

Efficaces ca no efficiunt nisi duobus modis. scz influendo speciem aut actu suo eliciendo speciem. nota tertium argumentum di. r. r. iij. b. l. 2.

Efficaces ca an sp est oino extrinseca cato. nota de dupli causa efficiente di. v. f. 2. l. 4. ad scdm.

Efficaces cū materia nunq pot esse idem in essentia in qbus est actiū et passiuū a materia philofophica dist. v. iij. h. l. 1.

Effect? vñ? no efficiat duabz causis eque primis nisi altera sit impfecra di. v. iij. n. l. 4. in solutione.

Effectus dei namre et artis diuersitatem habent distinx. r. r. v. c. l. 1.

Egestionēs naturales fuissent in pmo statu sine fe toze et pudore. nota totū di. r. r. c. l. 2.

Electio numer? numeras et numerat? an sit certus. nota solutioe et ad argumenta di. r. l. 1. lib. 1.

Electio numer? an sit certus vel ptingens est certus qua certitudine scilz an necessitas. nota solutionem et alia oia di. r. l. m. l. 1.

Electio quid sit et an diffinatur a ratione. nota per totum di. r. l. r. lib. 1.

Electio est actus liberi arbitrij qd est specialis potētia. nota totum di. r. iij. c. l. 2.

Electio quid sit salicet ad manifestandum rationem diuine bonitatis vel ad ostensionem iusticie. nota per totum di. r. l. 1.

Electio cui? est an omnium vel aliquoz et aliquoz no. nota totum di. r. l. v. l. 1.

Electio an cadat i deo et qd sit electio et q mult? modis de nota solutioe et alia di. r. l. q. l. 1.

Electio an sit ante predestinationem vel post secūdam rationem intelligētie. nota bene solutioem et ad argumenta di. r. l. s. l. 1.

Electio includit duo salicet inquisitionem et libertatem volentis. primum non est in deo sed secundum di. r. v. iij. e. l. 1. ad penultimū.

Electio triplex notatur in solutioe di. r. r. l. 1.

Eligere duplex notatur in solutioe di. r. iij. g. l. 2.

Eligere no ē actus vñ? potētie absolute di. j. l. 1.

Eligere an sit act? liberi arbitrij. no. r. o. di. r. iij. g. l. 2.

Eligere habet duo in se scz proponere duo et pcepta re. scdm est formale. et primum materiale. nota ad argumentum di. r. iij. g. l. 2.

Eligentia et electio an idem sint. nota distinx. r. iij. g. l. 2. in solutione.

Eligenda de qbz sit. nota di. r. r. v. f. l. 3. ad tertium.

Eligenda non sunt semper magis bona nec diligenda. nota ad argumenta cōtra tertiam questionem dist. r. r. c. l. 3.

Elementa mundi et elementa q differenter ea considerat theologus et philosophus di. j. b. l. 1.

Elementa sunt saluata in miro fm suas formas substantialiales. nota di. r. iij. o. l. 4. in solutione et ad argumenta.

Elementa omnia manebunt quo ad substantiam quāuis quo ad virtutē actiū et passiuam no: et hoc post conflagrationem ignis per que purgabuntur: et nota quāta tūcerit. Et nota etiam quō nunc elementa diuersa diuersis sequitur planetas di. r. v. iij. g. l. 4. per totum.

Elementa post hūctatū no permittit impura feruient elect? impura aut et probis ad pena p nostro autem statu nūc qui est gratie et meriti sunt bec permixta di. r. g. l. 4. ad vltimū.

Elementa infirma et egena que sunt vt dixit apostol? di. j. b. l. 4. ad qntum.

Elementa vñ diffinitur et quomodo potest esse diuersarum virtutum sub alia et alia ratione dist. r. v. n. l. 4. ad scdam partem qonit.

Elementa diuisio ponit et explicatur in argumentis per totum di. r. v. o. l. 4.

Elementa dicitur dupliciter scz cōiter et proprie et si potētia elementa respectu vniuersi: et q sub ipsi pncipaliter debet misereri quis. nota dist. r. v. o. l. 4. in solutione et ad primum.

Elementa vire? et act? misericordie et est ex habitu qui mouet ad bene componendū: et ideo elementa est dato cui aliqua passione licet non sit ex ipsa sic ut ex pmo mouente ad actū et quō elementa opus sit vire? et habet exēplār in deo in quo est passio no cadit di. r. v. n. l. 4. per totum.

Elementa nota an consistat magis in voluntate in tertio qz in dato exteriori et an plus exiatur pntū

voluntate bona qui min? dat qz qui plus dat et voluntatem min? fluētē habens. nota de merito p se et per accidens di. r. v. s. l. 4. per totum.

Elemosynam dare an sit in precepto vel consilio: et quomodo ad diuersa pcepta potest reduci et ex quibus signis dicitur q sit vada elemosyna. nota per totum bene di. r. v. p. l. 4.

Elemosyna est semper cum compassioe. nota duplicem compassionem et que hylaritas debet ee in dāre elemosynam: et an sit de suba elemosyne. pnt di. r. v. o. l. 4. ad scdam qonē q ad duo argumenta nota.

Elemosyna an sit cū cōpassione q sit ei subalio. nota de cōpassione duplici scz spūali et sensibili et ex pma pcedit elemosyna et facit passionē sensibile non sentire di. r. v. r. l. 4. per totum.

Elemosyna no necessario requirit miseriam in accipientē sed misericordiam in dante et sufficit q in accipientē sit miseria presumpta vel opinata dist. r. v. l. 4. in solutione.

Elemosynam corporalem malus potest dare no petendo sed spiritualem que est in correptione traseri: na notorius peccator facere no potest. nota distinx. litudinem di. r. o. l. 4. ad tertium.

Elemosyne corporales et spūales in se cōparantur et que melioz simpliciter et vilioz et honesto et que sit plus pro supplemento indulgentie et q magis meritoria dist. r. v. r. l. 4. per totum.

Elemosyne spūales sepe sunt q defectū spūs ordinaret suffragia illarū notat qz ille elemosyne pnt ee misericordie et aliarum virtutum diuersimode et an sit etiam ponenda elemosyna ptra defectum spiritus post mortem di. r. v. r. l. 4. p totum.

Elemosynarū corporaliū sufficientia ponitur di. r. v. v. l. 4. ad tertium scdm qonit vsqz in finem et sunt sepe remales elemosyne.

Elemosyna an sit pta satisfactiois. nota et elemosyna cū debet ee pta vnde dicitur dāre scz de pignolo vt necessario et an ipsa sanar pestes mentis et corporis cum hoc ascribitur timo et ofonit et q in elemosyna sunt duo scz voluntas cōcandū et datum ipmre ideo qnqz elemosyna fm partem est et illa potest dari ab omni hoie et sine illa etiā est satisfactio dist. r. v. q. l. 4. per totum bene nota omnia.

Elemosyna an distinguat ab alijs partibz satisfactiois cū oēs habent rōnem pene vel penalitatis et quales pres sunt ille partes satisfactiois an inregrales vel subiectiue aut totū potēntiales et an alia sine alia satisfactioe pot di. r. v. r. l. 4. per totum.

Elemosyna pnt no ē op? operis scz op? opatū et pnt illud papi pnt? quibus ille q vult dare et no heremeticū habeat no tñ pnt ee dicitū facere elemosynam di. r. v. o. l. 4. ad scdm et tertium.

Elemosyna velle delectare an tñ sequitur ille qui dar. nota totū bñ de voto di. r. v. iij. b. l. 4.

Elemosyna data ex cōpassioe naturali no est pte elemosyna licet sit laudabile. quia signat naturam de facili inclinabilem in bonum di. r. v. r. l. 4. ad primum.

Elemosyna oia facit munda vt dicitur Luc. xi. cui? intellectus notatur di. r. iij. r. l. 4. ad primum.

Elemosyna facta i pto an delectat culpā et faciat peccatozem mundum a peccatis et quomodo valet ad duo specialiter si sit in morali et an fiat ad penē vitanonem di. r. iij. r. l. 4. per totum.

Elemosyna in morali facta no delectat ptra nec elemosyne c. iij

na de iustis di. xv. a. li. 4. ad septimū z octauū.
Elemosyna facere an qd possit semp d suo cuius est
dñs. nota aliqd potest dici alicui. p̄m̄ tripl̄ z de
quo pot fieri elemosyna: z de quo sacrificiū z elmo
syna z de quo neutrum vr est vsura di. xxvij. o. lib.
3. in solutione t̄m̄ qd vsurarius non potest face
re sacrificiū.
Elemosyna an pot fieri de vsura in aliquo casu et qñ
non: z si de meretricio z alcaro di. xv. a. 2. li. 4. per
totum nota singula bene.
Elemosyna no potest dari de omni qd habetur. s.
allicte nisi transferatur dominii z alterius compe
tit̄ rep̄itio ex canone dist. xv. a. 2. li. 4. in solutioe et
ad primū scdm̄ z tertium.
Elemosyna dare sibi ipsi an quis potest z specialr spi
rituale z quare potius admonemur ad hoc q illa
pus nobis dem? sapue z no admocemur vr demus
nobis elemosyna cozpozale et an sit ordo in dando
elemosyna di. xv. c. 2. lib. 4. per totum.
Elemosyna facere an pot monachus siue aliqd ali
religiosus di. xv. b. 2. li. 4. ad scdm̄ qñe p̄ totum.
nota distinctio z ad argum̄ta eius dem.
Elemosyna dare potest vxor prohibente marito. nota
bene solutioe di. xv. b. 2. li. 4.
Elemosynam potest facere beata Lucia contra vo
luntatem sponis di. xv. b. 2. li. 4. in solutioe et ad
quartum p̄me qñis.
Elemosyna dare an possunt filii familias z seruus
z ancilla dist. xv. b. 2. li. 4. ad duas vltimas que
stiones per totum.
Elemosyne dare clericis sunt pauperū z ipsi sunt ea
rum dispensatores videat̄ ergo ipsi dist. xv. o. li. 4.
ad quartum scdm̄ qñis.
Elemosyne dare nota quid sit dist. xxvij. r. li. 4.
in solutioe.
Emanatio spūs sancti dist. quif ab emanatioe filij
z qñm̄ ad primū a quo z qñm̄ ad tertium in que
dist. xij. a. lib. 1.
Emaus in a. maus discipuli euntes non cognosce
bant christum quia tenebant̄ oculos eoz z vnde tene
bantur. nota z an christus dissimulatozium acru fe
cerit di. xij. c. 1. 4. per totum.
Emendare peccatum an sit alicui impossibile dist.
xv. s. 2. li. 4. per totum.
Emenes z yndentes de templo eiecit christ? ostē
dens ex se quedam diuini radiū dist. xxvij. q.
et. r. lib. 4. ad vltimum.
Empireum celum non est in loco dist. xliij. c. 2.
lib. 4. ad tertium.
Energia quid sit. nota bene in rationibus pro ve
ritate di. vij. f. li. 2.
Enigma qd sit di. j. o. in tertio. li. 1.
Enigma qñplex. nota z quo etiā aia xpi vider̄ deū
sub enigma dist. xxvij. b. li. 2.
Enigma z speculū sunt de rōne fidei sed fides nō est
fundamentū rōne enigmatis sed qua visio est. nota
solutioe z ad primū dist. xxi. g. li. 3.
Enigma z speculum habent in se lumen z ymbra z
ex parte luminis arguit mentem. nota ad tertium di
st. xxvij. b. li. 3.
Enigmatis obscuritatem faciunt quattuor distinc.
j. o. in tertio. li. 1.
Enoch et helyas per quid continuant vitam cum
sunt mortales et ad gen. no. ad arg. di. xix. d. li. 2.

Enūciationes quedam habent vim inuocationū
z etiam deprecationes qdam vim inuocationis vr pa
ter in quibusdam sacramentis z p̄betijs di. iij. b. lib.
4. post solutiones an argum̄to z.
Enūciabilia an semper sint vera. nota bene per totū
dist. xli. f. lib. 1.
Enūciabile non est articulus licet articulus quādā
haber complexionem. nota solutioe z ad argum̄
ta dist. xxvij. c. li. 3.
Episcopar? an sit ordo distinctus a sacerdotio cū
nō sit alioz actus qz p̄ficere corpus xpi qd est sacer
dotum di. xxvij. r. 2. li. 4. p̄ totum.
Episcopo z quadripartitus est ordo z an papa z ar
chiepi bene possunt consecrari a simplici episcopo/
z quare episcopatus dicitur ordo in littera cum ra
men p̄ter sacerdotium nō est alius ordo sacer di.
xxij. r. 2. z. s. 2. li. 4.
Eps aliqua facit et ordine et iurisdictione simul vr est
p̄firmare ordinare p̄ficere ecclesias z velare virgī
nes di. vij. d. li. 4. ad vltimū scdm̄ qñis.
Epus figurat eccliam z etia virgo vel ara sed diuer/
simode. nota solutioe de decretariū nō valentem z
etia alberti fact apta z quare eps nō virgo figurat
eccliam ordinatur z mulier aut corrupta nō pot ve
lari z quare episcopus z sacerdos bigam? esse non
debet di. xxvij. p. li. 4. ad argum̄ta lectioe qñis
z precedentia etiam nota.
Epus quare hēt annulū z quō est sponsus et sponsa
z impedi quis ab hoc dignitate triplici irregulari/
tate que m̄ nō est p̄m̄ nisi forte p̄ accidēs nec habz
remediū irregularitas in noua lege sicut in veteri
di. j. l. li. 4. per totum.
Epus vel sacerdos hñs officij scientiā habere tenet
que p̄ner ad officij quā si nullo modo h̄ p̄t ob
ligatur resignare officij alias peccat ex ignorantia
nota bene ad tertium di. xxij. g. li. 2.
Epus z archiepi z papa an habeant p̄rios sacerdo
res cui confiteri debent dist. xvij. v. 2. li. 4. ad scdm̄
questionem per totum.
Epulonis diuiti? sepulgi in inferno. nota pena z qd
significat lingua quā m̄ nō habuit z qd extremū di
git z qd gutta aque di. l. J. li. 4. per totum.
Equalitas equalis z similitudo z similitudo ista no
mina claudunt duo in suo intellectu. nota solutio
nem dist. xix. c. li. 1.
Equalitas erigit distinctionē z ideo que oīno eadem
sunt equalia dicit̄ nō p̄nt̄z id distinctioni p̄sonarum
equalitas mag? copent qz idēp̄tatis di. xix. b. li. 1.
Equalitas z similitudo nō idē dicit̄ qz similitudo dimi
te dicit̄ cōuenientia equalitas aut̄ rotam etiam in essen
tia di. xxi. k. li. 1. ad vltimū.
Equalitas nō repugnat simplicitati di. xix. a. li. 1.
Equalitas non p̄ponit alium sed supponit vñū p̄
p̄ter distinctionem que significatur in vocabulo di.
xix. d. li. 1. ad secundum.
Equalitas est duplex z quare per negationem. nota so
lutionem di. xxi. d. li. 1.
Equalitas duplex nota di. xij. k. li. 4. ad septimū.
Equalitas duplex notatur sc̄s figuratioe z natu
re. nota ad argum̄ta di. xvi. a. li. 2.
Equalitas est duplex z an penitēs restituar deo eqle
giti sc̄s damificauit. nota ad penult. di. xij. f. li. 4.
Equalitas z similitudo an sint idem in diuinis. nota
ad qñm̄ dist. xxi. d. li. 1.

Equalitas maxime competit distinctioni personarū
diuinarum. idēp̄tatis autem non z similitudo non.
ita cōuenienter etiam personis apratur nota bene
solutionem di. xix. b. li. 1.
Equalitas cōuenit tribus p̄sonis ita qz q̄libet dicit̄ equa
lis alteri di. xix. d. li. 1. in solutioe.
Equalitas in diuinis attendit̄ penes eternitatē in q̄ nul
lus alius p̄cedit penes magnitudinē: qz null? alius ex
cedit penes p̄ntem cū null? alius sup̄at et hec tria in
diuinis dicit̄ q̄ntate virtualē. et nota bñ quō hñs
tribus modis deus oē creatū includit z ipse nō inclu
ditur di. xix. c. li. 1.
Equalitas personarū in diuinis est nō q̄ntatis sed
virtutis. nota quid sit equalitas solutiones argu
mento z attende di. xix. a. li. 1.
Equalitas in diuinis facit mag? q̄ntas qz qualitas
licet qualitas mel? p̄t̄rāsumi in diuina di. xix. b.
li. 1. nota ad vltimū ibidem.
Equalitas et similitudo an sumantur penes eadem
attributa. nota ad quintum z in sequentibus solu
tionibus di. xxi. d. li. 1.
Equalitas qz in diuinis est penes numerū nō potest
attendi di. xix. c. li. 1. ad primū.
Equalitas vna nō potest p̄dicari de patre z filio z
spiritu sancto vr dicit̄ pater z filius z spūs sanct? vna
equalitas di. xix. c. li. 1.
Equalitas attribuitur filio. nota quare z ratio. eq̄li
tas an incipit̄ p̄mo vel in secundo z gratia cuius
equalitas attribuitur filio in solutioe z ad argum̄
ta di. xxi. k. li. 1.
Equalitas est in filio qua quādā rationem appro
p̄iat non p̄p̄t̄ quia equalē de sua ratione sem
per supponit vñm̄ cuius equalē distinc. xix. d. lib.
p̄m̄ ad p̄m̄.
Equalitas non appropriat spūs sc̄s h̄ sit equalis p̄t̄
ad argum̄ta antepenultimū di. xxi. k. li. 1.
Equiuoci pure z non pure sumptum in quo dif
ferunt dist. v. b. li. 1.
Equoci vñū an includit̄ alio di. v. b. li. 1.
Errans in via mox plus errat qz in via pedū dist.
xxvij. b. li. 3. in argum̄to p̄cedo.
Erroris diuisio ponitur et nota qui errores exclu
dit z qui non z rationes hominū omnium. nota dist.
xix. d. li. 4. per totum.
Error diffinitur ab augustinō z differt a nescientia
z ignorantia et ponitur error impedimentum p̄sen
sus matrimonij et non alia duo: z nota de erroris
ris z de errore facti z qz p̄mus est in maiori propo
sitione. secundus autem in minori et qz error semper
habz aliqua nōticiā non autē sic nescientia z igno
rantia z quo error causetur ex mendatio di. xxi. a.
li. 4. per totum ibidem quis erroris colat.
Error dupliciter dicit̄ z quomodo est radix peccatoz
nota in solutioe di. xli. c. li. 2.
Error cōfictē z etiam error hereticū. nota vñ. p̄e
nūsi di. xxvij. o. li. 2. in notabili post argum̄to z sol.
Error persone quid sit et qz excludit matrimonij
etiam si que bonus vir daretur mulieri z etiam si
ex errore diu defuisset cum secundo quem receperat
pro suo cum quo primo contraxit. nota causam
di. xxi. c. li. 4. per totum.
Error plone ex sua natura excludit matrimonij cō
sensum z peccat p̄ra essentia matrimonij dist. xxi.
b. li. 4. p̄ totū. z ois error excludit voluntariū sicut

z consensus z nota quid sit consensus.
Erubescencia est timor in expectatione cōiugij re
spectu culpe que nō inest sed potest inesse dist. xxvij.
g. li. 3. ad septimum.
Erubescencia est in p̄fessione est spūsualis z erigitur z
alia que relinquit p̄fessionē z non semp. est nec erigitur
in confidente distinc. xvi. q. li. 4. ad tertium que
stionem per totum.
Erubescencia z tristitia bñ de peccis delectis nō hñt̄ s̄
singulare gaudiū de remissioe eoz q̄ntas z alijs p̄
palant̄ di. xliij. v. li. 4. per totum.
Eruditio qz ex nobis p̄ijs qz sit z quō sit p̄ sacra
menta eruditio di. j. o. li. 4. ad tertium z quartum.
Eris nihil p̄supponit in quo fundetur distinc. j.
qz libi p̄m̄.
Eris coartatur in generalissimis p̄ differentia z ideo
sunt composita di. vij. a. 2. li. 1.
Eris nota quō se hēt ad gñā. generalissima an p̄ vñū
modum dist. xxi. J. li. 4. nota totum.
Eris creatū diuidit̄ idē z diuersum di. iij. e. li. 1.
Eris magis dicit̄ natura qz vñū. nota qd notari vñū
z quid ens di. xxvij. f. li. 1. ad vltimū
Eris de creatore z creatura distincō vñūque s̄ s̄
p̄us z posterius. nota de analogia di. vij. f. li. 1.
Eris an cōueniat creatori z creato ent̄ per vñam ra
tionem cōmūnem dist. vij. a. 2. li. 1.
Eris intentio est simplicior qz intentio vñū sed quo
ad id qd sunt tunc cōueniunt z addit aliqd vñū sup̄
ens ad scdm̄ z tertium di. xxvij. c. li. 1.
Eris an est illud in quo stat omnis noster intellectus
et qualiter ipsum est simplex. nota distinc. vij. a. 2.
libi p̄m̄.
Eris licet simplicissimū sit apud intellectum plures
tamen habet habitudines que sunt de intellectu et
in q̄m̄ creatū est di. iij. k. li. 1.
Eris in qd resoluitur noster intellectus non est ens
increatum di. vij. a. 2. li. 1.
Eris an dicit̄ simpliciter intellectū di. vij. e. li. 1.
Eris qd est p̄m̄ in intellectu abstrahere diuidit̄ per
potentia et actum di. x. a. li. 1. ad scdm̄.
Eris ab alio habere esse: et ab alio qz hoc est distinc.
vij. x. lib. p̄m̄.
Eris sit per creationem bonum z verum per info
rmationem esse est p̄m̄um inter creata distinc. r. k.
li. 4. in solutioe.
Eris ab ente que habitudines abstrahi possunt et qz
nō p̄nt̄ et hoc de ente creato dist. vij. a. 2. li. 1.
Eris et vica se habent vr genus et species dist. xxvij. a.
li. 1. ad quintum.
Eris rei in quo consistit. nota distinc. xliij. e. lib.
4. per totum.
Eris rei an sit ipsa vñitas. nota ad tertium dist.
xvi. l. libi p̄m̄.
Eris non abstrahit ab ente creato z ratio assignatur
dist. vij. a. 2. libi p̄m̄.
Eris omne creatum cōtractum est nota qualiter di.
vij. a. 2. li. p̄m̄.
Eris creatū nō hēt p̄m̄ simplex eē di. j. li. 1.
Eris creatū ponit componibilitatem cum alio deter
minabilem z ideo quāsumcumqz simplicis essentie
fuerit compositum est dist. j. li. 1.
Eris que possunt fieri et nunqz erunt an sint in deo
lux z vira z ydea de ipsi. nota solutiones ad argu
menta dist. xxvi. b. li. 1.

Ens precedit bonū di. i. q. li. i.
Ens quarens separata a bono di. j. q. li. i.
Ens se habet ad bonū sicut cāpnaria di. j. q. li. i.
Ens querit quod ordine habeat ad iudicē ens verum
vniūz bonūz quō vniū alter se habet ad ens q̄ v̄z
et bonū di. xlv. o. li. i.
Ens vniū sunt ymonima quo ad hoc q̄ sunt s̄ non
quo ad nom̄ illoz rōnes di. xxvij. c. li. i. ad scdm.
Ens verum verum conuertatur cum ente vno z bo
no et verum negantur em̄tationū intellectus
poreff reduci ad ens z quomodo. nota solutionem
z cetera omnia di. xlv. n. li. i.
Ens in creatum nō abstrahitur ab ente vt simplia
a minus simplia. nota di. xx. a. li. i. ad scdm.
Ens subalternatū est in deo in creaturis participa
tue dist. viij. f. li. i.
Ens quid significat di. ij. g. li. i.
Ens qd̄ ē de ens nō enit natura dina di. vij. a. li. i.
Ens capitur duobus modis z fm hoc poreff dici q̄
tres sunt entes in diuinis z etiam in alio sensu non
poreff dici di. vij. c. li. i.
Ens nominat essentiam diuinam vel deum fm essen
tiam z nō pp̄te creata di. ij. l. i.
Ens an vicinus sit persone vel esse in diuinis dist.
viij. e. libi p̄mi.
Entes tres an oia pōt de psonis diuinis ita vt dica
tur sunt tres entes. nota in quo sensu est falsa z in q̄
vera di. xv. c. li. i. in solutione.
Entia tria nō sunt pariter filius z spiritus sanctus. no
ta dist. viij. e. libi i.
Essē qd̄ sit diffinitio di. ij. m. li. i.
Essē aliquid est duplex z vniū poreff separari ab eo
cui⁹ est z non aliud. nota de accidentibz in sacramē
to altaris di. xij. q. li. 4. ad duo p̄ma.
Essē apperitur ab omnibz fm q̄ absolute considera
tur si autem ad relationem ad penam considera
tur nō q̄ melius est non esse illi q̄ sit esse. nota bene so
lutionē z ad argumēta di. xxvij. l. i. 3.
Essē eac⁹ entē quē hēt in eo q̄ est di. vij. c. li. i.
Essē in quibz sit incommunicabile z in quibus comu
nicabile dist. v. a. li. i.
Essē an sit p̄ncipium rerū creaturarū. nota ad vlti
mā qōnem in argumētis di. j. a. li. i.
Essē quadruplex creature designatur dist. xxv. l.
li. i. in solutione nota bene.
Essē non est actus esse nisi qui est materia. nota solu
tionem dist. xxvij. d. li. i.
Essē est essentia fm actu quē hēt in ipso qd̄ est. i. in B
aliquid vel in isto supposito di. ij. d. 2. li. i.
Essē vniūscuius rei tm̄ vniū est z hoc a forma substā
tiali que vna est z hoc esse dat ipsi rei. nota solutio
nem bene di. xix. q. li. i.
Essē essentē z esse individui in creaturis an differat
dist. v. a. li. i.
Essē totius z eē partium an sit vniū esse z ab vno actu
tā in naturalibus q̄ in spiritualibz di. vij. c. li. 4. ad
p̄mū scdm̄ questionis.
Essē an suscipiat magis z minus non autem pp̄te in
tentionē z remissionē di. vij. f. li. i.
Essē generalis rei an manet in toto corpore. nota di
st. viij. libi p̄mi.
Essē sp̄ali v̄l cetera nō mēsurā t̄no di. ix. c. li. i.
Essē nota an sit de esse motiens z refer gentis in no
nissimo die di. xij. l. i. 4. per totum.

Essē sp̄iale differenter dicit virtutes et sacramēta
di. vij. c. li. 4. ad p̄mū scdm̄.
Essē omnia in deo an cōueniant potentie sapientie v̄l
voluntati vel omnibus hīs. nota bene omnia p̄ to
tum di. xxvi. a. li. i.
Essē in deo z esse in ipso z esse per ipsum et in ipso vi
uere z moueri. et in deo. nota solutiōem z ad ar
gumēta dist. xxvi. k. li. i.
Essē in rebz deo cōuenit q̄nqz modis. nota an sit mo
di cōueniant ex parte virtutis scz dei z creature di.
xxvij. c. li. i. nota solutiōem z ad argumēta.
Essē deum in rebz multz modis dicitur. nota qua
liter dist. xxvij. f. li. i.
Essē ai iustis z eē ai malis q̄ differenter dicitur eē
deus. nota totum dist. xxvij. l. i. 1.
Essē an soli deo sit p̄mū z alijs accidat di. vij. a. li. i.
Essē essentē puro z simplia intellectus em̄tē deo pro
p̄mū di. ij. l. i. 3.
Essē z essentia in diuinis an determinatur proprie
tibus di. v. a. li. i.
Essē ab alio notio nō pōt esse nisi et modo aliquo su
peraddito. s̄ ab alio per generationē esse em̄ ab alio
cōuenit pediculo libitico z p̄lo di. xij. l. i. 1.
Essē di nota fm quē modū essendi proprietates est in
p̄sonis ad scdm̄ di. xxvij. b. li. i.
Essē vniū em̄ an fuerit in xpo z de quo esse loquitur. no
ta totum di. vi. d. li. 3.
Essentia qd̄ est di. i. m. circa rectū li. 1.
Essentia z esse quid dicant di. vij. c. li. i.
Essentia in creaturis est simplex in ratione sed nō in
esse di. v. a. li. i.
Essentia nō claudit in se suppositū di. v. e. li. i.
Essentia vniū z ipsa essentia vniū sunt sed alia rōne
est essentia z alia vna di. ij. n. li. i.
Essentia creata diuiditur per esse in actu nature qui
est generatio sed per rationem permanet indiuisa.
dist. v. c. libi p̄mi.
Essentia creata diuiditur in illis in quibus cōicitur
q̄ nō est oīno simplex. nota ibidē di. ij. c. li. i.
Essentia q̄ cōis est multis nō ponit differētia respe
ctu illoz quibz est cōmūis sed potius vnitatē no
ra ad quarum di. xxvij. a. li. i.
Essentia esse z ens differunt di. ij. n. li. i.
Essentia esse z ens quomodo differunt. nota in argu
mentis di. ij. c. li. 3.
Essentia subale z accidēs dnt di. ij. c. 2. li. 1. ad 2^m
Essentia z p̄sona nō sunt due res di. v. b. li. i.
Essentia diuina non est genus in diuinis q̄uis hyla
ritus fm modū loquendi vocatur naturam ipam gen⁹
nota solutiones dist. xix. p. li. i.
Essentia in diuinis est cōmunicabilis sed quare nō
diuisibilis quere di. ij. c. li. i.
Essentia diuina cōicabilis est per generationem et p
processionem di. v. a. li. i.
Essentia in diuinis an sit p̄cedēs generationē aut cō
sequens vel cōcomitans di. v. c. li. i.
Essentia p̄ qd̄ sit cōicara in diuinis nō m̄ ipsa est gen
ta nec p̄ nec p̄ns di. v. g. li. i.
Essentia an p̄cedat de personis vt quiddam to
tum dist. xix. l. li. i.
Essentia non generatur nec per se nec per accidēs
sed nec per se quens di. ij. b. li. i.
Essentia in diuinis q̄ nulla est emanatio p̄sonarū
di. xij. l. i. 1. z an essentia distinguibidem.

Essentia diuina nō est pars patris nec alterius per
sone nec essentia hēt sibi aliquid additū a patre. no
ra ad scdm̄ di. xix. l. li. i.
Essentia vel substātia aut natura nō generat sed p̄
fm substantiam dist. iij. b. li. i.
Essentia non genuit essentiam licet deus deum di
stine. ve. lib. p̄mi.
Essentia genuit essentia dici nō pōt ai tm̄ d̄ deus ge
nuit deū ratio ponit dist. v. e. li. i.
Essentia nō gnat tribz rōnibz p̄ba dist. v. a. li. i.
Essentia diuina predicatur cōuersim de persona di
stine. xix. l. li. i. ad p̄mū.
Essentia vniū an sit numerata in tribz cō d̄ trimi
tas q̄t triū vniūtas. nota ad quartū di. xix. c. li. i.
Essentia z esse non sunt diuersa in diuinis licet ibi sit
datis z recipiens dist. iij. c. li. i.
Essentia q̄ re cōis est et cōis z hoc cōuenit
diuine entē p̄ter suā simplicitatē di. v. a. li. i.
Essentia in p̄te z filio nō distinguim̄ eē di. v. g. li. i.
Essentia an sit genitrix cum filius qui est essentia est ge
nitrix di. v. b. li. i.
Essentia in p̄te z filio mouet indistincta di. iij. b. li. i.
Essentia nō ē indiuicata z determinata p̄p̄tationibz
p̄sonarū dist. v. a. li. i.
Essentia z persona licet idem sint tamen vtrūqz reti
ner ea que sunt de ratione sua p̄p̄ta. nota solutiōem
z ad p̄mū di. xxvij. a. li. i.
Essentia z filij. nota q̄ter est duplex di. v. b. li. i.
Essentia est q̄ ratione p̄t est filius inq̄s sunt p̄ncipiū
sp̄sali sed in esse sola nō est sufficiens nisi z cōplectā
tur vnitatē notionis di. xi. d. li. i.
Essentia est pariter hoc locutio poreff esse duplex. no
ta ad p̄mū dist. xxvij. a. li. i.
Essentia nō est relata v̄l distincta in diuis di. v. b. li. i.
Essentia nullo mō pōt dici relata di. v. e. li. i.
Essentia vniū an sit in tribz p̄sonis melius ostenditur
per creaturam. intellectualem q̄ q̄ per ipsam ef
fectus gratie vel modus processionis ostendatur.
nota di. xvi. a. li. i.
Essentia z persona in diuinis de se iuicem p̄dicatur
ratio ponitur di. iij. l. li. i.
Essentia in diuinis an debeat subijci vel predicari v̄l
recte posse fieri vtrūqz di. iij. l. li. i.
Essentia adiecta an quocūqz designata p̄dicantē
denotant in solutione di. xxvij. d. li. i.
Essentia quattuor modis p̄t se hēre de quibz no
tio nō p̄dicatur nota solutionē z rōem hui⁹ exceptio
nis. nota ad p̄mū di. xxvij. d. li. i.
Essentia licet cōicale p̄sonalē p̄sonalē z essentialit̄
rationale nota q̄ter distinguuntur di. xv. g. li. i.
Essentia q̄ sit in b̄ris in p̄ria tollit fastidium z nō hēt
futurum. nota replica p̄ra solutione vltimū argu
mentū per totum di. xxi. b. li. 3.
Essentia grauar peccatum z fm eratis variationem
turpitudō peccatorum variatur dist. xvi. d. 2. li. 4.
ad decimū z vnde em̄t.
Essentia habere debent ordinandi legitimā q̄uis in
religiosis nō oportet hoc ita licet sit in alijs ob
seruari di. xv. g. li. 4. per totum.
Essentia p̄ba est p̄p̄tate di. iij. g. li. i.
Essentia diffinita a beato dyoniso z ysaac. nota ex
planatiōes diffinitionū p̄p̄tatis di. vij. g. li. i.
Essentia diffinitio disparatur explanatur dist. iij.
viij. g. libi p̄mi.

Essentia fm modū intelligendi quid dicat z nota
diffinitionem ysaac de ipsa z etiam ipsius dyonisi
in tertio argumēto di. xxx. e. li. i.
Essentia an sit essentia diuina distincta. ix. a. li. i. mē
sura z mensuratum an identificentur essentialiter
distincta. ix. a. lib. i.
Essentia dupliciter accipitur scilicet formaliter et
materialiter z materialiter accepta est causa dur
ationis alioz. nota di. vij. g. li. i.
Essentia per esse est incommunicabilis sed per vitam
cōmunicabilis dist. vij. g. li. i.
Essentia quō claudit omne tempus. et quicqd̄ est
in tepe di. vij. g. li. i.
Essentia vt est mensura excellens an claudit in se
eius z repus dist. vij. g. li. i.
Essentia referitur ad potentia z p̄ma potentia eter
ni manifestatur in vita. z ideo etiā diffinit p̄ vitam z
nō per esse di. vij. g. li. i.
Essentia q̄ter est infinita dist. ix. b. li. i.
Essentia an habeat potentiam z rationem du
rationis et sic mensurat esse in diuinis. nota dist.
ix. b. lib. p̄mi.
Essentia mensurat vt exemplar non tamen vt ex
emplar durationis sed vt exemplar beate vite di
stine. vij. g. lib. p̄mi.
Essentia distenditur. nota q̄ter an in se vel in alio
z quid hoc sit di. vij. g. li. i.
Essentia quādo accipitur in ratione mēsure z quā
do non nota dist. vij. g. li. i.
Essentia an plura sunt eē fm quem modum distine.
viij. b. libi p̄mi.
Essentia duplex notatur scz dei z nostrū in quo pecca
mus. z ideo trinito debet manere in nobis p̄ rotam
vita di. xvi. l. 2. li. 4. p̄ totum bene nota.
Essentia tres an possent dici di. ix. g. li. i.
Essentia esse in eternitate tribus modis dicitur di
stine. vij. l. lib. p̄mi.
Essentia q̄ differenter de deo dicitur z aliquid bus
creaturis di. vij. b. li. i.
Essentia dies nō habet partes sed pluralit̄ tm̄ d̄
vt a diebz eternitatis di. ix. f. li. i.
Essentia d̄ annus dei di. xix. f. li. i.
Essentia qualiter adiacet diuersis diuerso modo
mensurans aliqua di. vij. b. li. i.
Essentia in optimo stari sui ē p̄ncipantibz cōicara
p̄ vitā z nō p̄ esse dist. vij. g. li. i.
Essentia vt variē p̄ncipat aliqua fm vnā v̄l duas v̄l
plures p̄ncipatōes di. vij. b. li. i.
Essentia quō distinguuntur ab euo z rpe di. ix. c. li. i.
Essentia p̄ qd̄ est p̄ b̄ritudinis. nota di. vij. g. li. i.
Essentia quid sit di. vij. b. li. i.
Essentia poreff p̄ncipari cum sp̄ali z inorescere per cō
parationem temporalem ad ipsum ad quartum di.
xxv. l. libi p̄mi.
Essentia aliquid aia nostra captiua ipsa in hoc mōdo
non est q̄rum ad modum cognoscēdi z viuēdi. no
ta bene di. xv. r. li. i.
Essentia non adiacet deo extrinsecus nisi fm ratio
nem distine. a. li. i.
Essentia qualiter dicitur adiacere distinctioni p̄
sonarū di. ix. b. li. i.
Essentia nota quare attribuit p̄ti z nō est eē p̄mū
nec per se nec per cōnotationē notionis sue z q̄ et
rant q̄ dicit cōnotare notionē di. xxi. l. i. in sol.

Eternitas licet sit cōis tribus personis appropriatā tñ pa-
tri. nota rōnem ad eternū dī. xxi. b. li. 1.
Eternū nota deo aliq̄d continere in eternū z tñ nō ab
eterno ad vltimū dī. xxi. f. li. 1.
Eternitas mīdi et intelligētia z ex dicitur p̄ illud in
p̄ncipio creavit deus celum z terram dī. i. a. li. 2. in
soluōne.
Eternitate an creature mensurantur vel autimitā-
tur eternitatem dī. viij. g. li. 1.
Eterna mors nō pōt dici p̄te eterna z si dicatur. no-
ta inrellcctū dī. xvi. b. li. 4. per totum.
Eternitatem nō participat dāpnari: et nota quid sit
participare eternitatem in creatura eam parti-
cipat dī. xvi. g. li. 4. in soluōne.
Ethiopes quare habent calorem intemperatū. no-
ta totum dī. xvij. d. li. 2.
Eua quare ponit forma de costa q̄s de carne
cū mī dicat adam hoc os de ossibus meis et caro et
carne mea dī. xvi. c. li. 4. per totum nota.
Eua plus peccavit q̄s adam in substantia libi peccat
rī. nota totum dī. xxi. e. li. 1.
Eua an peccavit vno vel pluribus peccatis dī. xxi.
b. li. 2. nota totum.
Eua an peccavit vno peccato vel tribus. nota totū.
dī. xxi. c. li. 2.
Eua si tñ peccasset an filij alicui corruptioni subia-
cissent: et originalit̄ quid significet peccatum de ipsa
nota totum dī. xxi. f. li. 2.
Eua cuari dicitur virtutes in patria diversimo-
de. nota quō omnes virtutes manent tam theolo-
gicē q̄s cardinales et etiam euacuatur dī. xxi. b.
li. 3. per totum.
Euacuatiōnis cā q̄ virtutes aliq̄ euacuāt. nota q̄
sit ratio in soluōne z in sequenti dī. xxi. d. li. 3.
Euangelium pauli dicebatur qd̄ ipse predicabat
et similiter petri non tamen baptizatus traditus a
paulo vel petro alicui? ipsoz dicebatur esse dī.
xi. e. li. 4. ad secundū.
Euiternū nō est de sua natura incōmūrabile in eē
sicut eternū: tñ nō hēt verā eternitatem dī. ix. c. li. 1.
Euiterna nota vnde habeant rationem sue inefficā-
cie dī. ix. c. li. 1.
Euiterna causam dīationis inefficācie post mil-
le annos iam hēt. nota vnde dī. ix. c. li. 1.
Euiternū esse dominans euiterni an sit sua domina-
tio dī. ix. c. li. 1.
Euiternum simplicissimū mensurat alia euiterna.
dī. ix. c. li. 1.
Eucharistie sacramētum quare institutum est: et
quare post cenam z ante passionē z non post resur-
rectionē z non debuit sepius institui sicut baptism⁹
dī. xij. f. 2. li. 4. ad primā gōnem p̄ totum
Eucharistie sacramētum ab initio mūdi institui nō debuit
dī. xij. e. li. 4. ad primū in soluōne.
Eucharistie sacramētum nō debuit institui in initio
filiozūm sicut debuit vltus eius nō dicitur nisi ba-
ptizato q̄ sepultus est z resurrexit dī. vij. e. li. 4. ad
quartū z quātum ibidē quō se hēt eucharistie sacramētum
ad passionē z quō baptism⁹.
Eucharistia nō est de fundamento spūali edificij sicut

cur p̄firmatio quīs vtrūq̄ est sacramētū nō necesse
sitatis dī. xvi. f. 3. li. 4. ad quartā gōnem p̄ totum.
Eucharistia dicitur tribus rōnibz et etiā appellatur vari-
cum. p̄ter tres causas dī. vij. e. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum nō peccat p̄firmatio est cōtra
tō etiā fiat p̄ nutrimentū dī. xij. a. li. 4. ad tertium.
Eucharistie sacramētum quare spiritualiter dicitur
anterior sacramētis veteris legis vt dicit ambro-
sius dī. vij. d. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum habet fidem in summo ad
quartum dī. xxi. g. li. 3.
Eucharistie sacramētum maximū est iter ea que fidei sunt
necesse articulo sed adiungitur articulo de passione
nota ad quartū dī. xxi. e. li. 3. ibidē ad vltimū.
Eucharistie sacramētum an sit miraculum vel ali-
quid habeat de natura aut sit creatio dī. xi. d. li. 4.
in duabus gōnibus per totum.
Eucharistie sacramētum spālitur est p̄figuratum etiā
ante legem. nota dī. vij. d. li. 4. ad vltimū.
Eucharistie sacramētum quadruplici figura p̄feti-
gurarum est z quare hoc sacramētum potius hēt
figuras se manifestantes q̄s alia sacramēta q̄ etiā
sunt in medicina z cum sint alie figure q̄s quatuor
quare a magistro nō ponuntur: z q̄s differenter figu-
rant iste quatuor figure z penes quid sumitur sus-
ficiencia carni dī. vij. b. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum figurat quibusdā figuris q̄
ad rem vel speciem sacramētales quibusdā autē re-
p̄sentat quō ad passionē z etiā quō ad vltimū fidelitū
dī. vij. b. li. 4. ad scdm̄ p̄me gōnis.
Eucharistia quō significat p̄ oblatōes melchisedech
z quare nō p̄figuratur hoc sacramētum q̄m ad fo-
ma sacramētales que ad spēm dī. vij. b. li. 4. ad
quartā z quātum gōnes per totum.
Eucharistia bñ designat p̄ manā māna vt vidēt nō
fuerit oblatum deo z etiā diuersi saporis. euchar-
istia autem vnius actus deo offertur dī. vij. b.
li. 4. ad duo vltima p̄me gōnis.
Eucharistia designat p̄ agnū paschale in egypto cor-
mestū dī. vij. b. li. 4. ad tertā gōnem p̄ totum.
Eucharistie sacramētum quō significat p̄ agnū paschalem
z alia que fiebant circa agnū istū z modū edendi. no-
ta dī. vij. b. li. 4. ad duo prima.
Eucharistia designat p̄ sanguinē de latere xp̄i fluen-
tem. nota dī. vij. b. li. 4. ad scdm̄ gōnem p̄ totum.
Eucharistia est sacramētum z sacramētum sacramētoz z
querit an corp⁹ xp̄i verū sit sacramētum vel spēs pa-
nis z quid effectus cum de sacramētum efficit qd̄ signi-
ficat vbi nota q̄ sunt etia in hoc sacro ses sacramen-
tum tñ in rōne signi tñ. scdm̄ est sacramētum z res
z signū z causa. tertius res tñ dī. vij. l. li. 4. in dua-
bus gōnibus per totum nota singula.
Eucharistia an sit vnum sacramētum vel plura cū
sit ibi multiplex signum z etiā signatur sicut pa-
nis z vinū z signū canna copus chisti verum dī.
vij. n. li. 4. per totum nota.
Eucharistie sacramētum tam quō ad signa q̄s quō
ad signa et vni sacramētum non fm̄ genus vt
speciem nature sed fm̄ id qd̄ facit genus z specie sa-
cramēti z fm̄ q̄ venit in vltimū fidelium dī. vij. n.
li. 4. ad octauū z nonū.
Eucharistie sacramētum an sit vnum ab vnitatē vl-
tīmū signari dī. vij. n. libi. quartā. ad quincū
et sextū.

Eucharistie sacramētum an habeat cōpētentē formā cū dī
hoc est corp⁹ zc. nota de singulis verbis in hac for-
ma presentis scz qd̄ demōstrat bar z qre dī est z non
aliud verbū: qre corp⁹ z nō caro: z cur meū et non
iesu xp̄i. an em̄ sit de forma cū nō inueniat in anti-
quis libris dī. vij. f. li. 4. per totum. nota ibi habes
ser qōnes per ordinem quartū solutiōes cuacuante
apollitas qōes. nota bene an etiā sit de forma cum
dicitur accipite z comedite.
Eucharistie sacramētum habet plures formas simplici-
ter plures vtraq̄ em̄ formatū relata ad vnitatē in-
stitutionis simul confert esse complerum sacramen-
ti. nota bene ad septimū dī. vij. n. li. 4.
Eucharistie sacramētum an sit vniū z an forme hui⁹ sacri su-
per panē z vinū se expectent: z quō ex vi verboz est
sub specie panis corp⁹ z concommantur etiam san-
guis z eōuerso z cum sub specie panis sit corpus z
sanguis an superflua forma super vinū dī. vij.
b. li. 4. per totum.
Eucharistie forma in calice q̄ sit et inter. q̄o z an p̄ba/
bilis loquitur q̄ dicit q̄ hoc xp̄i vobis z p̄ mulez
effundēt sit de forma. vel an sit dīcedum q̄ hoc ver-
ba nō sunt de essentia sed mī peccaret q̄ omitteret vt
quidam antiquo z dixerunt z an alia verba que se-
quuntur sint de forma dī. vij. g. li. 4. ad duas vlti-
mas questiones.
Eucharistie sacramētum sub spē panis z vini vniōnis vni⁹
est signū. aliter tñ sub spē panis z aliter sub spē vini
z q̄ duo requiruntur ad p̄feram vniōnis: z hęc nota
z p̄ aucozitate xp̄i qui mādū carmē zc. dī. vij. n.
li. 4. ad quartum argumentum.
Eucharistie sacramētum p̄fici debet ex pane et vino aut
fume multe cause z cōueniētē s̄ vna est cogēs et lz mulez
figuras diuersis p̄figurabā q̄o ad multa q̄ sunt
hoc sacramētum spēs mī figure q̄ erat māna pelgiz
in h̄ sacro p̄te alijs. nec caro debuit eē materia hui⁹
sacri ne lacne debuit esse spēs multozū aboz nec
aliq̄d pinque detrapponi dī. xxi. f. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum sub duplici specie traditū est mul-
tis de causis: z q̄ hoc sacramētum offertur pro aīa
z corpore z hoc sacramētum tñ hēt affectū spūalem sed
z est memoriale et cui⁹ nota. T̄tēno est tantū sacramētum
passionis sed etiā incarnationis: z sumit hoc sacramētum sa-
cramētales a bonis duplici mō. scz quō ad penitē-
tes z quō ad in hoc sacramento sumit panis vinū z aq̄.
dī. xij. b. li. 4. in soluōne p̄ totum.
Eucharistie sacramētum quīs sit viciatū z viciatū mag⁹
cōueniāt dura q̄ mollia nō tñ debuit sacramētum dari in
dura materia sed in delicata qualis est frumētum
cum illud sacramētum sit cib⁹ delicat⁹. nota bñ
dī. xij. g. li. 4. ad tertium z septimū.
Eucharistie sacramētum sub spē panis institutum est cū hu-
militatiōnis n̄e dī. x. a. li. 4. ad vltimū.
Eucharistie sacramētum sub spē panis exp̄ssius z verius si-
gnificat carnem chisti q̄ caro oblata i veteri testa-
mento resp̄ntabat vel figurabat z quare magis
videtur conuenire nota dī. xij. a. li. 4. ad pe-
nultimū p̄me gōnis.
Eucharistie sacramētum an debeat cōsecrari tñ de pane
frumētino: z qre nō dēdeat cū mī baptism⁹ in
gnali materia sit institut⁹ z q̄ de plera pōt cōfici et
nō in amido nec in mūrura frumēt⁹ z siliquis nisi
abozberet siliqo nec in pane corrupto dī. xij. g.
li. 4. per totum nota.

Eucharistie sacramētum an p̄fici dēt in azimo vt in fermento
cū d̄ p̄te verboz i vtrōq̄ pōt p̄fici. nota rōes
p̄ nobis z solutiōes argumentoz ipsoz q̄ grecoz: z q̄
et dispensatiōe ad tempus ecclesia latina p̄ferat in
fermentato dī. xij. b. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum cum cōsecratur ex pane q̄
nō manet nec quō ad materiam nec quō ad formā
non tamen debet dici q̄ panis sit annihilatus. et
quid requiritur ad annihilatiōem. nota per totū
dī. xij. g. li. 4. quartū.
Eucharistie sacramētum quō ad cōsecratiōē sanguinis non
pōt fieri de a gressa nec de aceto dī. xij. g. li. 4. ad
duo vltima gōnis vltime.
Eucharistie sacramētum nō pōt p̄secrari nisi aqua vino ad-
miscatur sed hoc intelligi de post iuris non sacra-
menti dī. xij. m. li. 4.
Eucharistie sacro existere in altari an maneat oīa ac-
cidētia z etiā soliditas mathematica an maneat ibi
fm̄ eē reale: et an sit ibi corpus p̄ter corpus
xp̄i dī. xij. d. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum an simul p̄neat corp⁹ xp̄i z sub-
stantiā panis vt qdā opinari sūt: z si nō an sit illa re-
pugnātia q̄ duo corpa nō pōt eē in eodē loco vel rō
sacri repugnari dī. xij. b. li. 4. p̄ totum.
Eucharistie sacramētum non est signū tantū copozis
xp̄i sed z ipsūm veraciter cōtinet xp̄m quō ad aīam
copus z detrahitur quō est xp̄us in altari z in celo
nota dī. x. a. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum p̄net totum xp̄m etiam in
diuisis partibus hostie. cuius rōnem nota p̄ totū
cum diligentia dī. xij. l. li. 4.
Eucharistie sacramētum hēt duplicē rē p̄tēta z nō sit alia
sacra q̄ nō habent rē p̄tēntā nisi sit in nobis causatā
dī. ix. a. li. 4. ad primū z scdm̄.
Eucharistie sacramētum cū p̄neat verum corpus
chisti an possit dici corpus xp̄i creatum in hoc sa-
cramento dī. x. k. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum alit̄ p̄neat corp⁹ xp̄i z aliter ibi
sit xp̄s. nota cū diligentia p̄ totū dī. xij. k. li. 4.
Eucharistie sacramētum tertio ordine p̄net corp⁹ sangui-
nē z detraet z an aliq̄d etiā cōuertat in detraet sicut
panis in corpus et vinū in sanguinē cū eoz habeat
ibi detras sicut z illa z an vire hui⁹ sacri extendat se
immediate sup̄ personam z an intentio spālitur feratur
ad hoc q̄ sit ibi detras dī. xij. d. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum p̄ter rem p̄tēntā z significatā z in
nobis causatam hēt alia rem ad huc non causatam
in nobis nec p̄tēntā sed significatā z illa res est fru-
ctus dulcedinis glorie z gustus dulcedinis spūalis
in sacramento: z hoc notatur p̄ dyonisiū. z nota ibi
dem q̄ actus beatus dicitur qui est fructus significatā
per hoc sacramētum p̄ter gustū spūalem p̄dicatum
dī. ix. n. li. 4. per totū bene nota.
Eucharistie sacramētum cum cōtineat actorem
omnis gratie quare ergo z alia sine necessaria sacra-
menta. nota quid causat eucharistia dī. x. c. li.
4. ad secundum.
Eucharistie sacramētum an sit per transmutatiō-
nē: et sit ibi mutatio a tota substantia in substan-
tiam copozis chisti vel an panis sit corpus chisti
aut q̄ maneat aliquid de substantia panis et si non
manet substantia panis an maneat actus substantie

panis q est cibare z vbi manet ille act? si ibi substā-
ria non est di. r. b. li. 4. per totum.
Eucharistie sacram an sit p cōuersione vel p trāsmu-
tatione? si trāsmutatio quōdā de notari z an oi
trāsmutatio ē necesse hē dūo errata et subiectū
z per quid differet hęc trāsmutatio a creatōe z alijs
trāsmutatioibz di. r. a. li. 4. p. totum.
Eucharistie sacram quōd sit p trāsubstantiationē pāis in
corp? rpi. nora q locutiones sint attendēde z q nō vt
sunt panis pōt esse corp? rpi vel panis sit corp? rpi
vel corpus fuit panis vel panis erit corpus chasti.
di. r. f. li. 4. in solutione z p totum.
Eucharistie sacramētū in se hēctria. i. sacramētū em
rem tantū z sacramētū z rē z p ratio significadi cō
uentionis hinc cōuenit panis z quomō hęc di
a possunt dici homo genit z erbero genit z cum sint
artificialia quōd pnt significare corp? naturale dist.
viij. m. li. 4. per totum nora bene.
Eucharistie sacram an cōponit ex visibili elemento z
specie? dūi nostri iesu xpi carne factō scz z re sacra-
mētū cū res sacramētū sit effect? sacramētū dist. r. d.
li. 4. p totū ibide an hīs duobz pnt an pnto essen-
tialibz ad vltimū z in solutione.
Eucharistie sacram rps accipit mēt in cena et caule
huius norantur di. r. p. li. 4. per totum.
Eucharistie sacram si pccrati fuisse i rido an em
corp? ibi fuisse sine aia z sanguine z an fuisse sacra-
mētū pccrati tali pccratione vel nō di. r. ij. o. lib.
4. ad scđam qōnem per totum.
Eucharistie sacram si seruati fuisse p rido an cor-
pori xpi in pntē idem contigisset qd pntē in cruce
ita vt in pntē cruce generet mozeret di. r. ij. o. lib.
4. ad pntem qōnem per totum.
Eucharistie celebratio qd dicitur ē: sacrificiū z imo-
lario z an rps vere imolet cū ei? imolatio sit pntis
facta in passione di. r. ij. a. li. 4. p totum.
Eucharistie sacram in parascēue offerēt qre nō cōse-
cratur illo die. nora z qre sanguis nō referuat in ce-
na dūi scuz corpus di. r. ij. b. li. 4. per totum.
Eucharistie sacram dūi in altari imola? quōd dicunt ce-
li aperit vt gregor? ait z quid sit summa z ima sacra-
ta z ex visibilibz z inuisibilibz fieri vni z qd illud ra-
piū celi vt solet corp? rpi cum sit fm veritatem
in altari di. r. j. li. 4. per totum.
Eucharistie spēs sunt duplices sicut spēs panis z vi-
ni cū dicitur mātara resi natura sua z forma sua nō
intelligi fuisse et pnta spēs forma q nō est duplex. nora
ratione di. r. ij. a. li. 4. ad vltimū pme qōnis.
Eucharistie sacram an sit frāgibile fm corp? rpi vt an
accidens frangat vel sit fractio fm fm vltimū vt fm
rem realls fractio z q hęc fractio nō ē oino marbe-
maticē qtrāt? nec etiā naturalis pte z qd significat
fractio di. r. ij. a. li. 4. p totū nora bn z an sint ibi
plura sacra fractiois facta ibide ad penultimū.
Eucharistie sacramto representatur passio lz
corp? chasti in sacramtō non frangatur z tamen in
passione chasti realiter corpus fuit diuisum clams
di. r. ij. b. li. 4. ad certum.
Eucharistie coio et fractio eiusdem nō idē significat
z coio significat vnionem z p gratiam et etiā per glo-
riam futuro di. r. ij. p. li. 4. per totum.
Eucharistie pō remanēs in altari stare significat eos
q i cēt i sepulchro vbi nora qre i parēna referuat z
postea comedē di. r. ij. o. li. 4. ad penultimū.

Eucharistie pō missa in calice significat corp? rpi qd
tam resurrexit cū m calix viderē significare passionē
z eucharistie duplex est pceptio. vna cū labore alia
sine labore masticarōis cū gustu sapie di. r. ij. o. li. 4.
Eucharistie sacramētū si apparer sub specie panis
vel sanguinis qd sit factū sacerdoti an debet su-
mere vel iterū celebrare z quare gregorius hoc ora-
uit vt sic appareret cum m nobis hoc sacramētum
deus voluit dare ppter fidei meritū et alias duas
causas imo nec expedire ad fidem in gentibus ge-
nerandam si ita manducaremus di. r. ij. a. li. 4. per
totum in quatuor qōnibus.
Eucharistie pars comesta significat ambulantes su-
per terram nō rōne incorporatiois sed restauratio-
nis di. r. ij. o. li. 4. ante penultimū.
Eucharistie pō tertia nō ab oibz seruaf vsq in fine.
nora rōnem z a quibz debet seruari di. r. ij. o. lib. 4.
ad vltimū. z in pncipali solutione.
Eucharistie pres quōd significat pres ecclie z nō signi-
ficat nisi q sunt in corp? rpi z nō illos qui m sunt
nūero de ecclia qus pio his bñ offerat z qre illi in
gla significat p partes eucharistie cū iam sint
liberati ab oimozē z qre nō ab oibus celebrantibz
z seruatur tertia pars vsq in finem missē di. r. ij. o.
li. 4. per totum nora bene.
Eucharistie sacramētum si accipit speciem carnis
vive vel membz quid celebrant sit agendum. nora
di. r. ij. s. 2. li. 4. in fine.
Eucharistie sacram pntū habet effectum in suscipiē-
tē z tamen habet alios secundarios etiam effect? nō
in gtrm sacramētum: sic confert augmentū cha-
ritatis z etiam omnīū virtutum di. r. ij. f. 2. li. 4. ad
secđam qōnem per totum.
Eucharistia an sit maioris grē q baptisimus: z dese-
pre vltimū eucharistie z qns pncipales effect? sit
z qd differēt reficit eucharistia z pfirmatio verbū
dei z gratia di. r. ij. a. li. 4. per totum.
Eucharistie sacram magis memorie cōmendandum
est q baptisimus q est magis necessari? nora di. r. ij.
j. li. 4. ad duo vltima argumenta.
Eucharistia lz habeat vniū acrtū lbale in gtrm sacra-
mētū est tñ bñ designtā p māna qd fuit diuersi sa-
poris nora di. r. ij. b. li. 4. ad tertū pme qōnis.
Eucharistie sacram abar z reficit cum tñ illi acrt? sine
subepanis z quare act? illi manēt. nora ad duo pti-
ma z an acciderit restaurant deperditū nō ē ab al-
berro vt videtur di. r. i. b. li. 4.
Eucharistie sacramētum an valeat contra mortua-
lia vel venalia vel contra aliquod aliud dist. r. ij.
e. 2. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētū generaliter contra defectū
qui est ante actūalem pntē et tamen cū amaritudinem
penitentia sumēda est eucharistia ratio ponitur di.
r. ij. a. li. 4. ad vltimū.
Eucharistie factō cōiungit nobis rps dupl in alijs
vero sacramētis vno modo dicitur sub duplici spē
traditur istud z non alia sacramenta di. r. ij. b. li. 4.
ad tertium z quartum.
Eucharistie sacram cū habeat oē delectationē z oē m-
sapōis suauitatē qre nō sentit etiā ab alio q hēt oēs
virtutes di. r. ij. q. 2. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum iumentes cū nos cōuertit
mur i ipm qre nō dicitur comesti ab ipō lz nos di-
ctum comedere ipm: z an accedere ad eucharistia

fit presumptiosum z quare nō recedit? a specie no-
stra cū in ipsum xpi cōuertimur p hac cōmestione
di. r. f. li. 4. ad pntā qōnem p totum.
Eucharistiam māducare ptingit duobz modis: no-
ta quō distinguitur z quō quado cōiunguntur z
qre quadoq est manducatio sacramentalis z non
substantialis z vnde sacramentalis sit et vnde spūalis
z spūalis māducationis effectus per quid supplet.
et an illi modi sint distincti ex parte sacramētū vel
ex parte nostra z quare spūalis modus manducan-
di potest per se operari eandem gratiam quā sacra-
mentaliter licet sacramentalis etiā fecerit aliquā
delectationem quā nō habet spūalis. z spiritualiter
manducans an habeat sacramentalem vel nō di.
ir. a. li. 4. p totum bene nora.
Eucharistie māducatio spūalis quid operatur nora
an idem qd sacramentalis vel maius aut aliqd mi-
nus z sacramentalis an sit supuacua z rōne cuius
ō spūalis manducatio hui? sacramētū z q triplex
sit spūalis huius māducatio nora di. r. b. li. 4.
per totum in duobz qōnibus.
Eucharistia edere ptingit dupl z an semp fuit elus
huius vbi di. r. ij. e. li. 4. ad scđm.
Eucharistie māducatio siue sacramentalis siue spūa-
lis erigit vnionē nō quācūq z nec infidelē mādu-
care pntecab initio mudi fideles di. r. d. li. 4. p to-
tum. Eucharistie sacramētū spūaliter māducare antiq
non poterunt proprie loquendo lz paulus dicat
eandem esum manducauerunt: nec quācūq mo-
tus fidei sufficit ad spūalem manducationē di.
ir. f. li. 4. per totum.
Eucharistie sacram an det summa teiunij tñ z q sunt
illiteiunij di. r. ij. k. li. 4. ad scđam qōnem p totum.
Eucharistie sacram sumer post pāidū nō lz rōnes
norant in solutione di. r. ij. j. li. 4.
Eucharistiam iumentes quare post debent teiuna-
re z qdū et si euomerit qualiter puniuntur layci
vel clerici di. r. e. li. 4. p totum.
Eucharistie sacramētum siue corpus xpi an transe-
it in ventrem vel in mentem z si cōsēdit manet corp?
xpi ibi di. r. e. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum pforatis bona cōscientia
debet dari: z ideo de vino cōsecratum z nō de aqua
lz aqua fluxerit de latere xpi z licet diuersitate grē
pntent nō tamen aliqd condimētum marerie hui?
sacramētū debet apponi nec lapoz diuerso? ciboz
rum debet esse materia huius sacramētū di. r. ij. f.
li. 4. ad sex vltima argumenta nora.
Eucharistia iumentes maxime debet separari esse ab
odio fraterno di. r. ij. r. li. 4. per totum.
Eucharistia iumentes in peccato mortali scienter pec-
car mortali z quōd qd ē dign? accedere z q accessēs
scies scem mortali tenet pnteri di. r. ij. q. li. 4. p totū
Eucharistie sacram delectat dēt z nō masticari licet
spēs masticationes sit et in spūali māducatione aliqd
sill? lz masticatio hmoi di. r. b. li. 4. ad scđam qōnem
Eucharistia dare pccōi teiunē vsq pccere in ipso
luti qd sit mal? pccōi nora di. r. ij. r. li. 4. ad penul-
timū. Eucharistie sacram nulli est in nouitentiā p se di. r.
g. li. 4. ad qntum z ad reliqua nora.
Eucharistie sacramētum an sit oibus penitentibus
dandum nora di. r. ij. r. li. 4. per totum.
Eucharistie sacram an sit malū m digno. nora de ma-
lo multipl dicto di. r. m. li. 4. p totum.

Eucharistie sacramētum an mali pcciat vel non hñ-
cur qdam dicitur affirmantes q uolaret corpus
dūi nec intraret corp? malo ē et occasiones errorū
illo p pōmunt an gumētis di. r. g. li. 4. p totum.
Eucharistie sacramētū iumentes mali ad suā dā-
pnationē per apitū lz corpus dūi sit medicina et vt
pntis bonis quibz nemo male vitur sed recte ve-
nitur vt ait augustin? z nora de eo q se ignozat ecim
mortali lz sit di. r. b. li. 4. per totum.
Eucharistie sacram cū sumit a malis non recedit cor-
pus dūi a spēbus qus in alijs sacramētis mali cū
ea suscipiat re sacramētū nō psequit z qd sit loc? cū
alioz factioz a sacro eucharistie z qd lo? rei hui?
sacri nora di. r. g. li. 4. ad argumēta p totum.
Eucharistie sacramētū ab infideli sacramentaliter su-
mit nō pōt z modi duo sunt māducadi hoc sacramē-
tū z penes duplicē rē pntā in isto facto sumitur z
nō penes quā duplicē statum charitatis nec penes
duplicem modū indigē sumantū nec penes tria q
sunt in sacramtō. i. sacramētū em sacramētū z res
z res em di. r. c. li. 4. p totum bene nora.
Eucharistia etiā ex aio nō velle recipere penitētiā bo-
nū ē lz dignissimū sit sacm di. r. ij. q. 2. li. 4. ad tertū
Eucharistie sacramētum an butū aial sumere pōt
qd dicat sumere eucharistia. qd repugnat capac-
tati sacramētū hui? an pntē vt aliqd aliud nora di.
r. ij. s. 2. li. 4. in solutione z ad scđm.
Eucharistie sacram qre nō pōt sumi a butoz em a pec-
catore sumit qd hēt maiorē dūcōuentiā ad deū q
irronalis creatura di. r. g. li. 4. ad septimū.
Eucharistie sacramētum potest delere omnia pec-
cata venalia tñ o est iterādū frequenter: z nora q
erigit magna ppeparationē anteqs accedat ad illud
di. r. ij. e. li. 4. ad tertum z septimum.
Eucharistie sacramētū negat iterari posse a magro
qus a nobis frequenter sumit di. r. ij. e. li. 4. p totū.
z an sit idem sacramētum numero in diuersis cele-
brationibus vel nō ibidem ad scđm.
Eucharistie sacramētū an sit frequētandū z celebra-
ndum post cenā cū xpi actio nra sit instructio z qua d
causa fuit institutum post cenā et quare nō post ba-
ptisimū di. r. ij. j. li. 4. p totum.
Eucharistie sacramētū quomōdie frequētā em ecclie
sua ppter causas di. r. ij. d. 2. li. 4. p totum.
Eucharistia videre an possit illē q est in mortali dist.
r. ij. s. li. 4. in solutione z ad argumēta nora.
Eucharistie sacram male custoditēs vl effundens aut
euomēs qualis dēt penitere z qd agendū in hīs ca-
sibus di. r. ij. s. 2. li. 4. ad scđam qōnem p totum.
Eucharistia subleuare a terra an possit peccator di.
ir. j. li. 4. ad penultimū.
Eucharistia pccere i lacrima an sit mal? qd sit indign?
coicaf scienter di. r. ij. r. li. 4. ad penultimū.
Eucharistia pccies in lacrima an pl? peccat qd? repro-
mir ea in lacrima spūale di. r. j. li. 4. ad quartum.
Eultrachij dictū d lege ardentis loques qvroz
tprāni pōt cōgnosca vt tprān? nutiget p ea ad aues
reprobaf p aplm z erratit ibi eultrachi? vel loquit
et bmo p lege referendo di. v. a. 2. li. 4. ad vltimū
argumentum pme qōnis.
Eui est totū simul et z eueterna sed differēt q
eternū qd etiā simul totū est nora di. r. c. li. 4.
Eui an sit in vno sciet eternitas z rps di. r. c. li. 4.
Eui melurat temporalis z tēpus fuit ab euo nora

qualiter intelligatur ad vltimū dī. rrr. g. li. 1.
Euum an mēsurariō vna dī. r. c. li. 1.
Eui non pcedit rēmpus nisi ordine dignitatis, no
ta ad vltimū dī. r. vii. b. li. 2.
Erancōis qn iuste vltimū notat dī. r. r. vii. l. li. 3.
Eraltatio de qua loquitur apus exaltatū illū de
z dedit illi nomen zc. debetur psonē in natura hu
mana dī. r. vii. k. li. 3. per totum.
Erccatio ad qd sequitur z vnde erccatio est dī.
li. a. li. 4. ad tertium tertie qōis.
Erccellens duplex est scilicet excellens armoniam
erccellens virtutem, vnum corrūpit aliud peritac
dī. r. g. d. li. pmi.
Erccellētius aliquid dicitur altero multipliciter et
non omne quod est excellētius loco z ordine par
titi est excellētius dignitate z q excellētior ē gra
tia ad robur qz gratia ad esse rancum dī. r. r. vii.
g. li. 4. in solutione.
Erccellit lux diuina mentis aciem et tamen non cor
rumpit sed peritac dī. r. o. li. 1.
Erccellens lumen diuinitatis quō contingit signifi
cari cum tū est terra aciem mentis dī. r. d. li. 1.
Ercculsiue dī. r. o. an pnt poni in diuis. nota qn z
quō p rōti in solutioe z ad argumēta dī. r. i. a. li. 1.
Ercculatio duobus modis fit scz in maior z mino
ritz in quibz hec erccōationes separant, nota z qre
nō possunt esse plures modi z qn quis pōt erccōica
ri an p omni moralī dī. r. vii. r. li. 4. p totum.
Erccōicare accipit dupl et q aliqz pōt se erccōicare,
nora hū? intellectū dī. r. vii. q. 2. li. 4. ad scdm.
Erccōicatio quid sit diffinitioe z quibz pūar erccō
municari z erccōicatus inuultē non separatur a
comūione quo ad deum z qualiter oratur pro erccō
municatis dī. r. vii. q. li. 4. per totum.
Erccōmunicare an quis potest scipm z equalē z ma
iorem se cum illud videtur in reteru scripture dī.
dī. r. r. 3. li. 4. per totum.
Erccōicare alienū an qz possz no. dī. r. k. li. 4. p ro.
Erccōicare quidā possunt nō habētes clauē vr hīs
iurisdictionē ordinariū iudicis vel delegari vlar chi
diaconi qui sunt oculi epi z quidā habētes clauem
erccōicare nō pnt z qd magis est clauis iurisdictionis
qz ordinis z parrochiam erccōicare nō pnt; z an su
spensus pōt erccōicare qnqz; erccōicatus nūqz, nota
z q pauca danda est pās erccōicandi dī. r. vii. r. li.
4. per totum in tribus qōibus.
Erccōicari nō pōt erccōicare qūis iurisdictionē sua nō
fir dāra alī dī. r. vii. r. li. 4. ad duo vltia rīe qōis.
Erccōicare heretici nō possunt z maledicant cum be
nedicant dī. r. r. q. li. 4. per totum.
Erccōicans qn tenet ad dāpnā q prulit erccōicari z qn
peccat mortalr z tū qra dī. r. g. d. li. 3. pcedere nō. bñ
dī. r. vii. y. li. 4. in solutione z ad pmi argumētum.
Erccōicatio nō eleuit faciēda cū sit malus dāpnū qd
xpiano infert z nō cōmūtrēda nisi pauc; z discretis
dī. r. vii. r. li. 4. ad tria pma argumēta nora.
Erccōicatio cū magna dī. r. g. d. li. 3. est faciēda cum sit
maximū periculū si autē aliter fit est abusus: z nota
que requiritur ad ralem dī. r. g. d. li. 3. gentiam: z quid mere
tur z ad quid recetur ita leniter erccōicans hec ob
mittens cum peccet mortaliter dī. r. vii. v. li. 4. in
solutione z ad pmi argumētum.
Erccōicatio parti cipare an sit pccm mortale vel nō et
pārtiāpnā erccōicatio in minorī nō peccat et in quibz

casibus possit quis erccōicatio maior erccōicatioe
participare dī. r. vii. r. li. 4. p totum.
Erccōicatiois effect? sunt duo z pōt qz plures er
ccōicari dī. r. r. b. li. 4. in solutione z ad argumēta.
Erccōicatus siue maior siue minor erccōicatioe a
quibz separatur nora z qn peccat quis talis nouo
pccō moralī dī. r. vii. r. li. 4. p totum.
Erccōicari qbus pūantur z qualiter est orādum p
eis dī. r. vii. q. li. 4. per totum.
Erccōmunicatus que dāpnā incurrit, nota in verbi
bus dī. r. vii. r. li. 4. in fine.
Erccōicatus ab ecclīa z non a deo semp est vitandus
z ille debet etiam pro tali teneri alias enim cōtem
pnt dī. r. vii. r. 3. li. 4. per totum.
Erccōicatio pōt? est sustinēda qz ptra psciam ma
nere cū muliere nō sua dī. r. r. vii. a. 2. li. 4. p totum.
Erccōicatum credere qz nō tenet nisi tribz de causis
notatis dī. r. vii. r. li. 4. ad vltimū.
Erccōicatus pōt absolui etiam inuit? ab erccōicatioe
sed nō a pccō dī. r. i. x. li. 4. per totum.
Erccōicari debet z pōt ois cōtumar z pro nullo alio
luaro z an ecclīa beneficia erccōicand cum sit no
cumentum maritū: z quare comūnitas nō debet
erccōicari dī. r. vii. s. li. 4. per totum.
Erccōicari potest quis plures z etiā absolui ab vna
z non ab alia qūis pūationes in se non multipli
centur in eadem spēce nec in eandem nec renū
tantur z an erccōmunicatus sit ptersecutus dī. r. i.
x. b. li. 4. per totum.
Erccōmunicare pōt multitudo non tū erccōmunicata
multitudo pōt habere clauē: ita q nullus de mul
titudine dī. r. i. f. li. 4. p totum.
Erccōicari in infirmitate absolue? qd facere tenet cū
absolui dēt z si postea ea q nō fecit an iterū incur
rat erccōicatioe dī. r. vii. v. li. 4. ad scdm qōnem.
Erccōicatis comūnicare quare inducat irregularita
tem dī. j. l. li. 4. ad vltimū.
Ercculatio i pccō dī. r. i. x. vltimū nō rōne reat?
sed periculū dī. r. v. li. 4. ad qntum.
Ercculabile est pccm magis ppter ignorantia qz ppter
infirmitate, nora rōnem p rōti dī. r. r. i. li. 2.
Ercculatio peccatum ppter ignorantiam vario mo
do dī. r. r. i. k. li. 2. per totum.
Erccemplar tria habet nora solutionem dī. r. r. vii.
e. li. 1. in solutione.
Erccemplar imitatur ipsum erccemplarū in qstrū ipm
erccemplarū habet aliquod moriū sed fm suam p
pūam formam z scdm se cōsideratū vr paret de cō
fessioe que habet erccemplar in mēte diuina in qua
tum ipsa scdm se pōt dētar sed inquantū ē pūdes
cōpūcio peccatorū vr estimatur ad penitentiā z sic
responder sapie in reate licet mouēs sit spes venie
et hoc in mēte bonitatis z misericōie dī. r. v. s. li. 4. p ro.
Erccemplar ad erccemplarū qualiter sūt in dī. r. i. f. li. 2.
o li. 1. pmi.
Erccemplar oim virtutū ē in deo s; diuersimode qz
quedam virtutes quo ad id q perfectionis in ipsis
habent erccemplar non quo ad id q euacuabit vr ps
de fide z mia dī. r. v. n. li. 4. ad pmi pme pē. qōis.
Erccemplarū figuratur vel imitatur erccemplari nō et
p parte moriū erccemplarū dī. r. v. s. li. 4. p totum nora.
Erccemplarum an semp sit equiuō cū erccemplari nora
ad scdm dī. r. r. v. a. li. 1. pmi.

Erccularum pompas facere in sepulchris nō of
bus debemus sed sanctis alius autem fieri sine pec
cato non pōt? malū sunt dī. r. v. k. li. 4. p totum.
Ercceritium ppter qd sunt instituta sacramen
ta quale sit an virtutes sunt ad ercceritium dī. r.
o. li. 4. ad duo vltima.
Ercceritari contingit in sacra scriptura qua drupli
citer dī. r. i. o. li. 1.
Ercceritio z dī. r. i. o. an sit idē dicere dī. r. r. vi. m. li. 1. p t.
Ercceritio mod? in diuis nō sic facit psonā sicut in
hūanis, nora argumētū vltimū cū sua solutioe z cō
para ad pcedētes p dūctōnes p intellectu ist? q in
aliqua natura sūt psonē dī. r. vii. a. li. 1.
Ercceritū vñ hūc orū z qz differenter hūc virtutē in
fōtioe z veteri testamēto z an salomo adiuuēt ercc
alismos nigromātiōz z an habeat virtutē a nō hūc
ordīne z hūc pūat dī. r. vii. y. li. 4. p totū.
Ercceritari ordo nora ad que actū sit dī. r. vii. y. li. 4.
4. in solutione z ad argumēta z si sūt plures act?
ipsum vel non.
Ercceritarum ordo vñt in se pcedentes z et chara
cteres pcedentium vñt in suo charactere dī.
r. vii. a. 2. li. 4. per totum.
Ercceritium in baptizandū ad quid sit dī. r. i. p. li. 4.
ad pmi qōnem per totum.
Ercceritare in diffinitioe spēi ponit? sperare sit p
pūis actus spēi z qd dicit expectare, nora ad quar
tum dī. r. vii. c. li. 3. ad penultimū.
Ercceritare eterna z spūalia bona cōuenit formaliter
spēi ad pmi dī. r. vii. o. li. 3.
Ercceritare aliqd a demone vel velle aliqd pāpere
tempore est contumelia fidei etiā si bonū sit illud qd
expectat, nora solutioe dī. r. vii. m. li. 2.
Ercceritio dī. r. vii. p. r. nora quō malum dī. r. p. dī.
ens dī. r. vii. n. li. 4. ad quartum.
Ercceritū duplex nora vñ qd facit habitum
scire in ignorantia aliud vero qd non facit nouū ha
bitum sed nouū habitus cōuersionē z hoc in chūsto
fiat dī. r. vii. k. li. 3. per totum.
Ercceritū qd facit in dī. r. vii. o. li. 2. ad pē.
Ercceritū est cōgnitio in singularibz accepta et tu
uar ad cōgnitioe pncipio z est bñ cōgnitio minor
argumētū maior? nō qd dī. r. i. 3. quia sit, nora ad tria
vltima dī. r. vii. b. li. 3.
Ercceritū an oēs sit, pter sciam hūdam vltartē aut
etiā pter aliqd aliud, nora ad vltimū.
Ercceritū peccati triplex nora dī. r. vii. c. li. 4. ad tertium.
Ercceritioe facere qd sit an semp sit ercceritio si p?
enqitur qz quis potest vr pura q deus exigit a no
bis satisfactioem infinitam que nō potest fieri nisi
per fillum dēi z non per nos, nora ad quartū p alre
ra parte dī. r. r. a. li. 3.
Ercceritioe tria pccapne sunt scz pūatio potentia z
diuersum dī. r. vii. a. li. 1.

Abula vnde compo

ntur in probemio pma.
Facere z gūare differētēz facere large
lumpum pōt z creationē et generationē
cōuenit dī. r. vii. m. li. 3. in fine.
Facere duplex vocat, scilicet z forme nora qd sit
facere ipi? forme dī. r. r. vi. g. li. 2. in solutione.
Facultas duplex vocatur scilicet ex dāpnāntia rei

z ex iure dandi, prima non sufficit ad elemosynam
dādā sed secūda dī. r. v. a. 2. li. 4. ad pmi.
Facultates que dicunt dī. r. n. li. 1.
Facultas qd sit fm interpretationē noim dī. j. n. li. 1.
Facultate cellz terre potest pferē in simbolo sapi
entissime z nō creatorē, pter hereticos quosdā, no
ta bñ ad argumēta dī. r. vii. f. li. 3.
Facura an cadat in fillū cum dī. r. factū de muliere: er
quare nō dicitur natus de muliere, nora solutioe
z ad sequēs argumētū dī. j. o. li. 3.
Faciamus hominē ad imāginē zc. diuersimode
erponitur ab augustinō z bñario z que est causa il
lus diuersitatis dī. j. n. li. 1.
Facultas voluntatis qd sit dī. j. n. li. 1.
Fama duplex vocatur z nora quā famam quis tē
netur restituere z quando fit infamatio dī. r. v. y. 2.
li. 4. in solutione ad argumēta.
Fancasā dī. r. o. equoē, nora quō in demone dē cōfan
tasā pterua ad fectū dī. r. vii. o. li. 2.
Fancasā carnē fillus dei nō assumpit vr dicit mā
niche? nora p rōti ipobaras ipi? rōes dī. j. n. li. 3.
Fecibus vñ sit nora z etiā de fēbz spūali z aut sē ob
uandū sit morbo quo ad fontē morbi dī. r. vii. a.
li. 4. ad decimū.
Felicitas increata fm ppos nō querebatur quā bo
nū sed quā hominū bonū: charitas autē non sic que
rit, nora bene dī. r. vii. a. li. 3.
Felicitas speculatiua nora fm que intellectu est cum
intellect? pōt se hēre ad verū sub triplici dī. r. vii.
b. li. 4. ad tertū z quartū z septimū nora bene.
Fecudalia duplicia vocantur z que sunt illa que cle
rici possunt habere, nora bene dī. r. vii. p. li. 4. in
solutione ad argumēta.
Feudū proprietas est apud dominū, ac bona nobis
collata datur quasi in feudū nec possimus ea alie
nare contra voluntatem domini dī. r. r. vii. o. li. 3.
nora argumētum ante solutionem.
Felicitas eterna z visio dei non videtur esse idē dī.
r. vii. b. li. 4. in solutione, vbi dicit q carentia illoz
sit pena dampni.
Felicitas nora q nihil est pars felicitat? z modo bea
titudinis habitu nisi hoc qd modo possessum habe
tur ad nuntū dī. r. vii. r. li. 4. ad vltimū.
Felicitas quedam facunt per se ad felicitatem z que
dam organice vr duntē z potentia secularis zc. dī.
r. v. s. li. 4. ad vltimū.
Felicitas an consistit in actu amoris naturalis sum
mi boni, nora ad pmi dī. r. vii. a. li. 3.
Felix an ransmutatur post mortem per bonū z ma
lum vr dicit aristoteles, nora dī. r. vii. c. li. 4. ad
vltimū pme qōis.
Ferculo? sumptio nō seruata diēta generat distē
perantiā dī. r. r. vii. m. li. 4. ad penultimū.
Fermine non circūdebat, nora tres causas dī.
j. y. li. 4. in solutione.
Femina nō requirit pps etatis vr masculus ad con
trahendū matrimonū qūis qd sponsalia sit idē
tpus qz vltus rōnis in vtrūqz incipit in eadem etate
dī. r. r. vii. o. li. 4. ad qntum z tertium.
Femina potest pāpere z parere in valde minorē etate
qz fm legem conatus matrimonij admittit, nora
capitū dī. r. r. vii. o. li. 4. ad vltimū.
Fascinatio nō approbatur ab alberto ppter dīcē
quicū in seruo de naturalibz algali in pbia sua

nece pot nocere fide firmam hinc factuano magorum
imo nec facit aliqd factuano ipsa aut magica ars
iuxta alberti sententiam. nota di. viij. g. li. 2. in solutio
ne z melius nota reprobara ista in de moribus ani
malium ab ipso dicto alberto.
Sancti dicitur hereticis in pbemio p. pma.
Fides an possit habere rationem. nota de duplici fide et cu
fides defenditur quales sunt rationes in partu de de
dendi di. xxiij. a. li. 3. per totum.
Fides quis sufficiter pbari no potest nec sufficiter
improbari qz rationes in pbemio adduce sunt solubi
les. nota solutio z pcedentia di. i. g. li. 3.
Fides duplex vocat z fides pcedit pcedentia z q sequit
z q sit pma virtus di. xvi. b. 3. li. 4. ad duo pma.
Fides multiplex considerat an pcedat iustificacione vl
an sequat. nota di. xvij. q. li. 4. ad vltimu pme qois
Fides accipitur multis modis. nota ad tertiu di. xxiij
a. li. 3. ibidem fides z facta atq opinio quomodo
differunt ad scdm.
Fides de tripliciter scz qua creditur z est virtus et qua
credidit z no est virtus z qd creditur. et acrus fidei
non ppeit dnomine habitus sicut in alijs virtutibus
di. xxiij. d. li. 3. per totum.
Fideles simplices qz peccant errando in fide z qu
no di. xvij. c. li. 3. nota ad penultimu.
Fidelis creatur in fide. nota quomodo per totu bene
di. xvij. a. li. 3.
Fidelis omnis a dulcus tenet credere explicite quat
tuor articulos scilicet de naturare moztis z iudicio.
notorum di. xvij. f. li. 3.
Fidelis z pbs qz differer tendat in veritate divina
z an etia fidelis p fidei infome di. xxiij. d. li. 3. ad
qntum z ad tria sequentia.
Fides pcedit intellectu in sacra scriptura di. ij. g. li. 1.
Fides z ratio an ordinat ad ide et an fides cogit
rationem. nota ad scdm di. xxiij. b. li. 3.
Fides corrigat onem nature ad arg³ di. xxiij. b. li. 3.
Fidei ratio duplex pot esse vna q edificat alia vero ni
tetur iuenire fide. pmo mo accepta ro meriti fidei
enacur di. xij. a. li. 4. ad scdm.
Fides est dispositio ad ocs virtutes z quare charitas
diffinitur colone fidei qz p altam virtutem di. vi. d.
li. 4. ad vltimu scde qois.
Fides est certitudo z in absentiu. nota qliter absen
tiu cu rri veritate habem⁹ p fidem di. xxiij. c. li. 3. ad
pnu argumentu⁹ z alia diffinitione fidei. s. b. g. onis
Fides an habeat certitudinē an cognitionē z an cer
tior sit oi demosttracoe di. xxiij. r. li. 3. nota bn totu.
Fides oi colium in pbemio p. pma.
Fides no het experimentu humane rationis. nota intel
lectu huius dicti di. xxiij. f. li. 4. ad vltimu.
Fides lumē est nota qle di. xxiij. s. li. 3. in explanatio
ne diffinitois fidei a damasceno dare.
Fides ex spedita sua forma in speculo charitas at
p accidēs s. p te pnr⁹ amant ad vlt^m di. xxiij. f. li. 3.
Fidei attribuit⁹ credendo quis amare sit ac⁹ chari
tatis di. xxiij. g. li. 3. ad qntum.
Fides het aliquo mo sociu diuersificaciu qz intellectu
affectiu ad tertiu di. xxiij. s. li. 3.
Fides est in intellectu affectiu etiam informis z ma
gis voluntaria qz rationalis. rationes nota bene p
totum di. iij. c. li. 1.
Fidei est tendere in pima veritatem et hoc opus suu
est incertus di. xxiij. b. li. 3.

Fides tendit in veru sed nota de duplici vero z in ve
rum fidei tendit intellectus pur consequenter se hbt
ad volutatem. nota di. xxiij. b. li. 3. per totum.
Fides est inclinans per modum nature. nota ad pnu
mu di. xxiij. b. li. 3.
Fidei lumē qz ex auditu facit intellectū di. ij. a. li. 1.
Fides est simpliciter fundamentū z alie virtutes fm
qd nota totum di. xxiij. v. li. 3.
Fides no est fundamentum ex ea parte qua est in spe
culo et eni gmat sed ratione illa qua vltio est. nota
ad pnu di. xxiij. g. li. 3.
Fides est fundamentū in edificacione spūali: et nota
qz differenter a penitentia z licet fides sit subiectus
z pimum in edificio non tamen pncipale z est quasi
causa edificandi quod subiectum dicitur a substa
do di. xvi. e. 3. li. 4.
Fides an sit de non apparentibus cum tamen sit de
his que pbari possunt videtur. f. d. eum e vnu
z etiam de apparitionibus que apparuerunt. nota
totum di. xxiij. n. li. 3.
Fides fundat loca z simplr lumen est nota d bjs tri
bus que facit fides z ponitur in diffinitione Diony
sij z qz differenter fundat fides z humilitas di. xxiij
c. li. 3. in solutio ad argumenta.
Fides in bis qz fidei sunt cause naturales z pime no
sunt querende di. iij. l. li. 1.
Fidei lumē est a lumine simplici lumē aut fidei est ba
bitus fidei. nota ad qntum di. xxiij. d. li. 3.
Fides in quo coparatur di. i. m. li. 1.
Fidei acrus non nominatur ppeioie habitus sicut
in alijs virtutibus. z nota quo per formam fidei est
a duobus z q non consistit in vna potentia. nota be
ne solutionem di. xxiij. d. li. 3.
Fidei ac⁹ duo sunt sed vno⁹ conuenit fm se alius fm
qz est ex auditu di. xxiij. b. li. 3. in solutio.
Fidei non conuenit ostendere alijs virtutibus suu ob
iectum quia virtus per se certa est in suo obiecto.
nota bene contra illos qui false contrarium dicunt
di. xxiij. g. li. 3. ad tertium.
Fides elumē z emgnanica visio: z no. vbi het meritiū
z vbi arguat mentē di. xxiij. b. li. 3.
Fides nota quo possit esse argumentū argues men
tem cu omne argues mentē suo lumine vincit men
tem fides autē est non apparentiū z in emgnare di.
xviij. b. li. 3. ad argumenta.
Fides fundat in nobis omnes virtutes z res speran
das ad scdm di. xxiij. s. li. 3.
Fidei virtus quo operabatur in circūscione. nota p
totum di. i. v. li. 4.
Fides an sit virtus z si sit in quo consistit fundamētū
huius virtutis z an sit in intellectu speculatiuo vl ppa
tico aut affectiuo. nota totu valde bn di. xxiij. b. li. 3.
Fides an trahit firmamētū ab auctoritate z an ea q
sunt fidei p fide pbant. nota totu di. xxiij. r. li. 3.
Fides an probatur auctoritate vel non z si est ibi at
croitas. nota ad vltimu contra diffinitionem bu
gonis di. xxiij. c. li. 3.
Fides pbatur signis nec tū ideo efficitur fides de ap
parentibus. nota ad tertiu di. xxiij. n. li. 3. no qz rōne
pbari potest qz signis magistri iam adducit rōnes qz
rationes huiusmodi sunt fundate super pncipia sup
posita a fide ibidem ad vltimu.
Fides aliqua het vt supponēs dignitates aliqua vt
exclusiones pncipales sicut sunt articuli z quedā vt

correlaria vt sunt ea que pertinent ad bonos mozes
z he certam in alijs sententijs reperitur. nota totu
distinc. xxiij. b. li. 3.
C. Sicut se xps longius ire z tū non est mentis⁹ cau
sam. nota quia actus no est immediatus nūcius cor
dis di. xxiij. a. li. 3. per totum.
Fictio etiam que nunqz deservit no potest impedire
quin baptisimus ab eo receptus sit signum gratie.
di. iij. m. li. 4. per totum.
Fictione cessante an redeat effectus baptisimi et si sic
an etiam peccata illa moralia que comisit tempo
re quo baptisatus est vsqz ad cessationem fictionis z
si non per quid dimittuntur. ergo z an pzo illis pe
nitentia imūgen da di. iij. d. li. 4.
Fictio effectū baptisimi impedit z quid remouet fictio
ne nota ad vltimu di. ij. g. li. 4.
Fictio qz epeidit sacm baptisimi cu m qra sacramēta
lis sit fortior oi pzo di. iij. c. li. 4. p totum.
Fictio⁹ de etia ille qz dno⁹ accedit ad sacm z qñ est il
la fictio. nota di. iij. b. li. 4. ad quartum.
Fictio non fuit fed instructio cum christus aliter ap
paruit qz fuit ostendendo fe peregrinu⁹ dist. xlvij. r.
li. 4. ad vltimu.
Fictio no potest facere peccatum veniale z tora sancti
tas habere potest non habita remissione veniali di.
iij. c. li. 4. ad vltimu.
Fictio quid sit z qz sit quadruplex z an impedit sacra
mentum di. iij. b. li. 4. per totum.
C. Feruor in aia ex peccato pcedens quid sit dist. xviij.
b. li. 4. in solutio ad vltimu.
C. Feltos dies quare ecclesia instituit di. xxiij. g. li.
3. ad tertiam qonem.
Fice phtens an accipit sacramentum z an sit solu
tum in celis qd absoluti sacerdotes in terris quo ad
tales di. xviij. p. li. 4. per totum.
Feltus diebus omi hora debemus nos cauere ne in
idoneos nos reddamus contemplari z maxime ne
hoc fiat per acrum carnalem etiam in matrimonio
di. xxiij. J. z. k. li. 4. per totum.
C. Feruor nouitiorū vel alioz no dicit diligere magi
fm acm qz magis diligere fm acm attendit penes
qntitatem volutatis. nota cu coparatur feruor di.
xviij. J. li. 3. per totum.
Feruor charitatis no est causa qntitatis meriti s. p
charitas nec in virtus perfectis in mozte carentia fer
uoris dimittit eis meritum. nota in argumentis
rationem istius distinc. xxiij. l. li. 3. ibidem feruor est
fm naturam sensibilem.
C. Fermētato vreb⁹ ecclesia latina i sacro eucharistie
ex dispensacione dist. xij. b. li. 4. ad vltimu.
Fermētato pane no vs ecclesia vni in sacro eucharistie
qzuis de parte verbo z in fermētato sicut in azimo
por pñcti di. xij. b. li. 4. per totum.
C. Fides non habere an possim⁹ scire vel etiam alias
virtutes. nota totu di. xxiij. p. li. 3.
Fidei attribuit⁹ oporenna z no charitatis cu m chari
tas excellit fide. nota ad arg³ di. xxiij. b. li. 1.
Fides antiquoz z fides nostra no differit nisi penes
iplicitū z explicitu z tā illi qz nos eisdē habem⁹ arti
culos lx ex parte credentis crescat fides duplx. s. q
ad intellectum qua druplīter z etiam ad affectū z
b. triplī. nota totu di. xxiij. a. li. 3.
Fides vna est oim antiquoz z in moderno sed tpa va
riata sunt fides imutata permansit et caput vnum

semper fuit di. xxiij. b. li. 3. per totum.
Fidem crescere est fidele ptere in fide tam quo ad
intellectum qz quo ad affectum. nota ad primum z
ad solutio di. xxiij. b. li. 3.
Fides sine sacramentis an quadoqz sit operata salu
tem dist. i. b. li. 4. ad tertium ibide quare modo non
sufficit sine sacramentis.
Fidei falsum subesse non potest: et queritur an fidei
subite verum necessarium vel contingens. nota per
totum di. xvij. c. li. 3.
Fidei cōio quo triplī sit z quō character est qñ cōio
nis fidei di. vi. d. li. 4. ad pnu z scdm scde qois.
Fides differt a sapia intellectu z scia donis. nota fo
lutione z sequētia di. xxiij. c. li. 3.
Fides an respiciat etiā tps z qliter tps se hbt ad arti
culū. nota ad argumēta di. xxiij. c. li. 3.
Fides z scia pnt esse de eadem re ita qz idē sit scdm z
creditum non tū fm idem nota rōnes pro veritate
z ad argumēta di. xxiij. J. li. 3.
Fides confirmatur in nobis duplīter dist. xv. k. z
li. 4. ad penultimu.
Fides sepe z lucide debz explanari layas z si ipsi de
bent explanationem accipere fm suam potestatem
ad qntum di. xvij. d. li. 3.
Fides pur est bētrudinis ac⁹. nota qd sit in solutio
z fides pur est virtus hbt duo dona sequētia. nota
ad scdm di. xxiij. b. li. 3.
Fidei doctrina generat tria. hec dicere credere z intel
ligere ordinerali di. ij. a. li. 1.
Fides tanto maior meritiū het qzro minus hbt de ra
tione di. xxiij. J. li. 3. ad pnu.
Fides est ex auditu. nota qz ibi auditus accipitur pro
omni qd inducit ad fidem sicut auditus veri z visus
miraculi que non causant consensum sed inducunt
coactum de credibilitate. nota bene ad vltimu z an
cedentia di. xxiij. a. li. 3.
Fides ex auditu z fides ex lumine notantur in solu
tione di. xxiij. a. li. 3.
Fides an sit potius ex auditu qz ex visu z ea qz p⁹ cre
duntur qz intelligantur sine penitus ignorata. nota
totum di. xxiij. m. li. 3.
Fides licet sit supra rationē tamen aliquā habet pre
cedentem cognitionem que pcedit consensum. no
ta ad argumētum dist. xxiij. r. li. 3.
Fides ex parte illa qua cognitio est duo habet scilz vi
sionem veritatis. secundum est forma informans et
hec est speculum z emgnan. tertium est affectio. nota
solutionem di. xxiij. g. li. 3.
Fides diffinita a damasceno explicat⁹ in sine post ar
gumēta ptra diffinitione apli di. xxiij. s. li. 3.
Fidei diffinitiones tres ponuntur z explanantur. no
ra totum di. xxiij. c. li. 3. scz magistri Dionysij z bu
gonis de sancto victore.
Fidei diffinitio alia ponit⁹ scz cu assensu cogitare z ex
planat⁹ di. xxiij. b. li. 3. p totum.
Fides non est magne scientie. nota per totum z solu
tionem di. xxiij. a. li. 3.
Fides an sit de rebz pñctis cu rri visio euacuat fidē z qz
sit genus siue suba fidei qz est visio veritatis z an illa
ptra bat ad speculū z ad aspectū qz se hbt vt differe
te z hbtēs visionē. nota bn totu di. xxiij. c. li. 3.
Fides est sba speradā rri. nota qd p b facit in no
bis di. xxiij. b. li. 4. in rōmbo p veritate.
Fidei diffinitio data ab aplo qz est sba rri sperada
f ij

4. 2. 2. 0. 1. 2. 3.

ra in vtrifq; di. iij. b. li. i.
Filius non pcedit v' doni h' dicat etas paruu' nat' est nobis z filii dar' zc. di. xij. d. li. i.
Filius an pot' dici dari ab eterno sicut sp'us sc'us doni ab eterno. nota di. xvij. f. li. i.
Filius an accipit nascendo vel h' nascendo q' sit de' vel essentia dina di. xvij. g. li. i.
Filius no' gnat' p' accidit in vni' di. v. c. li. i.
Filius an est imago patris in proprietate patris dic' q' non di. vij. c. li. i.
Filius p' b' q' filii' et imbu' dicit nisi relatione ad patrem z no' h'et aptitudinē ad hoc q' donec h'et aptitudinē q' sibi ipendat di. vij. a. li. i.
Filius gnatione dina est filius di. v. g. li. i.
Filius an gnatur a p' se sicut splendor a lumie. nota similitudinem di. ix. v. li. i.
Filius p' gnatione accipit s'bam. nota ibide regulam distinc. iij. b. li. i. p. m.
Filius an natiuitate sit de' sicut h'ec est vera nascendo habet q' sit de' di. xvij. g. li. i.
Filius illegitimi possunt legitimari sex modis distin. xli. li. 4. per totum.
Filius legitimi p'ncipum pena illegitimo z p' exere datione. nota cas' dist. xli. li. 4. ad vltimū.
Filius est timere reuerenter separationes a p' se sicut z sponsa timet dilationem amplexu' z amicus disto nantiam voluntatum distinc. xxxij. g. li. 3. ad quartum argumentum.
Filius p' creati a seruo z scilla diuerso z dno z existenti nota cui' erunt filii p'les z q' d' h'ndū si vna r' h'nc plem di. xxxij. a. li. 4. ad vltimū.
Filius vni' assimilat q' nōs alicui ad que nullā habet colanguitate vni' p'at' maxime in columbis dist. xli. c. li. 4. ad vltimū.
Filius dicitur ipse renan' et aqua z spū patris celestis z matris ecclesie z no' aque z spiritus. nota ad sc'dū dam questionē di. iij. f. li. 3.
Filius spūalib' an p'ncip' q' carnalib' z q' mag' diligere di. vi. o. li. 4. ad argumentū sc'de q'ntis.
Filius an d' equo de filio naturali z de adoptiuo. nota di. x. q. li. 3. per totum.
Filius z multiplicatio nō intendit deus fieri per mat' rimonū quo ad substantiam sed quo ad meritum di. xxxi. k. li. 4. per totum.
Filius dei attribuitur quedam predicata z quedam non cum tamen vtr' q' conueniunt ei gratia nature humane v' p' d'efiniam esse nō conuenit ei sed bene mo' dist. x. d. li. 3.
Filiatione h'et p'ringit duob' modis. i. p' ec' z ex dono p' ec' aut' p'ringit duob' modis. nota ibi q' r' xps nō est filii' adoptionis dist. x. n. li. 3.
Filius v' filie res dicit' dicit' nō p'ncip' p'ncip' z hoicm cū nō oēs res sine facere ad ex'pl'at' q' d' h'nt in mēte di. una. nota vltimū notabile di. xvi. p. li. i.
Filius noster nō d' necq' spiritus noster sicut bene di' atur pater noster q' d' conuenit t'ri' trinitati. nota ad vltimū di. x. p. li. 3.
Filius noster nō d' sicut de' noster vel p' noster. nota r'omē di. xvij. b. li. i. nota ibidem de spūalitate cui' nō potest ad vltimū hoc p'ncip'omen.
Filius dei quo d' aliq' nō ferre v' habet in euangelio. nota ad vltimū di. xij. c. li. 3.
Filius dei mortuus et passus dicitur sed nō deitas. di. xxi. a. li. 3. ad vltimū.

Filiatio noua non innascitur xpo ex natiuitate tere/ na qua ex marie natus est sed tamen parenti virg' ni nascitur nouus respectus ad ipum natum. nota ad vltimū di. iij. c. li. 3.
Filiatio vna sola em xpo nec etia' p'les filiationes habz aliq' p' p' r' respectu que habet ad patrē et matrē di. vij. c. z. e. li. 3. per totum.
Filius dei an sit fact' hō vel filius dei est hō aut sit dicendū de' e' hō. nota p' totū di. vi. a. li. 3.
Filius dei an sit p' d'efinatur e' hō di. x. f. li. 3. per totum.
Filius an potest dici venisse a seipso etiam fm forma dei. nota dist. xv. m. li. i.
Filius dei an sit p' d'efinatur cū sit etern' et si non g'ne mag' d' m'cti filii' dei. nota totū di. x. d. li. 3.
Filius dei an sit p' d'efinatur filius dei esse. nota r'omē distinc. x. e. li. 3.
Filius filium g'gnere in diuinis nō oportuit z id im' possibile di. vij. e. li. i.
Filius in diuinis q' nō g'gnit alium filium est p'fectio distinc. vij. c. li. i.
Filius an alium filium g'gnere potest in diuinis dist. vij. e. li. i. p. m.
Filius z pater cum sint relatiua z etiam genitor z g'gnit' n'us an sint eiusdem significationis distinc. iij. b. li. 4. ad tertiam questionem.
Filius nō est oino similis patri z ideo filius in diuinis nō pot' dici filia di. vij. a. li. i.
Filius plures quare in diuinis esse nō possunt s'z in inf'rioribus di. vij. e. li. i.
Filius multip' d' z quo charitas finis d' z d'ignit' fini in creatio di. xvij. d. li. 3. ad sc'dū p'ra diffinitionem apostoli de charitate.
Filius triplex ass'gnat' s'z d'eterminatōis z p'ncip'ōis z p'ncip'ōis. nota quo charitas e' finis z bitudo crea ta z deus et quo isti fines ad diuinit' referunt in sol' lutione z ad argumenta di. xxxvij. b. li. 2.
Filius triplex nota fin' naturis q' etiam adaptatur in moribus. nota de itellectione q' imponit nomē ope ri. nota solutione di. xxxvij. a. li. i.
Filius duplex nota z natura duplicē finē intendit s'z m'ltiter z in moralib' ita est z nota a quo sine trahit virtus in speciem. nota ad p'mū di. x. f. li. 3. nota de fine actus z sine itellectionis.
Filius duplex est salicet finis operis z finis intentus distinc. i. n. li. i.
Filius duplex vocatur alicuius operis sc'z in se et in alio di. xij. p. li. 4. ad p'mū.
Filius duplex vocat' di. xxxvij. m. li. 4. ad vltimū.
Filius duplex vocat' s'z operans. nota finis q' sit matrimonij z matrimonij q'nt' d'ebent distinc. xxxvij. q. li. 4. ad argumenta q'nt' circa finē.
Filius duplex nota q' itellectionis z operis. nota bñ solutione di. xli. c. li. i.
Filius est differenter ipsa beatitudo z charitas cert' mo' nota ad argumenta di. xxxvij. b. li. 2.
Filius q'nt' est de p'ncip'at' sed tamen in moralibus est de nominatio a fine z ideo est de p'ncip'at' rei in mo' r'alibus di. xv. o. li. 4. ad penultimū.
Filius imponit d'ignitatem h'us que sunt ad finem q' in fine. p'ncip' quem sunt h'abere suam d'ignitatem. nota di. ij. a. li. 3. ad vltimū.
Filius vltim' aliq' iter est in p'gnatione eterno z et in beatitudine increata di. i. n. li. i.
Finem quis nō consequitur: qui verum iurat et bñ

alio: nec p'suadens nec rebor' sit nihil omittunt de p'ncip'at' h'us tū nō vane operant'ales. nota dupli cem finem di. xxxvij. f. li. 3. ad penultimū.
Fini vni' malari' actioni an sit ponendus sc'z auaritie et luxurie sicut vni' finis vltim' est vni' numero z ratione z substantia que est de' siue summū bonū nota totum di. xxxvij. d. li. 2.
Fini p'cepto z omniū virtutū est charitas et nulla virtus nisi in creatio coniungitur nisi charitate. nota ad vltimū contra diffinitionem apostoli de charitate di. xxxvij. d. li. 3.
Fini nota an sit vni' finis omniū bonarū voluntatum z an possimus nobis ponere duos fines et q' p' h'it ratio finis: an in oibus attribut' diuinis an in sola bonitate. nota totū q' beatitudo nec in intel' lectu nec veritate sed in affectu et bonitate consistit distinc. xxxvij. c. li. 2.
Fini omniū operū nostro est frui diuina bonitate ad vltimū di. xxxvij. c. li. 3.
Fini p'ncip' nō ē duoz actū s'z finis remoz' v' parz de p'ncip' z p'ncip'ione z finis remoz' nō fact' q' finit' de actus p'ncip' z p'ncip'io di. xvi. p. li. 4. ad tertium.
Fini tangencia vel indudencia quedā sunt q' nihilominus sunt ad finē di. i. n. li. i.
Fini vltim' nature est hō: vltim' aut' finis vniuersi tatis est de' di. i. a. li. 3. in r'ōnib' p' veritate.
Fini oēs creature e' amare deū fm t'ri' d'icē modum conc' r'ōnāl' z irr'ōnāl' creature. nota explana tione auctoritat' b'ri dionysij di. x. a. li. i.
Fini p'ncip'ōis sequi vna sola virt' nō pot'. nota ad q'ntum z ad reliqua di. xxxij. g. li. 3.
Fini quare aliqd' e' p'ncip'ū r'ōnāl' d'ign'. nota an sit verū di. xxxij. f. li. 4. ad vltimū.
Fini d' q' d' aringit' complecti post mortū q' n. l. post moueri est in mori esse dist. ix. r. li. i. vbi z nota q' h' m'rum dicit' duob' modis.
Fini quid sit di. ij. b. li. i.
Fini amorem fm sacram scripturam tota natura quinti corporis dicitur: fm philosophos autem dicitur firmamentum octaua s'phera sursum ascendē tur in quo sunt stelle fixæ z nota ibidem quare dicit' r'ōn' fixæ dist. xv. c. li. 2. per totum.
Fini sancto z maxime inde puenit eo q' nō sciat' q' d' certū sit de statu suo. nota ar' g' dist. xxiij. p. li. 3.
Fini flagella q'nt' modis conuincunt vel infliguntur et si sunt plures modi sicut cum assignatur a quibusdam qui parenti in versibus tamen reducuntur ad quinq; de quibus omnibus nota per singula bene di. xv. d. li. 4. per totum.
Fini an sit s'gnū contritionis potius q' ciuitatus vo as z geminis z de duplici fieri s'z mentis z corporis z quos laudabilior' an qui amia culpam an qui deplorat' amia mortem z nō culpā dicit' r'v. m. 2. li. 4. per totum in r'ōnib' gōmbus.
Fini purgabitur igne co'flagrationis in bonis quos reperit sicut z modo incineratio z putrefactio facit di. xij. b. li. 4. in solutione.
Fini etia' in sanctis est q' nullū p'ncip' h'abēt saltem habitualiter que etia' comburenti quos co'flagrationis z ideo ignis ille etiam sanctis molestiam inferret q' reperit di. xij. k. li. 4. per totum.
Fini ex eadē d'no potest nihilomin' quis satisfacere p' peccata excidendo causas p'ncip' debilitando fomite dist. xv. l. li. 4. ad vltimū p'ncip' q'ntis.

Fomes p'ncip' non extinguit' per penitentia' fm essentia nec etiam per exercitium iustitie sed per diuinū m' r'aculum z q' fomes sufficiens purgari nō potest ad gloriam percipiendam nisi per incinerationem z q' fomiti fm essentia cor' p' d'et' incineratio di. xlij. p. in solutione z a. 2. ad tertium z vltimū. 4. li. 2.
Fomes nō potest tolli q' est infimite se habes ad actū nota ad vltimū z ad argumenta alia dist. xxxij. b. li. 2.
Fomes quare manet post baptismū z an in eadem v' z vnde habet vim inficied' animam alterius salicet nati et nō illius qui generat cum est baptismus dist. iij. l. li. 4. per totum.
Fomes diminuitur baptismate z confirmatione di. ij. g. li. 4. ad argumenta.
Fomes nō r'om' purgatur in baptismo sed debilitatur et illud q' d' relinquitur tollit confirmatio. nota quid m' d'at confirmatio di. vij. b. li. 4. in solutione z r'ōnib' p' veritate p'ncip' gōntis.
Fomes an remittit' in baptismate z si sic q' differēnt' z p' ar' cūctōne di. v. l. li. 4. p' totum.
Fomes z concupiscencia an sint eiusd' r'ōnis ante bap' tismū z post. nota ad argumenta di. xxx. c. li. 2.
Fomes cum est pena an sit a deo et similiter macula di. xvij. r. li. 4. per totum.
Fomes an sit delentis in virgine post eius sanctifica tionem di. iij. f. li. 3. per totum.
Fomes dupliciter consideratur z nota q' differēnt' post sanctificationem virginitas in ipsa manit' et in alijs sanctificationis pura iohanne z hieremia dist. iij. f. li. 3. per totum.
Fomes deitas quomō dicitur e' in patre fm d'io nysium dist. ix. p. li. i.
Fomes actus nota q' sit et an t'ps dicit' bñ manere in forma z in forma bonitatis di. v. g. li. 3. in solutione z ad argumenta.
Fomes eadē d'at e'z efficit' p'ncip' effectū op'atio nū sic z gratia. nota in r'ōnib' p' veritate z in sequē ribus di. xxxi. k. li. 2.
Fomes s'bal' o' cōp'ert' totū in toto esse in p'ncip' aut' co r'ā e' cōp'ert' aie di. xij. c. li. 4. in p'ncip' ar' g'neto.
Fomes simplex null' a' cadit' e' vltimū di. vij. r. li. i.
Fomes aliter influere v' efficit' vltimū. nota bene q' d' nobilit' ad duo vltima dist. xxi. c. li. 3.
Fomes est facere z etiā p'ncip' efficiētis. nota q' d' eface re ipsius fomes in solutione di. xxxij. g. li. 2.
Fomes causē effectus z ipsa causa cōuertitur dist. xij. b. 2. li. 4. in solutione.
Fomes subalis t'ri' vna est vniuersitatis rei vnde vni' eas rei est. nota solu. di. xix. q. li. i.
Fomes habet tres actus. nota a quo ratio vnitatis est di. xxiij. a. li. i. in solutione.
Fomes oēs an immediate sita deo ita q' nulla alia sit eadē. nota p' totū di. i. l. li. 2.
Fomes plures possunt esse in vna et non tamen sim' pliciter. z nota an sit alia z alia pedis z manus dist. xvi. a. li. 4. ad penultimū.
Fomes triplex pot' e' vni' q'ntis nō sit nisi duplex esse sc'z subale z acedērale di. xxiij. l. li. 3. p' totum.
Fomes duplex sit q' d' ex q' d' sunt res q' educat' de materia pagens p'ncip' alie sunt forme in s'ba z p'ncip' t'is aie p' ordiē ad deū z statū britudinis. nota de charitate q' nō educat' di. xvij. a. li. i.
Fomes d' duob' modis sc'z ex p'ncip' et intrinseca p' informationem z an aliquomodo istozum charitas f' iij

fit forma aliarū virtutū, nota dicitur, xxvij, c. l. 3, in pmo argumēto in solutione.
Forma duplex assignatur, nota que predicat de illo cuius est ad penultimū di. ij, b. li. 2.
Forma duplex assignatur scilicet in re quae est eius cuius est forma, 2. alia formalis et extra exemplar formam ut dicitur, di. x. a. li. 1.
Forma dupliciter nota in qua cognoscitur res scilicet abstractionis et compositionis: una virtus intellectus speculativa alia practica dicitur, xxvij, c. li. 1.
Forma qui egreditur de paradiso quis sit ille nota totum dicitur, xxvij, d. li. 2.
Forma an sit variabilis et mutabilis dicitur, viij, r. li. 1.
Forme substantiales in divinis non ponitur sed bene p̄p̄riū quia forma componit p̄p̄riū aut non facit compositionem dicitur, xxvij, j. li. 1. ad tertium.
Forma qualiter dicitur invariabilis dicitur, viij, r. li. 1.
Forma s̄balis vni⁹ enō dicitur: specialiter autem est de forma accidentali quae forma s̄balis nō ita bene dicitur in rationem ubi forma accidentalis in ipso sacramento altaris dicitur, r. li. 4. ad quatum.
Forma ab eo quae forma an habeat quae non dividatur dicitur, viij, c. 2. lib. 1.
Forme nō sunt mutabiles p̄ se sed p̄ subiectū, nota de charitate ad vltimū dicitur, rxi. a. li. 3.
Forma an sit diuisibilis, nota quae quae dicitur, viij, c. 2. li. 1.
Forma ois cōmunicabilis est de se sed tribus modis contingit quae nō cōcitat dicitur, r. c. li. 1.
Forma dividit et terminat eam materiam dicitur, k. li. 1.
Forma accidentalis diffinitur quae est compositioni cōtingens dicitur, d. 2. li. 1.
Forma totius est quae p̄dicat quid sit forma totius, nota rationem, p̄ veritate et alia dicitur, rxi. a. li. 3.
Forma p̄cipue in moribus et virtutibus est illa qua fit consecutio finis s̄m quae finis est forma, nota solutionem et alia dicitur, rxi. k. li. 3.
Forme quae mōis intendunt, nota in argumētis et etiā dicitur augmētō charitatis quae nō intenditur sicut forme naturales in solutione et ad argumēta dicitur, rxi. l. li. 3.
Formaria virtus nota in quae quae instrumentū est et calidū triplex et similitudine quae alie qualitates scilicet humidum et siccum et frigidum cooperantur dicitur, rxiij, b. li. 4. per totum, et specialiter in solutione.
Forma nota quae dicitur p̄cipue quae sit in quolibet quae p̄cipue forma finis esse nō in quo ad posse dicitur, rxiij, g. li. 1. nota solutionem bene.
Forma in sacramento penitentie quae sit et quae non sumitur eodem modo forma illa sicut in alijs sacramentis dicitur, rxi. a. li. 4. per totum nota bene.
Forma qualiter accipitur in diffinitione sacramenti posita et de duplici forma, nota quomodo dicitur dicitur, l. li. 4. ad sextum.
Forma totius quae est et eī dicitur dicitur, d. 2. li. 1.
Forma partis et forma totius designant, nota quae potest p̄dicari de illo cui⁹ est, nota bene in argumētis ubi de triplici compositione ponit dicitur, d. li. 2.
Forma totius est in oib⁹ partibus et nō forma partis ut patet dicitur p̄ nota cui⁹ forma est gra p̄nal dicitur, rxiij, f. li. 4. ad tertium.
Forma totius et forma partis an differat et an quae habeat forma totius quae sit in numero vel a forma partis, nota duplicem opinionem de forma totius et partis an forma totius destruitur sicut dicitur, rxiij, l. li. 4. per totum.
Forma creata propter ignobilitatem suam, per eam dicitur illa est in pluribus et remanet in ratione una, nota

ta ad quartum dicitur, rxiij, a. li. 1.
Forma duplex nota scilicet pars et forma totius et una est finis generationis et alia pars rei et non predicabitur de re, alia est forma totius et est ratio rei et totum esse sicut in ratione, 2. hanc habuit etiam christus nota solutionem dicitur, ij, c. li. 3.
Forma sive materia potest sensum imutare dicitur, rxi, q. li. 4. in ratione, p̄ veritate.
Forma dignissima maxime est diuisionis et tamen semper est verum quāto aliquid magis est indiuisibile tanto perfectius et tanto p̄p̄riū quae principio per quod nota bene rationem pro veritate et ad argumēta dicitur, rxiij, b. li. 4.
Forma s̄pro excellentior est tanto plures dispositiones requirit ex parte materiae et hoc tam in natura quae in gra dicitur, rxiij, n. li. 4. in ratione, p̄ veritate.
Forma non virtus materiae nisi vltime dispositae dicitur, rxi, g. li. 4. ad secundum.
Forme multipliciter sunt in materia et nō eodem modo dicitur, rxi, l. li. 4. in secundo argumēto.
Forma an accidentaler habeat eam in materia vel naturaliter et si accidentaler hēt esse hoc est dicere per alium dicitur hoc accidens nō repugnat substantiali et naturali, nota bene dicitur, rxi, t. li. 1.
Forma quae est species et actus materiae est et aliquid conuenienti mouere naturam, nota dicitur, viij, b. li. 2. ad septimum.
Forme dantur s̄m merita materiae, nota ad primum dicitur, rxiij, b. li. 1.
Forma per se, sine materia nō determinat sibi locū quia sic est simplex sed per esse suū in materia quae licet sit accidentale id est per alium est in naturali dicitur, rxi, r. li. 1. nota bene ibidem.
Forma omnis quae est de se vni⁹ et diuisio conuenit ei per accidens id est sicut suum esse dicitur, rxi, b. li. 4. ad duo vltima nota.
Forme dicitur ab alijs et p̄m actus et terminare esse dicitur, rxi, q. li. 1. nota solutionem.
Formicatio est p̄m et p̄legē nate et sicut ois cōmixtio ad nō suā, ubi nota quae in rationem est sicut legē nate dicitur, rxiij, a. li. 4. nota sicut nota.
Formicationem esse peccatum mortale sequitur articulum dicitur, rxi, a. li. 4.
Formicator quae p̄p̄ie dicitur et quae differunt formicator et incorpōnes dicitur, rxi, c. 2. li. 4. ad sextum.
Formicatio in matrimonio nō equitē dāpnificat nec equitē incerta facit, plēs s̄ mulier plus quae contra matrimonium vterque peccat et amittit debitum in altero dicitur, rxi, g. li. 4. ad argumēta.
Formicaria vxor an sit por⁹ dicitur dicitur a viro ita ut possit ducere alia vel por⁹ an sit parandum dicitur, rxi, d. li. 4. per totum.
Forme p̄m nō est in diuinitate et ecclesiasticis et iō requirit eam p̄fessio dicitur, rxiij, a. li. 4. ad decimum.
Formitudo habet donū et p̄legē et nō p̄p̄ria nec spes, nota ad sextum dicitur, rxiij, b. li. 3. ubi dem formitudo virtus et donū quomodo differat et quare eodem nomine nominatur.
Formitudo est in surgerem aliquid quod est ad finem sicut autem aliquid quod est finis dicitur, rxi, a. li. 3. ad quartum.
Formitudinis principaliter est perferre molestiam quae uis omnis virtus patitur molestiam, nota ad tertium dicitur, rxiij, c. li. 1.
Formitudo donū quid sit et quod p̄p̄ie respicit et quae actū differat a formitudine virtute et quae differat de

et cupiditates terrenas deprimere ipm donū formitudinis et virtus purgari animi et p̄p̄ria cui⁹ etiam est deprimere mortiferas et ocunditates et an venialia possunt dici mortifera, nota solutionem et argumēta ibidem, formitudinis est miraculis et doceri nam fulgere dicitur, rxi, m. li. 3.
Formitudinis ut est donū est alius actus in via et alius in p̄p̄ia, nota ad tertium dicitur, rxiij, e. li. 3.
Formitudo quod sit, nota sicut argumēta dicitur, rxi, b. li. 3.
Formitudo p̄cipua est virtus et maxime in christo dicitur, rxi, n. li. 3. in solutione.
Formitudo virtus licet sit circa difficile specialiter in bello tamen etiam est virtus hōis bene dicitur circa quod est difficile sicut et p̄p̄ria quae est circa delectabile dicitur, rxi, n. ad tertium et septimum dicitur, rxiij, a. li. 3.
Formitudini dono an p̄p̄ria sit et si virtus iustitiae et in quod differunt a formitudine veritate, et formitudo virtus quod attendit dicitur, rxi, o. li. 3. in solutione.
Formitudinis donū quod sit actus in via et quis est actus in patria est id differat eius actus ab actu formitudinis virtus dicitur, rxi, n. li. 3. per totum.
Formitudo malum est ipsius timore sed nō est eius rationis nec vni⁹ timor omnia mala fugit dicitur, rxiij, b. li. 3. ad quatum.
Formitudo quis sit et quis furor irrationalis in demōe nota ad sextum dicitur, viij, o. li. 2.
Formitudo an p̄p̄ria sit et si p̄p̄ria sit nota quae dicitur quae non dicitur, rxiij, k. li. 4.
Formitudo et amētib⁹ et alijs stultis nō sunt danda oia sacramēta sed nota quae p̄p̄ie dantur semper et quod nō sed p̄p̄ie dicitur, rxiij, m. li. 4. per totum.
Formitudo tempore furie nō redditur gladius et tamē existit in mortali scienter potest dari eucharistiam dicitur, rxi, l. 4. ad primum.
Formitudo rapina p̄p̄ie dicitur, et nota de multiplici rapina dicitur, rxi, v. li. 3. per totum.
Formitudo p̄dicere homines possunt et demones, nota dicitur quod per totum dicitur, viij, e. li. 2.
Formitudo p̄dicere et stellis, nota quod sit licitum et quod nō dicitur, rxi, e. li. 2. per totum.
Formitudo aliquid potest dici quod tamen nunquam enenit licet habeat eam et quae futurū hoc sit, nota solutionem et ad primum dicitur, iij, m. li. 4.
Formitudo in sacro altaris nō facit duo sacramēta et in quo sit fractio, nota dicitur, rxi, c. li. 4.
Formitudo hostie et cōmuniō eiusdem nō idem significat dicitur, rxi, p. li. 4.
Formitudo in sacramento altaris nō est in corpore christi dicitur, rxi, b. li. 4. per totum.
Formitudo vltis in sacramento altaris quod referuntur necesse partis hostie in altari vltis in fine misse non ab obitu obsequatur, nota rationem in solutione et ad vltimū dicitur, rxi, o. li. 4.
Formitudo quae sit in sacro altaris an sit realis vltis mathe matialis et an sit in s̄ba vel p̄p̄ria vltis quod significat dicitur, rxi, a. li. 4. per totum, et an sit ibi plā facta fractione facta ibidem ad penultimū.
Formitudo est impedimētum in matrimonio in masculo et nō in femina nō in frigiditas in sensibus quae contra herere possunt quibus non generare, et nota aliquid se cretū sit vni⁹ nō oim frigiditas fuerit s̄ hēt debilem calorem ut sit p̄m impedi habere quod faciendū sit et quod impedimētum tenent sub frigiditate et quae caliditas nō ponit impedimētum cum in quadoque impediat dicitur,

Formitudo, d. li. 4. per totum nota singulari.
Formitudo in triplici virtute dicitur formitudo virtutū dicitur, rxiij, b. li. 4. in solutione.
Formitudo allegata fuit pro separatione matrimonij et tamen est perpetua vel est frigiditas ad vni⁹ et non ad aliam quid sit agendum, nota dicitur, rxiij, f. li. 4. per totum.
Formitudo et verter nota quid excellentius dicitur gēnitate et quae verter inuigetur ad perfectionem intellectus qui principalior est pars anime cum inclusione tamen voluntatis et quae frons inuigetur ad robur pugnantis et quae gratia excellentior, nota dicitur, rxiij, g. li. 4. in solutione.
Formitudo est sedes sensuum et verter dicitur et quare ibi datur confirmatio dicitur, viij, g. li. 4. in solutione et ad argumēta.
Formitudo digni penitentie et digni fructus virtutū non sunt idem quibus et penitētia quaedam virtus sit dicitur, rxi, n. 2. li. 4. per totum.
Formitudo duodecim et octo beatitudines sunt perfectiores sicut statum non existentes in vno sed in vno compositione ad vnum aliorum, nota ad vltimū dicitur, rxiij, c. li. 3.
Formitudo beatitudines et dona atque virtutes diuersimode perfectiores aliam quo ad posse, nota solutionem et cetera oia dicitur, rxiij, b. li. 3.
Formitudo reficit et etiā donat apozē sed differēt, nota quae ad penultimū dicitur, rxi, a. li. 3.
Formitudo ponit vni⁹ et gustum dulcedinis dicitur, s. j. lib. p̄m.
Formitudo sunt habitus p̄p̄rietas ad gustū finis et nō sunt p̄p̄ie virtutes dicitur, rxiij, b. li. 3.
Formitudo penitentie quare dicitur fructus et quare digni fructus et quae differēt inter fructus et dignos fructus p̄p̄ie et quae fructus dicitur quod est fructus dicitur, rxi, t. li. 4. in solutione.
Formitudo quid dicat dicitur, l. li. 1.
Formitudo tripliciter diffinitur et penes quid dicitur diffinitiones iste dicitur, i. o. li. 1.
Formitudo quod potest diffiniri per vni⁹ dicitur, i. o. li. 1.
Formitudo quid sit dicitur, i. j. li. 1.
Formitudo quid sit dicitur, i. o. li. 1.
Formitudo quid dicat dicitur, i. o. li. 1.
Formitudo quare dicitur fructus dicitur, i. j. li. 1.
Formitudo et vni⁹ sunt actus cōpositi et tamen vni⁹ potentie tamen et similitudine mor⁹ libert arbitrij in iustificatione impij dicitur, rxi, k. li. 4. ad tertium argumēta.
Formitudo ponit diffiniri per amorē quae vni⁹ vel apprehensionē dicitur, i. j. li. 1.
Formitudo diffinitur per charitatem et iterum charitas per fructus diuersis rationibus et fructus est effectus vni⁹ ad quod est charitas et charitas est efficiens actus fructus tamen et parte fructus, nota ad sextum dicitur, rxi, d. li. 3. ibidem quod sit plus altero nota.
Formitudo ponitur in diffinitione charitatis similiter videtur et quae nō sup̄fluit fructus in s̄ba diffinitione, nota ad quartum et etiā ad tertium dicitur, rxi, d. li. 3. et quare fructus non cadit fructus in charitatis diffinitione et quid dicat fructus ibidem ad quartum nota bene.
Formitudo quomodo diffinitur ad p̄cipandū fructus dicitur creatura, nota ad s̄bam quoniam dicitur, rxi, v. li. 3. per totum.
Formitudo forma completa est amor dicitur, i. o. li. 1.
Formitudo nota quae ad fructus dicitur omnes virtutes ut dicitur dicitur dicitur sub s̄ba sed sola charitas dicitur et finis